

JURISPRUDENTIE

**College van Beroep
voor het hoger onderwijs**

2004

© 2004, Bureau CvBHO, Den Haag

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16b Auteurswet 1912 j° het besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 882, 1180 AW Amstelveen). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system of any nature, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Hoewel bij deze uitgave de uiterste zorg is nagestreefd, is het Bureau er zich van bewust dat in de uitgave (druk)fouten en onvolledigheden kunnen voorkomen, kan het Bureau hiervoor geen aansprakelijkheid aanvaarden.

Aanbevolen citeerwijze: CBHO 2004, ..

TREFWOORDENREGISTER

Trefwoord

Uitspraaknummer

A

Aanvraag (tijdstip)	03/029
Administratiekosten	04/063
Advies studentenpsycholoog	04/071
Afsluitend examen	03/067
Afstudeerdatum	03/045, 03/071, 04/005
Afstudeersteun	03/029, 03/068, 04/073
- aanspraak	03/043
- andere instelling	03/043
Algemeen verbindend voorschrift	03/032
Awb	
- aanpassing interne procedure	03/065, 03/066

B

BaMa-structuur	03/030, 03/045
Beheershandeling	03/061
Beleidsbepaling OU	03/049
Beoordelingcriteria	03/048, 04/005
Bevoegdheid	
- College	03/030, 03/045, 04/019, 04/025, 04/062, 04/063, 04/073
Bewijslast (bij appellant)	04/051
Bezwaarschrift	
- ontvankelijkheid	03/061
Bindend studie advies	03/066
Bijstandsnormen Abw	04/066
Bijzondere omstandigheden	
- andere dan ~	03/044
- causale relatie	04/071
- familie- omstandigheden	04/050
- melding van	04/050
- ziekte	04/071

C

College van beroep bijzonder onderwijs	04/019
Collegegeld	04/030
- differentiatie	03/032
- instelling	03/032
- karakter collegegeldtarief	03/032
- maatstaf bij overgang MBO-HBO	03/055
- restitutie	03/071, 04/005, 04/030
- vermindering	03/055
- voldoening	03/072, 03/072.1, 04/035
- voldoening door derden	03/072, 03/072.1
Colloquium doctum	04/063
Co-schappen	04/030
Criteria decentrale selectie	03/048
Cursus Nederlands voor buitenlanders	04/062
Cursusgelden (verrekening met collegegeld)	04/062

D

Decentrale selectie	03/048
Directe werking	03/032
Doorzenden	03/030, 03/045, 04/019

Draagkracht	03/049
Dwingend rechtelijk aard wetsbepaling	03/067

F

Fatale termijn	03/065, 03/066
Financiële ondersteuning	03/029, 03/067

G

Grondwet	03/032
----------	--------

H

Handicap	03/045
Hardheidsclausule	03/043, 03/072, 03/072.1, 04/005
Horen	04/066
Huismaatregelen	03/061
(Her)inschrijvingsformulieren	03/072, 03/072.1

I

Inschrijving	03/065, 03/066, 04/035, 04/063
- beëindiging	03/071, 04/005
- MBO-HBO	03/055
- student	03/061
Instelling	
- optreden van ~	03/068

K

KCOU	03/049, 04/066
Kenbaarheid score	03/048
Klacht	04/025
Klachtprocedure Interne ~	04/025
Kortsluiting	03/072, 03/072.1

L

Leeftijdsgrens (30 jaar)	03/032
Lesgeld (restitutie)	03/055

M

Maatsregelen treffen	04/035
Maatstaf berekening	03/055

O

Obligation to respect	03/032
Opleiding	
- afbouw	03/030, 03/045
- afronding	03/030, 03/045
- deeltijd	03/032
Ordemaatregelen	03/061
Overgangsrecht	03/030, 03/032, 03/045
Overlap inschrijving MBO-HBO	03/055
Overmacht	03/043, 03/044, 03/065, 03/066
Overstap MBO-HBO	03/055

P

Postbehandeling	04/005
Poststuk (in ontvangst nemen)	04/005
Procesbelang	03/061

03/065, 03/66

Proceseconomie

R

Rechtstreekse werking
Regeling (verbindendheid)
Reparatie niet-inschrijvingsperiode
Restitutie
- collegegeld
Risicosfeer

04/030
03/032
04/035

03/071, 04/005, 04/030
04/071

S

Schaden (andere)
Schadevergoeding
- omvang
Stageplaats aanbieden van
Studentendecaan advies van
Studentenpsycholoog advies van
Studerend (feitelijk)
Studievertraging
- verklaring

04/073

03/068
04/030
03/042
04/071
03/067
04/073
04/051

T

Tempobeurs
Tentamenmogelijkheid
Ten overvloede
Termijnen
Terugwerkende kracht
Toezegging
Toezending

04/073
04/035
03/055, 03/065, 03/066
04/050
04/030
03/043
03/072, 03/072.1

U

Uitschrijving
- tussentijdse

03/071, 04/005, 04/055
04/070

Uitleg verzoek

03/068

V

Vaststelling cursusgeld
Verantwoordelijkheid student
Verdragsbepalingen
Verblijf buitenland
Vertraging (bij andere instelling)
Vertraging studie (erkend)
Vertrouwensbeginzel
Verzoek
- indienen (tijdig)
- uitleg
- verlengd
Volgorde toepassing wetsartikelen
Voorlichting (voldoende)
Voorlopige voorziening

03/072, 03/072.1
03/032, 04/030
04/035
04/051
03/043
03/032
04/005
03/068
04/050
03/044
03/071, 04/005
03/072.1

W

Wajong
Wetsgeschiedenis
Wetsinterpretatie
Wet werk en bijstand
Wijziging regelgeving

04/066
03/055
03/055
04/066
04/066

ARTIKELSGEWIJSREGISTER

Artikel

Uitspraaknummer

WHW

art. 7.3	03/030
art. 7.28	04/062
art. 7.29	04/063
art. 7.37 lid 2	03/065, 03/066, 03/072, 03/072.1, 04/035
art. 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel a	03/071, 04/005
art. 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel e	04/030
art. 7.42 lid 2	03/071, 04/005
art. 7.43 lid 1	03/032
art. 7.44	03/032
art. 7.48 lid 3	03/055
art. 7.49 lid 3	04/030
art. 7.50	03/049
art. 7.51	04/051
art. 7.51 lid 1	03/029, 04/071
art. 7.51 lid 1 aanhef en onderdeel a	03/067
art. 7.51 lid 2 aanhef en onderdeel c	03/042, 03/043
art. 7.51 lid 2 aanhef en onderdeel i	03/044
art. 7.51 lid 5	03/067
art. 7.57e lid 2 aanhef en onderdeel a,b,c	03/048
art. 7.58 lid 3	04/035
art. 7.66	03/072, 03/072.1
art. 7.66 lid 1	03/030, 04/062, 04/063
art. 7.66 lid 1 aanhef en onderdeel b	04/019
art. 7.66 lid 2	03/045, 04/025
art. 15.2	04/035
art. 17a.2	03/ 045
art. 17a.2b	03/ 045
art. 17a.6	03/030, 03/045

Awb

art.3:2	03/068
art. 6:15	03/030, 04/019, 04/062
art. 6:19	04/073
art. 7:1	04/062
art. 7:2 lid 1	04/066
art. 7:3	04/066
art. 7:12	03/042, 03/044
art. 8:67	03/061
art. 8:81	03/072, 03/072.1
art. 8:86	03/072, 03/072.1

EVRM Eerste protocol

art. 2	04/030
--------	--------

IVESCR

art. 13.2 aanhef en onderdeel c	03/032
art. 26	03/032

Grondwet

art. 1	03/032
--------	--------

Les- en cursusgeld wet

art. 13 lid 1	03/055
---------------	--------

Besluit studiefinanciering 2000	03/055
art. 14 lid 1	03/055
art. 15	
Uitvoeringsbesluit Les- en cursusgeld	03/055
art. 7 lid 4	
Afstudeerfondsregeling RuG 1989-1999 en 1999-2000	03/043
art. 12 lid 7	
Afstudeerfondsregeling RuG 2001-2004	03/044
art. 3 lid 1 aanhef en onderdeel f en 5	03/042
art. 4 lid 2	03/044
art. 4 lid 5	03/043
art. 18	
Afstudeerfondsregeling RuG 2003-2004	04/035
art. 2 leden 2, 3 en 4	
Beleidsregels afstudeersteun UU	03/029
art. 6 lid 3	
Besluit vaststelling college- en examengeld 2001-2002 UL	03/032
art. 2 onderdeel 2	
Inschrijvingsbesluit 2002/2003 UM	04/005
art. 18 lid 3	03/071, 04/005
art. 19 lid 1 en 3	04/005
art. 30	
Regeling financiële ondersteuning UU	03/029
art. 4 lid 2	
Regeling financiële ondersteuning studenten 2003/2004 Radboud universiteit Nijmegen	04/050
art. 6.1, 6.2, 6.5	
Regeling collegegeld en examengeld 2001-2002 UL	03/032
art. 18	
Regeling financiële ondersteuning UU	03/029
art. 4 lid 2	
Studentenstatuut INHOLLAND	03/065, 03/066, 03/072, 03/072.1
art. 13 lid 1 en 2	03/065, 03/066, 03/072, 03/072.1
art. 8	03/067
art. 40.10 lid 3 onderdeel a	03/072, 03/072.1
art. 61	
Studentenstatuut HES Amsterdam	04/070
art. 17 lid 1 onderdeel e	

Zakenregister

03/029	16 januari 2004
03/030	1 juli 2004
03/032	10 februari 2004
03/042	16 januari 2004
03/043	24 februari 2004
03/044	16 januari 2004
03/045	24 februari 2004
03/048	24 februari 2004
03/049	28 mei 2004
03/055	26 maart 2004
03/061	16 februari 2004
03/065	23 maart 2004
03/066	23 maart 2004
03/067	28 mei 2004
03/068	28 mei 2004
03/071	28 mei 2004
03/072	26 januari 2004
03/072.1	26 januari 2004
04/005	28 mei 2004
04/019	1 juli 2004
04/025	8 april 2004
04/030	29 juli 2004
04/035	5 juli 2004
04/050	25 oktober 2004
04/051	25 oktober 2004
04/062	23 december 2004
04/063	23 december 2004
04/066	15 december 2004
04/070	15 december 2004
04/071	15 december 2004
04/073	16 december 2004

INSTELLINGSREGISTER

<i>Instelling</i>	<i>Uitspraaknummer</i>
Erasmus Universiteit Rotterdam	03/048
HES Amsterdam	04/070
Hogeschool INHOLAND	03/055, 03/065, 03/066, 03/067, 03/072, 03/072.1
Hogeschool Rotterdam	04/019
Open Universiteit	03/030, 03/045, 03/049, 04/66
Radboud Universiteit Nijmegen	03/061, 04/050
Rijksuniversiteit Groningen	03/042, 03/043, 03/044, 04/030 04/035
Technische Universiteit Delft	04/062
Universiteit Leiden	03/032, 04/063
Universiteit Maastricht	03/071, 04/005
Universiteit van Tilburg	04/025
Universiteit Twente	04/071
Universiteit Utrecht	03/029, 03/068, 04/051, 04/073

Zaaknummer: 2003/029
Rechter(s): mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Lubberdink
Datumuitspraak: 16 januari 2004
Partijen: X tegen Universiteit van Utrecht
Trefwoorden: Financiële ondersteuning, tijdstip aanvraag afstudeersteun,
Artikelen: WHW art. 7.51, eerste lid; Regeling financiële ondersteuning studenten UU artikel 4, tweede lid; Beleidsregels afstudeersteun op grond van overmacht UU artikel 6, derde lid
Hoofdoverwegingen: Nog daargelaten welke betekenis zou moeten worden gehecht aan een mededeling van de studentendecaan, dat niet jaarlijks een aanvraag om afstudeersteun behoeft te worden gedaan, overweegt het College dat appellante niet aannemelijk heeft kunnen maken dat de studentendecaan haar dit heeft meegedeeld. Voorts had het appellante duidelijk kunnen en behoren te zijn dat zij zich jaarlijks tot verweerder had moeten wenden met een verzoek om financiële ondersteuning nu niet weersproken voornoemde studentendecaan haar twee brochures heeft uitgereikt, waarin deze voorwaarden stonden vermeld.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellante,

tegen

het college van bestuur van de Universiteit van Utrecht te Utrecht, verweerder,
gemachtigde: mr. M.J. van der Pas, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1 Bij formulier, ingekomen bij verweerder op 28 januari 2002, heeft appellante verweerder verzocht haar financiële ondersteuning ten laste van het Afstudeerfonds te verlenen.

1.2. Bij besluit van 17 april 2003 is namens verweerder beslist dat de aanvragen voor de studie jaren 1997/1998, 1998/1999 en 1999/2000 worden afgewezen.

1.3. Bij brief van 13 mei 2003, ingekomen bij verweerder op 21 mei 2003, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 9 juli 2003 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 24 juli 2003, beroep ingesteld.

1.6. Van verweerder is op 8 september 2003 een verweerschrift ontvangen.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 17 november 2003. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan haar verzoek om financiële ondersteuning vertraging van de studie door handicap en de volgtijdelijkheid van het curriculum van de opleiding ten grondslag gelegd.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Zowel in uw bezwaarschrift als ter zitting hebt u aangegeven, dat u na het gesprek dat u op 26 augustus 1997 met mevrouw Jansen hebt gehad de stellige overtuiging had, dat u pas tegen het bereiken van het doctoraalexamen weer een verzoek om afstudeersteun behoefde in te dienen. U kunt zich niet meer herinneren, of mevrouw Jansen u niet volledig heeft geïnformeerd dan wel dat u haar informatie verkeerd hebt begrepen. Wel zijn tijdens dit gesprek aan u twee brochures overhandigd. (...) In deze brochures staat alle relevante informatie vermeld, waaronder de eis dat afstudeersteun jaarlijks na afloop van het betreffende studiejaar aangevraagd dient te worden. U hebt aangegeven deze brochures destijds slechts vluchtig te hebben bekeken.

Op dit moment kan niet meer achterhaald worden of mevrouw Jansen u op 26 augustus 1997 onjuiste en/of onvolledige informatie heeft verstrekt, dan wel dat u de informatie verkeerd hebt begrepen. Wel is duidelijk dat u op die datum, na afloop van het gesprek,

beschikte over een tweetal brochures waarin duidelijk staat aangegeven aan welke voorwaarden voldaan moet worden om voor afstudeersteun in aanmerking te komen en op welk tijdstip een aanvraag moet worden ingediend.
Uw verzoek om u alsnog ook over de studiejaren 1997/1998, 1998/1999 en 1999/2000 afstudeersteun toe te kennen kunnen wij derhalve niet honoreren. Wij verklaren uw bezwaarschrift hiermede ongegrond."

2.3. In beroep heeft appellante - voorzover hier van belang - het volgende aangevoerd:

"Mijn bezwaarschrift gericht tot het college van bestuur bevat de volgende zin: "Tijdens het gesprek met mevr. I. Jansen op 26 augustus 1997 is mij niet medegedeeld of in ieder geval niet duidelijk geworden, dat ik mijn verzoek tot afstudeer tot afstudeersteun elk jaar had moeten indienen".

Daarmee bedoelde ik dat ik uit de door mevr. I. Jansen gegeven informatie niet kon concluderen dat ik elk jaar een aanvraag zou moeten indienen.

Uit de brief over de beslissing op het bezwaar gebruikt het college van bestuur de volgende zinsnede: "U kunt zich niet meer herinneren, of mevrouw Jansen u niet volledig heeft geïnformeerd dan wel dat u haar informatie verkeerd hebt begrepen." en een andere zin: "Op dit moment kan niet meer achterhaald worden of mevrouw Jansen op 26 augustus 1997 onjuiste en/of onvolledige informatie heeft verstrekt, dan wel dat u de informatie verkeerd hebt begrepen."

Met deze zinnen ben ik het niet eens.

Had mevr. I. Jansen mij medegedeeld dat een verzoek elk jaar ingediend dient te worden, dan had ik mij dat herinnerd, en dienovereenkomstig gehandeld.

Van verkeerd begrijpen van de informatie is geen sprake. Een verzoek moet elk jaar ingediend worden, dat is een vaststaand feit, en eenmaal op de hoogte van zo'n feit, wordt daarnaar gehandeld."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

Mevrouw X maakt op geen enkele wijze aannemelijk dat zij door mevrouw Jansen onvoldoende of verkeerd is ingelicht. Het is ook niet meer te achterhalen, laat staan te bewijzen, welke uitspraken door mevrouw Jansen van het Studenten Service Centrum zijn gedaan met betrekking tot de aanvraagprocedure. Het is wel een onbetwist feit dat mevrouw X twee brochures heeft gekregen waarin de aanvraagprocedure staat uitgelegd. Mevrouw X bevestigt dit zelf. Mevrouw X had zichzelf op de hoogte kunnen en dienen stellen door middel van de aan haar uitgereikte brochures over de regelingen.

Nu niet meer achterhaald kan worden of mevrouw Jansen op 26 augustus 1997 onjuiste en/of onvolledige informatie heeft verstrekt maar wel een vaststaand feit is dat mevrouw X beschikte over brochures waarin de voorwaarden en aanvraagprocedures om in aanmerking te komen voor afstudeersteun duidelijk staan vermeld, wijzig het college zijn standpunt niet ten aanzien van de door haar genomen beslissing op het bezwaarschrift van mevrouw X van 13 mei 2003."

2.5. Niet in geschil is dat er sprake is van een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 7.51, eerste lid, van de WHW.

Artikel 4, tweede lid, van de door verweerder vastgestelde Regeling financiële ondersteuning studenten (hierna: de regeling I), in werking getreden op 1 september 1998, luidt als volgt: "Aanvragen, ingediend na 31 december van het studiejaar volgend op dat waarin de desbetreffende bijzondere omstandigheden zich hebben voorgedaan, worden niet in behandeling genomen, tenzij aanvrager aantoont dat een aanvraag achterwege is gebleven door overmacht."

Artikel 6, derde lid, van de door verweerder vastgestelde Beleidsregels afstudeersteun op grond van overmacht (hierna: regeling II), in werking getreden op 1 september 2000, luidt als volgt: "Aanvragen, ingediend na 31 december van het studiejaar volgend op dat waarin de desbetreffende bijzondere omstandigheden zich hebben voorgedaan, worden niet in behandeling genomen, tenzij aanvrager aantoont dat een aanvraag achterwege is gebleven door overmacht."

2.6. Partijen houdt verdeeld de vraag of appellante heeft mogen menen, dat een aanvraag om financiële ondersteuning als hier aan de orde pas tegen het einde van de studie behoefde te worden ingediend.

2.7. Nog daargelaten welke betekenis zou moeten worden gehecht aan een mededeling van de studentendecaan, dat niet jaarlijks een aanvraag om afstudeersteun behoeft te worden gedaan, overweegt het College dat appellante niet aannemelijk heeft kunnen maken dat de studentendecaan haar dit heeft meegedeeld. Voorts had het appellante duidelijk kunnen en behoren te zijn dat zij zich jaarlijks tot verweerder had moeten wenden met een verzoek om financiële ondersteuning nu niet weersproken voornoemde studentendecaan haar twee brochures heeft uitgereikt, waarin deze voorwaarden stonden vermeld.

2.8. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer: 2003/030
Rechter(s): mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Mollee
Datumuitspraak: 1 juli 2004
Partijen: X tegen Open Universiteit
Trefwoorden: Afronding opleiding, BaMa-structuur, bevoegdheid, doorzending, opleiding in
afbouw, overgangsrecht
Artikelen: WHW art. 7.3, 7.66 lid 1, 17a.6; Awb 6:15
Hoofdoverwegingen: Het besluit dat bij de beslissing op bezwaar in stand is gelaten valt niet aan te merken als een beslissing, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, waartegen beroep bij het College openstaat. Het College is derhalve niet bevoegd kennis te nemen van het beroep tegen de beslissing op bezwaar. Naar aanleiding van hetgeen appellante heeft aangevoerd overweegt het College nog dat de enkele omstandigheid dat artikel 7.34, tweede lid, van de WHW, dat is geplaatst in de in artikel 7.66, eerste lid van de WHW bedoelde Titel 3, een bijna gelijklopende bepaling kent, dit niet anders maakt. De bepaling ziet immers op de beëindiging van een aan een instelling gegeven opleiding, als bedoeld in artikel 7.3 WHW, terwijl het in Hoofdstuk 17a van de WHW opgenomen artikel 17a.6 is geschreven voor het nog tijdelijk in stand houden van het wetenschappelijk onderwijs bij invoering van de bachelor- en masterstructuur in het hoger onderwijs, in het kader waarvan ook het in dit beroep bestreden besluit van verweerder van 23 april 2003 is genomen.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellante,

tegen

college van bestuur van de Open Universiteit te Heerlen, verweerder,
gemachtigden: mr. F.G.M. Sluijsmans en drs. J.B.M. Roffelsen, beiden werkzaam aan verweerdere universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 23 april 2003 heeft verweerder appellante meegedeeld dat de uiterste afstudeerdatum van de ongedeelde opleiding bestuurskunde is vastgesteld op 1 september 2007.

1.2. Bij brief van 27 mei 2003 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij besluit van 17 juni 2003 heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

1.4. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 28 juli 2003, beroep ingesteld. Zij heeft de gronden van het beroep aangevuld bij brief van 27 oktober 2003.

1.5. Na doorzending van het beroepschrift op 21 augustus 2003 naar de Rechtbank 's-Hertogenbosch heeft deze het teruggezonden op 26 augustus 2003.

1.6. Van verweerder is op 28 november 2003 een verweerschrift ontvangen.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 april 2003. Daar hebben appellante en verweerder hun standpunten nader toegelicht.

2. Bevoegdheid

2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.

2.2. De uiterste afstudeerdatum van ongedeelde opleidingen is vastgesteld krachtens artikel 17a.6 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW).

Die bepaling luidt - voorzover thans van belang - als volgt:

"1. Indien het instellingsbestuur, bedoeld in artikel 17a.2 of artikel 17a.2b, toepassing heeft gegeven aan het tweede lid van die artikelen, houdt hij de opleiding in het wetenschappelijk onderwijs in stand tot een zodanig tijdstip dat de voor de opleiding ingeschreven studenten en extraneï de opleiding aan dezelfde instelling of aan een andere instelling binnen een redelijke tijd kunnen voltooien."

Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de WHW oordeelt het College bij uitsluiting over het beroep dat door de betrokkene is ingesteld tegen:

- a. beslissingen genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 2 van dit hoofdstuk met het oog op inschrijving,
- b. beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 3 van dit hoofdstuk, en
- c. beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van artikel 7.57h.

2.3. Het besluit dat bij de beslissing op bezwaar in stand is gelaten valt niet aan te merken als een beslissing, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, waartegen beroep bij het College openstaat. Het College is derhalve niet bevoegd kennis te nemen van het beroep tegen de beslissing op bezwaar. Naar aanleiding van hetgeen appellante heeft aangevoerd overweegt het College nog dat de enkele omstandigheid dat artikel 7.34, tweede lid, van de WHW, dat is geplaatst in de in artikel 7.66, eerste lid van de WHW bedoelde Titel 3, een bijna gelijklopende bepaling kent, dit niet anders maakt. De bepaling ziet immers op de beëindiging van een aan een instelling gegeven opleiding, als bedoeld in artikel 7.3 WHW, terwijl het in Hoofdstuk 17a van de WHW opgenomen.

2.4. Het College verstaat dat de secretaris het beroepschrift doorzendt aan de sector bestuursrecht van de rechtbank 's-Hertogenbosch.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart zich niet bevoegd van het beroep kennis te nemen.

Ⓢ

Zaaknummer:	2003/032
Rechter(s):	mrs. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datumuitspraak:	10 februari 2004
Partijen:	X tegen Universiteit Leiden
Trefwoorden:	Algemeen verbindende voorschriften, deeltijd opleiding, differentiatie collegegeld, directe werking, grondwet, karakter collegegeldtarief, leeftijdsgrens 30 jaar, obligation to respect, overgangsrecht, verbindendheid regelingen, verdragsbepalingen, vertrouwensbeginsel, wetsgeschiedenis
Artikelen:	WHW art. 7.43 lid 1, 7.44; Grondwet art. 1; IVESCR art. 13 lid 2 aanhef en onderdeel c; IVBPR art. 26; Regeling collegegeld en examengeld 2001-2002 UL art. 18; Besluit vaststelling college- en examengeld 2001-2002 UL art. 2 onderdeel 2
Hoofdooroverwegingen:	Het College is van oordeel dat voor het gemaakte onderscheid in de door verweerder geschetste achtergrond een redelijke en objectieve rechtvaardiging kan worden gevonden. Dat na het bereiken van een bepaalde leeftijd, in casu 30 jaar, de grotere eigen verantwoordelijkheid van de student tot uitdrukking komt in de hoogte van het verschuldigde tarief en in een afname van de bijdrage aan de studiekosten uit de algemene middelen, is niet onbegrijpelijk of onredelijk. In dit verband heeft verweerder, ook voor wat betreft de keuze van de leeftijd van 30 jaar, aansluiting mogen zoeken bij de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel, dat heeft geleid tot wijziging van artikel 7.43, eerste lid, van de WHW. Daarbij heeft de regering te kennen gegeven dat studenten vanaf hun 30-

ste jaar het instellingscollegegeld voor een voltijdse opleiding dienen te voldoen. Te dezer zake is in de Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel (Tweede Kamer, vergaderjaar 1999-2000, 26 873, nr. 3, blz. 12) het volgende opgenomen: "Aan de keuze voor de leeftijdsgrens van 30 jaar ligt dezelfde overweging ten grondslag als aan de overeenkomstige keuze voor de leeftijdsgrens van 30 jaar bij de studiefinanciering. Die leeftijd markeert een grens. Redelijkerwijs is die grens voldoende om jonge mensen in staat te stellen een initiële opleiding te voltooien die grotendeels uit de algemene middelen wordt gefinancierd. Wil men van het bekostigde onderwijs ook voorbij die grens gebruikmaken, dan is het redelijk dat een door de instelling te bepalen tarief verschuldigd is."

Met betrekking tot artikel 13, tweede lid, aanhef en onderdeel c, IVESCR overweegt het College dat appellant reeds hierom vruchteloos een beroep op dit artikel doet aangezien het hier niet om een bepaling gaat met rechtstreekse werking. Dit blijkt reeds uit de bewoordingen: artikel 13, tweede lid, zegt in onderdeel c dat het hoger onderwijs "door middel van alle passende maatregelen en in het bijzonder door geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs toegankelijk dient te worden gemaakt", terwijl onderdeel e, voor zover hier van belang, zegt dat "een passend stelsel van studiebeurzen in het leven dient te worden geroepen". Bovendien gaat het hier om bepalingen die betrekking hebben op door de overheid jegens burgers te verrichten prestaties; dergelijke bepalingen kunnen in het algemeen bezwaarlijk zonder nadere uitwerking in de rechtsorde functioneren, zodat rechtstreekse werking niet voor de hand ligt. Tenslotte kan in dit verband worden gewezen op de memorie van toelichting bij de Wet tot goedkeuring van het IVESCR, waar is opgemerkt dat de bepalingen van dit verdrag 'in het algemeen' geen rechtstreekse werking zullen hebben (Bijl. Hand. 1975-1976, 13 832, nr. 3, blz. 12/13); niet valt in te zien waarom in dezen een uitzondering op deze algemene regel zou moeten worden gemaakt.

Aangezien appellant geen beroep kan doen op genoemde verdragsbepaling kan hetgeen appellant nog heeft opgemerkt met betrekking tot de uit dit verdrag voortvloeiende "obligation to respect", op grond waarvan een verhoging van het collegegeld niet zou zijn toegestaan, het College niet tot een ander oordeel brengen.

Het beroep van appellant op voormelde verdragsbepaling moet daarom worden verworpen.

De conclusie is derhalve dat de Regeling en het Besluit niet onverbindend zijn en dat genoemde grondwets- en verdragsrechtelijke bepalingen niet in de weg staan aan het in rekening brengen van het in de Regeling en het Besluit vastgestelde bedrag aan collegegeld.

Met betrekking tot hetgeen appellant naar voren heeft gebracht omtrent de stelling dat tariefsdifferentiatie niet is toegestaan, omdat alle deeltijdstudenten dezelfde diensten van de universiteit geleverd krijgen, oordeelt het College dat het beroep op het arrest van de Hoge Raad van 7 mei 1997 inzake grafrechten niet opgaat, aangezien het karakter van een tarief voor het onderhoud van graven, waarbij de werkelijke kosten van dat onderhoud over de grafrechthouders worden verdeeld, niet gelijk kan worden gesteld met het door een instelling voor hoger onderwijs op grond van de WHW te heffen collegegeld.

Vervolgens oordeelt het College dat niet kan worden gezegd dat de verhoging van het collegegeld ingaande 2000/2001 met een aanzienlijk bedrag (106%) schending van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, met name het vertrouwensbeginsel oplevert ten aanzien van appellant. Hierbij is nog van betekenis dat verweerder voor de categorie studenten ouder dan 30 jaar aan deeltijdse opleidingen in het studiejaar 2000-2001 een overgangsregeling, in casu volledige vrijstelling van de verhoging, heeft vastgesteld, die niet als onvoldoende kan worden gekwalificeerd.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Universiteit Leiden te Leiden, verweerder,
gemachtigde: mw. mr. J.H.C.A. Muller, advocaat te Den Haag.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 26 april 2002 heeft appellant verweerder onder meer verzocht, op de gronden aangevoerd in een eerder bezwaarschrift van 9 juli 2001, het door hem te betalen collegegeld over het studiejaar 2001/2002 alsnog vast te stellen op f 1.950,00.

1.2. Bij brief van 2 juli 2002 heeft verweerder appellant geïnformeerd dat het aan hem in rekening gebrachte collegegeld in overeenstemming is met de Regeling inschrijving, collegegeld en examengeld 2001-2002 en dat er niet voorzien is in de mogelijkheid om van deze Regeling af te wijken.

1.3. Tegen deze brief, die appellant heeft opgevat als een afwijzing van zijn verzoek van 26 april 2002, heeft appellant op 18 juli 2002 een bezwaarschrift ingediend.

1.4. Bij brief van 3 september 2002 heeft verweerder als volgt op de brief van 18 juli 2002 gereageerd:
"De brief van 2 juli 2002 behelst niet meer dan een uitleg te uwer informatie dat de basis voor het invorderen van collegegeld is gelegen in de Regeling inschrijving, collegegeld en examengeld 2001-2002, en dat het college van bestuur niet in strijd met zijn eigen Regelingen mag en kan handelen. Met het verlenen van restitutie aan u zou dit immers het geval zijn nu deze Regeling geen mogelijkheid bevat om in bepaalde gevallen af te wijken".

1.5. Tegen deze brief, die appellant heeft opgevat als een ongegrondverklaring van zijn bezwaar, is appellant bij schrijven van 14 oktober 2002 in beroep gekomen bij het College.

1.6. Op 20 januari 2003 heeft het College het beroep tegen het besluit van 3 september 2002 ter zitting behandeld. Ter zitting heeft appellant aangegeven dat zijn beroep zich tegen twee besluiten richt; het besluit van 3 september 2002 en een besluit van 12 september 2002, waarbij verweerder niet ontvankelijk had verklaard een bezwaarschrift 2 augustus 2002 van appellant, gericht tegen een brief van 9 juli 2002 betreffende de inschrijving van appellant en het daaraan verbonden collegegeld voor het studiejaar 2002-2003.

1.7. Verweerder heeft ter zitting aangegeven dat de brief van 18 juli 2002 bij nader inzien als bezwaar tegen de afwijzende beslissing van 2 juli 2002 behandeld had moeten worden en heeft zich bereid verklaard dat alsnog te doen. Appellant heeft ter zitting beide beroepen ingetrokken en afgesproken is dat verweerder het bezwaarschrift van 18 juli 2002, gericht tegen de weigering om het collegegeld voor 2001-2002 alsnog vast te stellen op f 1.950,- en voor het verschil restitutie te verlenen, zoals vervat in de brief van 2 juli 2002, alsnog inhoudelijk zou behandelen.

1.8. Bij brief van 22 januari 2003 heeft verweerder deze afspraak aan appellant bevestigd.

1.9. Op 23 juni 2003 heeft verweerder de bezwaren van appellant, gericht tegen de weigering van 2 juli 2002 om restitutie van collegegeld te verlenen ongegrond verklaard. Daarbij is verweerder gemotiveerd afgeweken van het advies van de Bezwaarschriftencommissie om het bezwaar niet ontvankelijk te verklaren.

1.10. Bij brief van 1 augustus 2003, binnengekomen bij het College op 5 augustus 2003, heeft appellant tegen het besluit van 23 juni 2003 beroep ingesteld.

1.11. Verweerder heeft op 29 september 2003 een verweerschrift ingediend.

1.12. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 november 2003. Daar hebben appellant in persoon en verweerder bij monde van zijn gemachtigde hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen.

2.1. Verweerder heeft aan het bestreden besluit van 23 juni 2003 de volgende overweging ten grondslag gelegd:

"Uw bezwaren(...) betreffen de verbindendheid van de Regeling inschrijving, collegegeld en examengeld 2001- 2002 en het College- en examengeldbesluit 2001-2002 (hierna de Regeling en het Besluit), door U thans naar voren gebracht in Uw nader bezwaarschrift van 11 februari 2003.

De Commissie voor de beroep- en bezwaarschriften heeft, zij het in haar "overwegingen ten overvloede" - onderdeel V van het advies -, hier uitgebreid aandacht aan besteed. Op basis van deze overwegingen en met overneming van de gronden die daarin zijn aangevoerd wijst het college van bestuur Uw beroep op de onverbindendheid van de genoemde regelgeving af.

Het college van bestuur heeft de Regeling en het Besluit correct toegepast en was daartoe krachtens de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ook bevoegd, zoals reeds eerder gesteld en hetgeen naar ons voorkomt tussen U en ons geen onderwerp van discussie meer is. Voor zover U Uw bezwaren te dien aanzien toch handhaaft zij, ook na heroverweging, hier herhaald hetgeen uitvoerig in ons verweerschrift dd. 20 maart 2003 in de recente bezwarenprocedure als onderbouwing is aangevoerd."

2.2. In beroep heeft appelland, samengevat, aangevoerd dat verweerders besluit studenten van 30 jaar en ouder voor deeltijdse opleidingen met ingang van het studiejaar 2001-2002 een collegegeld in rekening te brengen gelijk aan dat van studenten van 30 jaar en ouder die aan een voltijdse opleiding staan ingeschreven, en hoger dan dat van deeltijdstudenten van jonger dan 30 jaar, in strijd is met artikel 1 van de Grondwet, artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR) jo. artikel 13, tweede lid, onderdeel c, van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten (IVESCR). Appelland stelt dat voor het hanteren van de leeftijdsgrens van 30 jaar in dit geval geen redelijke en objectieve rechtvaardiging aanwezig is. Daarnaast worden deeltijdse studenten van 30 jaar en ouder ten onrechte onevenredig zwaarder belast dan zij die die leeftijd nog niet hebben bereikt. Appelland stelt voorts er op te hebben mogen vertrouwen dat, nu hij eenmaal ingeschreven was, de collegegelden niet onevenredig zouden worden verhoogd, althans voor hem op hetzelfde tarief zouden blijven staan.

2.3. Verweerder heeft deze stellingen van appelland gemotiveerd weersproken.

Verweerder gaat er van uit dat de bezwaren van appelland zich richten op de concrete toepassing van het Besluit en de Regeling en niet tegen het Besluit en de Regeling zelf, die het karakter hebben van algemeen verbindende voorschriften. In het bijzonder heeft verweerder erop gewezen dat het leeftijds onderscheid identiek is toegepast en gemotiveerd zoals de wetgever dat heeft gedaan bij de wijziging van artikel 7.43, eerste lid, van de WHW, bij de wijzigingswet van 29 juni 2000, Stb. 2000, 286. Tevens heeft verweerder gesteld dat voor het leeftijds onderscheid een redelijke en objectieve rechtvaardiging bestaat, die, kort samengevat, hierin is gelegen dat de verantwoordelijkheid van de samenleving voor de opleiding van studenten afneemt en de eigen verantwoordelijkheid van de studenten toeneemt naarmate de student ouder wordt. Volgens verweerder bestaat hiervoor een breed maatschappelijk draagvlak, waarbij hij verwijst naar de omstandigheid dat ook de aanspraak op studiefinanciering volgens de WSF bij de leeftijd van 30 jaar een einde neemt. Op die grond acht verweerder geen strijd aanwezig met artikel 26 IVBPR.

Met betrekking tot artikel 13, tweede lid, onderdeel c, van het IVESCR stelt verweerder dat deze bepaling geen directe werking heeft.

Voorts stelt verweerder dat hij in redelijkheid het collegegeldtarief van de hier bedoelde groep studenten heeft kunnen vaststellen zonder dat daarbij de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn geschonden.

2.4. Artikel 7.43 van de wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) luidt – voorzover hier van belang – als volgt:

"1. Bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan een universiteit of hogeschool is een collegegeld verschuldigd van € 1395,83 door degene die voor de aanvang van het studiejaar de leeftijd van 30 jaren nog niet heeft bereikt, en (...)

2. Bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan een universiteit of hogeschool is een door het instellingsbestuur vast te stellen collegegeld verschuldigd door degene die niet onder het bereik valt van het eerste lid. Het collegegeld bedraagt ten minste € 1395,83. (...)."

Artikel 7.44 van de WHW luidt:

“1. Voor de inschrijving als student voor een deeltijdse of duale opleiding aan een universiteit of hogeschool stelt het instellingsbestuur het collegegeld vast. Het collegegeld bedraagt ten minste € 567,23.

2. Artikel 7.43, derde lid, is van overeenkomstige toepassing”

Artikel 26 van het IVBPR luidt - voor zover hier van belang - als volgt:

“Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder discriminatie aanspraak op gelijke bescherming door de wet. In dit verband verbiedt de wet discriminatie van welke aard ook en garandeert een ieder gelijke en doelmatige bescherming tegen discriminatie op welke grond ook, zoals ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale of maatschappelijke afkomst, eigendom, geboorte of andere status.”

Artikel 13, tweede lid, aanhef en onderdeel c, van het IVESCR luidt:

“De Staten die partij zijn bij dit Verdrag erkennen dat, ten einde tot een volledige verwezenlijking van dit recht te komen:

(...)

(c) Het hoger onderwijs door middel van alle passende maatregelen en in het bijzonder door de geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs voor een ieder op basis van bekwaamheid gelijkelijk toegankelijk dient te worden gemaakt; “

Artikel 18 van de door verweerder op 23 maart 2001 vastgestelde Regeling inschrijving, collegegeld en examengeld 2001-2002 (hierna: de Regeling) luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

“ (...)

Indien de student bij aanvang van het studiejaar de leeftijd van 30 jaar heeft bereikt, is voor de inschrijving voor elke deeltijd of duale opleiding het door het College van bestuur op grond van artikel 7.44, eerste lid, WHW vastgestelde collegegeld verschuldigd.

(...) “

Artikel 2, onderdeel 2, van het door verweerder vastgestelde College- en examengeldbesluit 2001-2002 (hierna: het Besluit) luidt:

“Het collegegeld voor deeltijdse opleidingen bedraagt f 3.925,-“

2.5. Met partijen is het College van oordeel dat het Besluit en de Regeling tot vaststelling van het collegegeld voor de deeltijdse opleidingen moeten worden aangemerkt als algemeen verbindende voorschriften. De vraag of de bepalingen omtrent de hoogte van het collegegeld in artikel 18, punt 2, van de Regeling en artikel 2, onderdeel 2, van het Besluit, onverbindend zijn wegens strijd met een hogere regeling beantwoordt het College ontkennend. Evenmin bestaat aanleiding voor het oordeel dat verweerder bij de afweging van alle daarbij betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Hiertoe overweegt het College als volgt.

2.6. Vastgesteld moet worden dat met betrekking tot het door deeltijdstudenten te betalen collegegeld onderscheid wordt gemaakt naar leeftijd. De vraag die derhalve thans voorligt is of voor dit onderscheid naar leeftijd een redelijke en objectieve rechtvaardigingsgrond bestaat. Temeer daar het onderscheid naar leeftijd in de door appellant genoemde anti-discriminatiebepalingen niet specifiek is genoemd, doch het onderscheid op deze grond valt onder het algemene discriminatieverbod, dient het College zich bij de beoordeling van genoemde vraag terughoudend op te stellen.

2.7. Het College is van oordeel dat voor het gemaakte onderscheid in de door verweerder geschetste achtergrond een redelijke en objectieve rechtvaardiging kan worden gevonden. Dat na het bereiken van een bepaalde leeftijd, in casu 30 jaar, de grotere eigen verantwoordelijkheid van de student tot uitdrukking komt in de hoogte van het verschuldigde tarief en in een afname van de bijdrage aan de studiekosten uit de algemene middelen, is niet onbegrijpelijk of onredelijk. In dit verband heeft verweerder, ook voor wat betreft de keuze van de leeftijd van 30 jaar, aansluiting mogen zoeken bij de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel, dat heeft geleid tot wijziging van artikel 7.43, eerste lid, van de WHW. Daarbij heeft de regering te kennen gegeven dat studenten vanaf hun 30-ste jaar het instellingscollegegeld voor een voltijdse opleiding dienen te voldoen. Te dezer zake is in de Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel (Tweede Kamer, vergaderjaar 1999-2000, 26 873, nr. 3, blz. 12) het volgende opgenomen:

"Aan de keuze voor de leeftijdsgrens van 30 jaar ligt dezelfde overweging ten grondslag als aan de overeenkomstige keuze voor de leeftijdsgrens van 30 jaar bij de studiefinanciering. Die leeftijd markeert een grens. Redelijkerwijs is die grens voldoende om jonge mensen in staat te stellen een initiële opleiding te voltooien die grotendeels uit de algemene middelen wordt gefinancierd. Wil men van het bekostigde onderwijs ook voorbij die grens gebruikmaken, dan is het redelijk dat een door de instelling te bepalen tarief verschuldigd is."

2.8. Met betrekking tot artikel 13, tweede lid, aanhef en onderdeel c, IVESCR overweegt het College dat appellant reeds hierom vruchteloos een beroep op dit artikel doet aangezien het hier niet om een bepaling gaat met rechtstreeks werking. Dit blijkt reeds uit de bewoordingen: artikel 13, tweede lid, zegt in onderdeel c dat het hoger onderwijs "door middel van alle passende maatregelen en in het bijzonder door geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs toegankelijk dient te worden gemaakt", terwijl onderdeel e, voor zover hier van belang, zegt dat "een passend stelsel van studiebeurzen in het leven dient te worden geroepen". Bovendien gaat het hier om bepalingen die betrekking hebben op door de overheid jegens burgers te verrichten prestaties; dergelijke bepalingen kunnen in het algemeen bezwaarlijk zonder nadere uitwerking in de rechtsorde functioneren, zodat rechtstreekse werking niet voor de hand ligt. Tenslotte kan in dit verband worden gewezen op de memorie van toelichting bij de Wet tot goedkeuring van het IVESCR, waar is opgemerkt dat de bepalingen van dit verdrag 'in het algemeen' geen rechtstreekse werking zullen hebben (Bijl. Hand. 1975-1976, 13 832, nr. 3, blz. 12/13); niet valt in te zien waarom in dezen een uitzondering op deze algemene regel zou moeten worden gemaakt. Aangezien appellant geen beroep kan doen op genoemde verdragsbepaling kan hetgeen appellant nog heeft opgemerkt met betrekking tot de uit dit verdrag voortvloeiende "obligation to respect", op grond waarvan een verhoging van het collegegeld niet zou zijn toegestaan, het College niet tot een ander oordeel brengen.

Het beroep van appellant op voormelde verdragsbepaling moet daarom worden verworpen.

2.9. De conclusie is derhalve dat de Regeling en het Besluit niet onverbindend zijn en dat genoemde grondwets- en verdragsrechtelijke bepalingen niet in de weg staan aan het in rekening brengen van het in de Regeling en het Besluit vastgestelde bedrag aan collegegeld.

2.10. Met betrekking tot hetgeen appellant naar voren heeft gebracht omtrent de stelling dat tariefsdifferentiatie niet is toegestaan, omdat alle deeltijdstudenten dezelfde diensten van de universiteit geleverd krijgen, oordeelt het College dat het beroep op het arrest van de Hoge Raad van 7 mei 1997 inzake grafrechten niet opgaat, aangezien het karakter van een tarief voor het onderhoud van graven, waarbij de werkelijke kosten van dat onderhoud de grafrechthouders worden verdeeld, niet gelijk kan worden gesteld met het door een instelling voor hoger onderwijs op grond van de WHW te heffen collegegeld.

2.11. Vervolgens oordeelt het College dat niet kan worden gezegd dat de verhoging van het collegegeld ingaande 2000/2001 met een aanzienlijk bedrag (106%) schending van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, met name het vertrouwensbeginsel oplevert ten aanzien van appellant. Hierbij is nog van betekenis dat verweerder voor de categorie studenten ouder dan 30 jaar aan deeltijdse opleidingen in het studiejaar 2000-2001 een overgangsregeling, in casu volledige vrijstelling van de verhoging, heeft vastgesteld, die niet als onvoldoende kan worden gekwalificeerd.

2.12. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat verweerder gehouden was appellant het collegegeld van f 3.925,- voor het in het geding zijnde studiejaar in rekening te brengen en op goede gronden geweigerd heeft het collegegeld voor appellant op een lager bedrag vast te stellen. Al hetgeen door appellant hiertegen overigens nog is aangevoerd kan niet tot een ander oordeel leiden, zodat het beroep ongegrond zal worden verklaard.

2.13. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer: 2003/042
Rechter(s): mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Lubberdink
Datumuitspraak: 16 januari 2004

Partijen: X tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden: Advies studentendecaan
Artikelen: WHW art. 7:51, tweede lid, aanhef en onderdeel c; Awb art. 7:12; Afstudeerfondsregeling 2001-2004 RuG artikel 4, tweede lid
Hoofdoverwegingen: Het College is van oordeel dat verweerder in redelijkheid niet heeft kunnen stellen dat appellant contact had moeten opnemen met de studentendecaan aan het einde van het derde trimester toen appellant niet voldeed aan het nominale studietempo. Het College neemt hierbij in aanmerking dat uit het advies van de studentendecaan niet valt af te leiden dat appellant zich bij iedere vertraging wederom bij de studentendecaan diende te melden. Verweerder heeft zich daarmee beperkingen opgelegd. Duidelijk is dat de wel aangemelde bijzondere omstandigheid niet zonder gevolgen voor het studietempo van appellant zou zijn, hetgeen ook blijkt uit het advies, waarin het aan appellant wordt overgelaten waarnodig zijn studietempo aan te passen. Het ligt in de rede dat indien zich andere dan voornoemde bijzondere omstandigheid zich zouden voordoen appellant wel contact met de studentendecaan diende op te nemen. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is evenwel komen vast te staan dat deze situatie zich niet heeft voorgedaan.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder,
gemachtigde: mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij formulier, ingekomen bij verweerder op 10 januari 2003, heeft appellant verweerder verzocht hem financiële ondersteuning ten laste van het Afstudeerfonds te verlenen.

1.2. Bij besluit van 27 januari 2003, is daarop namens verweerder afwijzend beslist.

1.3. Bij brief, ingekomen bij verweerder op 10 maart 2003, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 28 juli 2003 is namens verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 5 september 2003, beroep ingesteld.

1.6. Van verweerder is op 10 oktober 2003 een verweerschrift ontvangen.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 17 november 2003. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft aan zijn verzoek ten grondslag gelegd vertraging van de studie door bijzondere familieomstandigheden.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"De Commissie constateert dat u uw beslissing om geen vervolgspraak te maken met de studentendecaan gebaseerd heeft op een eigen interpretatie van het advies. Naar de mening van de Commissie was het advies van de studentendecaan echter duidelijk ten aanzien van het maken van een vervolgspraak. Ook staat op het meldingsformulier van het STAG expliciet vermeld dat men zich dient te houden aan afspraken om terug te komen op het spreekuur. Nu u in het derde trimester slechts 5 studiepunten heeft behaald, heeft u ook in het derde trimester studieovertraging opgelopen. Er kan dan ook geen misverstand over bestaan dat in het derde trimester de studieovertraging is vergroot. Nu u zich niet gehouden heeft aan het advies van de studentendecaan om een vervolgspraak te maken bij studiestagnatie, heeft u niet voldaan aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor financiële ondersteuning uit het Afstudeerfonds."

2.3. In beroep heeft appellant - voorzover hier van belang - het volgende aangevoerd:

"In de motivering van het college van bestuur staat vermeld, dat ik me niet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor financiële ondersteuning gehouden zou hebben. Deze voorwaarden waren bij mij niet bekend en zijn mij ook geen enkele keer uitgelegd. Mede hierdoor heb ik het advies, wat ik niet heb gezien als een plicht, niet opgevolgd. De reden om het advies niet op te volgen ligt in het feit, dat ik het anders geïnterpreteerd heb. Er staat namelijk in, zoals u op de eerste pagina van bijlage 1 kunt lezen, dat ik een vervolgspraak diende te maken bij studiestagnatie of eventuele vertraging als gevolg van andere omstandigheden. Er waren echter geen andere omstandigheden maar nog steeds dezelfde. Een extra afspraak bij het STAG achtte ik dus niet noodzakelijk. Ook vond ik het niet noodzakelijk omdat er over een advies gesproken werd en niet over een verplichting. De reden om het advies niet op te volgen heeft er mee te maken dat ik het niet nodig en niet plezierig vond om mijn verhaal nogmaals te moeten herhalen."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"In het contact met de studentendecaan wordt besproken wat de te verwachten omvang van de studievertraging zal zijn en of het al dan niet raadzaam is zich uit te schrijven om nadelige financiële gevolgen zo veel mogelijk te beperken. De student dient zich te houden aan het advies als deze in aanmerking wil komen voor financiële ondersteuning".

2.5. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.51, tweede lid, aanhef en onderdeel c, van de WHW, zijn bijzondere familieomstandigheden een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 7.51, eerste lid, van de WHW.

Artikel 4, tweede lid, van de door verweerder vastgestelde Afstudeerfondsregeling 2001-2004 (hierna: de regeling) luidt als volgt:

"In geval van studievertraging door overmacht moet de student zijn/haar inschrijving bij het intreden van de betreffende omstandigheid tussentijds beëindigen dan wel zich onverwijld melden bij de studentendecaan van het Studentenadviesbureau Groningen (STAG) wanneer het zich laat aanzien dat de bijzondere omstandigheid langer dan een maand zal duren, teneinde te overleggen over te nemen maatregelen om de studievertraging zo veel mogelijk te beperken. Een voorwaarde voor financiële ondersteuning is dat hij/zij adviezen van de studentendecaan om het verbruik van studiefinanciering te onderbreken door toepassing van artikel 7.42, eerste lid onder b, van de WHW (beëindiging inschrijving), opvolgt."

2.6. Het advies luidde als volgt:

"rustig doorgaan, waar nodig tempo aanpassen. Terugkomen bij studiestagnatie (of eventuele vertraging ogv andere omstandigheden)."

2.7. Het College is van oordeel dat verweerder in redelijkheid niet heeft kunnen stellen dat appellant contact had moeten opnemen met de studentendecaan aan het einde van het derde trimester toen appellant niet voldeed aan het nominale studietempo. Het College neemt hierbij in aanmerking dat uit het advies van de studentendecaan niet valt af te leiden dat appellant zich bij iedere vertraging wederom bij de studentendecaan diende te melden. Verweerder heeft zich daarmee beperkingen opgelegd. Duidelijk is dat de wel aangemelde bijzondere omstandigheid niet zonder gevolgen voor het studietempo van appellant zou zijn, hetgeen ook blijkt uit het advies, waarin het aan appellant wordt overgelaten waarnodig zijn studietempo aan te passen. Het ligt in de rede dat indien zich andere dan voornoemde bijzondere omstandigheid zich zouden voordoen appellant wel contact met de studentendecaan diende op te nemen.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is evenwel komen vast te staan dat deze situatie zich niet heeft voorgedaan.

2.8. Het bestreden besluit berust dan ook niet op een deugdelijke motivering zoals artikel 7:12, eerste lid Awb vereist.

2.9. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.10. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden verwezen.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep gegrond;

Zaaknummer: 2003/043
Rechter(s): mrs. Nijenhof, Lubberdink, Borman
Datumuitspraak: 24 februari 2004
Partijen: X tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden: Aanspraak ander instelling, erkende vertraging, hardheidsclausule, overmacht, toezegging
Artikelen: WHW art. 7.51 lid 2 aanhef en onderdeel c; Afstudeerregeling RuG 1998-1999, en 1999-2000 art. 12 lid 7 en Afstudeerregeling RuG 2001-2002 art. 18

Hoofdoverwegingen: Verweerder heeft gesteld dat appellant zijn bij de Universiteit Utrecht erkende vertraging niet heeft gemeld met inachtneming van één van de regelingen I, II of III. Appellant heeft niet aangetoond dat hij zulks wel heeft gedaan. Ook heeft appellant het College er niet van kunnen overtuigen dat hij tijdig zijn aanvraag ter verzilvering van een aanspraak zou hebben ingediend bij verweerders universiteit. In het bijzonder is niet gebleken dat appellant ondubbelzinnig en bevoegdelyk toezeggingen zouden zijn gedaan dat hij voldoende stappen had ondernomen om aan te nemen dat hij daarmee aan de geldende formaliteiten zou hebben voldaan. Evenmin heeft verweerder in hetgeen appellant naar voren heeft gebracht aanleiding hoeven vinden om te zijnen aanzien de hardheidsclausule toe te passen.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder, gemachtigde: mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief, ingekomen bij verweerder op 6 januari 2003, heeft appellant verweerder verzocht hem drie maanden financiële ondersteuning ten laste van het Afstudeerfonds te verlenen.

1.2. Bij besluit van 31 januari 2003 is daarop namens verweerder afwijzend beslist.

1.3. Bij brief van 12 maart 2003 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 28 juli 2003 is namens verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 8 september 2003, beroep ingesteld en bij brief van 29 oktober 2003 zijn nadere gronden ingediend.

1.6. Van verweerder is op 10 december 2003 een verweerschrift ontvangen.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 19 januari 2004. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft aan zijn verzoek ten grondslag gelegd dat hij een eerdere toekenning van drie maanden financiële ondersteuning heeft van de Universiteit Utrecht.

2.2. Het bestreden besluit is mede gebaseerd op de volgende overwegingen:

"De Commissie is van mening dat u, mede gezien het feit dat er voor u voldoende aanleiding was om de juiste termijnen in acht te nemen, zich beter had moeten informeren omtrent de regelgeving inzake het Afstudeerfonds. De onbekendheid met de juiste termijnen is aan u zelf te wijten nu de Afstudeerfondsregeling genoegzaam bekend wordt en werd gemaakt. U had dan ook op eenvoudige wijze kennis kunnen nemen van de regeling.

De commissie constateert dat u na de beëindiging van de basisbeursperiode geen verzoek tot verzilvering ingediend heeft. Tevens heeft u na de afwijzende beslissing door het college van bestuur van de Universiteit van Utrecht d.d. 16 november 2001 geruime tijd gewacht alvorens u het verzoek bij de RuG indiende. Niet gebleken is dat er voor u een belemmering bestond om u aan de vereiste termijnen te houden. De Commissie constateert dan ook dat u een bewuste keuze heeft gemaakt om te wachten met de verzilvering van de eerdere toekenning.

De Commissie is tevens van mening dat de regelgeving inzake de te volgen procedure duidelijk is en in casu niet onredelijk is toegepast. Ook is niet gebleken dat uw belang in deze zwaarwegender is dan het belang van de universiteit."

2.3. In beroep heeft appellant - zakelijk weergegeven - aangevoerd dat bij de aanvang van zijn studie aan verweerders universiteit hem is meegedeeld dat hij zich voor uitkering van zijn door de Universiteit Utrecht erkende vertraging tot verweerder kon wenden. Appellant stelt voorts dat zijn belang, inkomensderving, groter is dan het belang van verweerder, daar deze al vanaf 1998 op de hoogte was

van zijn aanspraak. Appellant stelt te vallen onder het bepaalde in artikel 12, zesde lid, van verweerders afstudeerregeling nu zijn verzoek door de Universiteit Utrecht is doorverwezen naar verweerder. Naar appellant stelt bevat de Afstudeerregeling 1998/1999 geen bepaling inzake de consequenties bij het niet schriftelijk melden van elders verkregen rechten en dat die regeling een hardheidsclausule bevat waaronder appellant meent te vallen. Eerst tijdens de zitting van de bezwaarschriftencommissie heeft verweerder meegedeeld dat elders verkregen rechten direct geïncasseerd diende te worden en het appellants verantwoordelijkheid is deze bij verweerder te melden. Op aanraden van en in contact met medewerkers van verweerder heeft appellant zijn aanvraag tegen het einde van zijn studie ingediend. Ook stelt appellant dat niet verwacht kan worden dat hij de regelingen beter kent dan medewerkers en studieadviseurs van verweerder. Daarnaast heeft naar appellant stelt verweerder onvoldoende onderzocht of op andere wijze aan het verzoek kon worden voldaan.

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"9. *De studieadviseur van de faculteit Rechten heeft het initiatief genomen om appellant te verwijzen naar het STAG, nadat appellant het verzoek tot afstudeerondersteuning afstudeerondersteuning per abuis bij de studieadviseur had ingediend (zie bijlage).

*Middels een brief van 20 juli 1999, die op initiatief van het STAG is uitgegaan naar alle studenten die in het jaar 1998-1999 contact hebben gehad met een studentendecaan, is uitdrukkelijk de verruimde procedure onder de aandacht gebracht van appellant (zie bijlage). Deze brief had echter betrekking op meldingen die door studenten bij het STAG zijn gedaan op grond van studievertraging die in het studiejaar 1998-1999 is opgelopen bij de RUG. Appellant heeft op basis van deze vertraging een toekenning gekregen van drie maanden, die hij in januari 2002 verzilverd heeft gekregen. Hieruit kan worden geconcludeerd dat appellant wel degelijk op de hoogte was van de procedure.

*Het is niet mogelijk dat medewerkers van het STAG destijds aan appellant hebben medegedeeld dat hij niets hoefde te ondernemen om zijn recht zeker te stellen. De bepalingen uit de Afstudeerfondsregeling spreken dit uitdrukkelijk tegen. (zie bijlage). Medewerkers van het STAG zijn uit hoofde van hun functie bijzonder goed geïnformeerd over de bestaande regelingen en procedures. Zij kunnen en zullen nooit een uitspraak doen over het al dan niet toekennen van een aanvraag; dit besluit wordt immers uitsluitend door het college van bestuur genomen. Appellant onderbouwt zijn stelling dan ook niet met bewijsstukken.

*Het is de eigen verantwoordelijkheid van een student kennis te nemen van de geldende regels en om elders verkregen rechten, middels het aanvraagformulier, tijdig te melden bij de UFC. Het verwijt dat appellant verkeerd dan wel niet voldoende zou zijn geïnformeerd, treft dan ook absoluut geen doel.

10. Ons college wenst het financiële risico betreffende de Afstudeerfondsregeling zo veel mogelijk te kunnen beheersen:

*Het financiële belang dat gemoeid is met de toekenningen uit de Afstudeerfondsregeling is voor de universiteit groot, in die zin dat er jaarlijks ruim 1200 aanvragen voor financiële ondersteuning worden ingediend. De universiteit heeft de verantwoordelijkheid om de aan haar toevertrouwde financiële middelen zorgvuldig en naar behoren te besteden.

*Ons college houdt zeer strikt de hand aan de gestelde termijnen in de Afstudeerfondsregeling. Uit het oogpunt van rechtsgelijkheid vindt ons college het essentieel dat de van tevoren bekendgemaakte procedure strikt wordt nageleefd.

*De hardheidsclausule is in onderhavig geval niet van toepassing; uit de gegevens die appellant heeft aangevoerd blijkt niet dat appellant zich onderscheidt van andere studenten die in aanmerking willen komen voor financiële ondersteuning en wiens verzoeken op grond van termijnoverschrijding zijn afgewezen. Daarnaast heeft appellant geen gronden aangedragen voor een verschoonbare termijnoverschrijding.

(...)

11. De verschillende regelingen (...), worden op diverse manieren kenbaar gemaakt; zij liggen op alle faculteiten ter inzage, worden gepubliceerd in de Universiteitskrant (UK) en zijn bij het STAG in te zien. Ook zijn de regelingen op de website te bekijken."

2.5. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.51, tweede lid, aanhef en onderdeel c, van de WHW, zijn bijzondere familieomstandigheden een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 7.51, eerste lid, van de WHW.

Artikel 12, zevende lid, van de Afstudeerfondsregeling RuG 1998-1999 (hierna: de regeling I) luidt - voorzover thans van belang - als volgt:

"Aanspraken op financiële ondersteuning uit het Afstudeerfonds die door de student op grond van zijn inschrijving aan een andere instelling van hoger onderwijs zijn verkregen voor een opleiding (...), zullen door het College van bestuur worden overgenomen (...). De student is verplicht om de elders verkregen aanspraak vanaf 1 november tot uiterlijk 15 januari van het studiejaar volgend op het studiejaar van inschrijving voor een opleiding aan de universiteit schriftelijk mee te delen bij de Commissie Afstudeerfonds."

Artikel 12, zevende lid, van de Afstudeerfondsregeling RuG 1999-2000 (hierna: de regeling II) luidt - voorzover thans van belang - als volgt:

"Aanspraken op financiële ondersteuning uit het Afstudeerfonds die door de student op grond van zijn inschrijving aan een andere instelling van hoger onderwijs zijn verkregen voor een opleiding (...), zullen door het College van bestuur worden overgenomen (...). De student is verplicht om de elders verkregen aanspraak binnen twee maanden na zijn inschrijving voor een opleiding aan de universiteit schriftelijk mee te delen bij de Commissie Afstudeerfonds."

Artikel 18 van de Afstudeerfondsregeling RuG 2001-2002 (hierna: de regeling III) luidt - voorzover thans van belang - als volgt:

“Aanspraken op financiële ondersteuning uit het Afstudeerfonds die door de student op grond van zijn inschrijving aan een andere instelling van hoger onderwijs zijn verkregen voor een opleiding (...), zullen door het College van bestuur worden overgenomen (...). De student is verplicht om de elders verkregen aanspraak vanaf 1 september tot uiterlijk 1 februari van het studiejaar volgend op het studiejaar van inschrijving voor een opleiding aan de RUG schriftelijk mee te delen bij de UFC.”

2.6. Verweerder heeft gesteld dat appellant zijn bij de Universiteit Utrecht erkende vertraging niet heeft gemeld met inachtneming van één van de regelingen I, II of III. Appellant heeft niet aangetoond dat hij zulks wel heeft gedaan.

Ook heeft appellant het College er niet van kunnen overtuigen dat hij tijdig zijn aanvraag ter verzilvering van een aanspraak zou hebben ingediend bij verweerders universiteit. In het bijzonder is niet gebleken dat appellant ondubbelzinnig en bevoegdelyk toezeggingen zouden zijn gedaan dat hij voldoende stappen had ondernomen om aan te nemen dat hij daarmee aan de geldende formaliteiten zou hebben voldaan.

Evenmin heeft verweerder in hetgeen appellant naar voren heeft gebracht aanleiding hoeven vinden om te zijnen aanzien de hardheidsclausule toe te passen.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer:	2003/044
Rechter(s):	mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Lubberdink
Datumuitspraak:	16 januari 2004
Partijen:	X tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden:	Andere dan bijzondere omstandigheden, overmacht, volgorde toepassing wetsartikelen
Artikelen:	WHW art. 7.51 lid 2 aanhef en onderdeel i; Awb art. 7:12; Afstudeerregeling 2001-2004 RuG art. 3 lid 1 aanhef en onderdeel f en 5
Hoofdoverwegingen:	Uit de systematiek van de regeling vloeit voort dat verweerder eerst een onderzoek dient in te stellen naar de vraag of voormeld artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel f, van de regeling, van toepassing is. Eerst nadat uit dat onderzoek zou blijken dat artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel f, van de regeling, niet van toepassing is, komt toepassing van artikel 5 aan te orde. Het College is van oordeel, dat het op de weg van verweerder ligt appellants situatie en de door hem aangedragen argumenten na hem daarover gehoord te hebben, in kaart te brengen, en gemotiveerd een beslissing te nemen of al dan niet sprake is van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel f.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder,
gemachtigde: mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij formulier, ingekomen bij verweerder op 27 januari 2003, heeft appellant verweerder verzocht hem financiële ondersteuning ten laste van het Afstudeerfonds te verlenen.

1.2. Op dat verzoek is bij besluit van 18 februari 2003 namens verweerder afwijzend beslist.

1.3. Bij brief, ingekomen bij verweerder op 1 april 2003, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 11 augustus 2003 is namens verweerder in afwijking van het advies van de Commissie van Advies voor de Beroep- en Bezwaarschriften, het bezwaar van appellant ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 23 september 2003, beroep ingesteld.

1.6. Van verweerder is op 15 oktober 2003 een verweerschrift ontvangen.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 17 november 2003. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Financiële ondersteuning op grond van de hardheidsclausule wordt slechts in uitzonderlijke situaties gehonoreerd, namelijk als afwijzing zou leiden tot een bijzonder geval van onbillijkheid van overwegende aard. Volgens het RuG-beleid betekent dit dat toewijzing plaatsvindt als er sprake is van een dusdanige unieke situatie dat deze zich onderscheidt van studenten die zich bevinden in een soortgelijke situatie. De betreffende situatie dient derhalve een extra bijzonder aspect te bevatten, wil een toekenning op grond van de hardheidsclausule gerechtvaardigd zijn. In uw geval is de aanvraag afgewezen omdat uw situatie zich niet onderscheidt van andere studenten in dezelfde of vergelijkbare omstandigheden.

Naar aanleiding van de aanvullende informatie die door u verstrekt is in uw bezwaarschrift en ter zitting heeft het college van bestuur uw verzoek om financiële ondersteuning opnieuw beoordeeld. Op grond hiervan en de eerder door u verstrekte informatie is het college van mening dat, hoewel het geenszins ontkent dat u een moeilijke tijd heeft meegemaakt, uw situatie niet dusdanig uniek is dat deze zich onderscheidt van studenten die zich bevinden in een soortgelijke situatie. Uit het door u aangevoerde is niet gebleken dat uw situatie een extra aspect bevat. Het college van bestuur meent dan ook dat er geen gronden aanwezig zijn op basis waarvan uw aanvraag tot financiële ondersteuning uit het Afstudeerfonds op grond van de hardheidsclausule kan worden gehonoreerd."

2.2. In beroep heeft appellant - voorzover hier van belang - het volgende aangevoerd:

"Wat mij hierin het meest raakt, is het feit dat Het college van bestuur dus niet inziet, dat het overlijden van een zeer goede vriend, duidelijk problemen op o.a. studiegebied opleveren. Wat had mijn situatie, beschreven in mijn bezwaarschrift aan de Commissie van Advies, meer uniek moeten maken, om wel voor compensatie in aanmerking te kunnen komen op basis van de hardheidsclausule? Dit is iets wat ik absoluut niet begrijp en waarschijnlijk ook nooit zal begrijpen.

Ik heb begrip voor het feit dat regels er zijn om gehanteerd te worden, maar volgens mij worden deze regels op een verkeerde manier geïnterpreteerd door het college van bestuur. Het is voor mij een gevoelige zaak en misschien zijn hierdoor bepaalde feiten niet goed overgekomen bij het college. Voor mij blijft het lastig om mijn gevoelens en gedachten omtrent deze zaak op papier te zetten of te delen met, voor mij onbekende personen, in bijvoorbeeld een beroepsprocedure. Dit temeer omdat het overlijden van mijn vriend en de invloed hiervan op mijn leven en op dat van enkelen van mijn vrienden, zich nog steeds aandient in de dagelijkse realiteit."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"9. De hardheidsclausule is van toepassing op situaties waarbij het niet inwilligen van een verzoek leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard. Deze clausule wordt door ons college restrictief toegepast. Er dient sprake te zijn van een dusdanig unieke situatie dat de student zich onderscheidt van anderen die zich in een vergelijkbare situatie bevinden. Daarbij gaat het primair om omstandigheden die de persoon zelf betreffen. In onderhavig geval is er weliswaar sprake van een gebeurtenis die voor appellant ingrijpend is, maar er wordt niet door bewijsstukken of anderszins onderbouwd dat deze omstandigheid dermate persoonlijke gevolgen heeft gehad dat hiervoor financiële ondersteuning vanwege de Afstudeerfondsregeling 2001-2004 toegekend dient te worden.

10. Uit de aangeleverde stukken blijkt dat appellant twee maanden na de gebeurtenis één keer bij de studentendecaan is geweest om het overlijden van zijn vriend te melden. Navraag bij de studentendecaan heeft opgeleverd dat er altijd een vervolgspraak wordt gemaakt als er verdere studievertraging te verwachten is. Er werd op dat moment geen aanleiding gevonden om een vervolgspraak te maken, noch heeft appellant op een andere manier kenbaar gemaakt dat hij op grond van het overlijden van zijn vriend dermate grote problemen dacht te krijgen hij na de melding nog verdere studievertraging zou oplopen. Hij heeft ondanks de voorgeschreven procedure geen contact meer opgenomen met de studentendecaan om de vertraging die hij daarna toch

opgelopen heeft, te melden. Uit het overzicht met studiepunten valt af te leiden dat vooral in het tweede trimester, waarin 14 studiepunten zijn te halen, slechte studieresultaten (0 punten) zijn behaald."

2.4. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.51, tweede lid, aanhef en onderdeel i, van de WHW, zijn omstandigheden die zouden leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 7.51, eerste lid, van de WHW.

Artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel f, van de door verweerder vastgestelde Afstudeerfondsregeling 2001-2004 (hierna: de regeling) luidt - voor zover hier van belang - als volgt:

"Als bijzondere omstandigheid, waarbij sprake is van overmacht, geldt:

(...)

b. bijzondere familieomstandigheden;

(...)

f. andere dan de hiervoor genoemde omstandigheden, indien afwijzing zou leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard."

Artikel 5 van de regeling luidt:

"Een aanvraag kan in voorkomende gevallen worden ingewilligd, indien afwijzing zou leiden tot een bijzonder geval van onbillijkheid van overwegende aard."

2.5. Het College overweegt als volgt. Verweerder heeft het bestreden besluit gebaseerd op artikel 5 van de regeling. Uit het bestreden besluit blijkt niet dat verweerder de vraag onder ogen heeft gezien of in verband met de door appellant gestelde omstandigheden het bepaalde in artikel 3, eerste lid, onder f, toepassing zou kunnen vinden.

2.6. Uit de systematiek van de regeling vloeit voort dat verweerder eerst een onderzoek dient in te stellen naar de vraag of voormeld artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel f, van de regeling, van toepassing is. Eerst nadat uit dat onderzoek zou blijken dat artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel f, van de regeling, niet van toepassing is, komt toepassing van artikel 5 aan te orde.

Het College is van oordeel, dat het op de weg van verweerder ligt appellants situatie en de door hem aangedragen argumenten na hem daarover gehoord te hebben, in kaart te brengen, en gemotiveerd een beslissing te nemen of al dan niet sprake is van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel f.

2.7. Uit vorenstaande vloeit voort dat aan de bestreden beslissing een deugdelijke motivering als bedoeld in artikel 7:12 van de Awb ontbreekt.

2.8. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.9. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep gegrond;

⑨

Zaaknummer:	2003/045
Rechter(s):	mrs. Nijenhof, Lubberdink, Borman
Datumuitspraak:	24 februari 2004
Partijen:	X tegen Open Universiteit
Trefwoorden:	Afronding opleiding, afstudeerdatum, bevoegdheid, doorzending, handicap, invoering BaMa-structuur, opleiding in afbouw, overgangsrecht
Artikelen:	WHW art. 7.66 lid 2, 17a.2, 17a.2b en 17a.6
Hoofdoverwegingen:	Het College dient ambtshalve de vraag te beantwoorden of het bevoegd is van deze zaak kennis te nemen. Het in bezwaar bestreden besluit dat bij de beslissing op bezwaar in stand is gelaten, is gebaseerd op artikel 17a.6, eerste lid, van de WHW. Een dergelijk besluit valt niet onder één van de typen beslissingen waartegen artikel 7.66, eerste lid, van de WHW beroep openstelt op het College. Het College is derhalve niet bevoegd kennis te nemen van de onderhavige zaak.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellante, gemachtigde: M.

tegen

het college van bestuur van de Open Universiteit te Heerlen, verweerder,
gemachtigde: mr. F.G.M. Sluismans en drs. J.B.M. Roffelsen, beiden werkzaam bij verweerders
universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 27 juni 2003 heeft verweerder appellante meegedeeld dat de uiterste afstudeerdatum van de ongedeelde opleiding bestuurskunde is vastgesteld op 1 september 2007.

1.2. Bij brief van 17 juli 2003 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij besluit van 8 september 2003 heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

1.4. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 7 oktober 2003, beroep ingesteld en aangevuld bij brief van 27 oktober 2003.

1.5. Van verweerder is op 12 december 2003 een verweerschrift ontvangen.

1.6. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 19 januari 2004. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. In het besluit van 8 september 2003 zijn onder meer de volgende overwegingen opgenomen:

"Blijft staan het bezwaar dat u maakt tegen de uiterste afstudeerdatum van 31 augustus 2007, waar het de ongedeelde opleiding betreft. Het vaststellen van deze datum is een maatregel van algemene strekking en bezwaar hiertegen is niet mogelijk. Uw bezwaar is dan ook niet ontvankelijk."

2.2. In beroep heeft appellante onder meer het volgende aangevoerd:

"In artikel 17a.6 Wet hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) staat dat een universiteit de student voldoende ruimte moet geven om in het oude systeem af te studeren. Op de kamervraag 'Minister hoelang moet de student die gelegenheid dan worden geboden?' heeft de minister geantwoord: "Een geruime tijd". Wat onder geruime tijd moet worden verstaan heeft de minister niet gespecificeerd. De Open Universiteit (OU) die bedoeld is voor mensen die om een of andere reden, handicap, werk, enz., niet naar een reguliere universiteit kunnen, moet naar mijn mening deze 'geruime tijd' extra ruim opvatten. Dit doet zij echter niet. Algemene regel is dat studenten aan een daguniversiteit vijf jaar de tijd krijgen om hun opleiding af te ronden. Naar rato van het studietempo bij de OU zou deze termijn circa $9/4 \times 5 = 11$ jaar bedragen. Dit zou een beëindiging van de ongedeelde opleidingen per 1 september 2013 betekenen. En m.i. gaat de (intentie van de) wet uit boven een maatregel van algemene strekking, waarop het college van bestuur van de OU zich in de beschikking van 8 september 2003 beroept.

Door mijn handicap heb ik meer tijd nodig dan andere studenten; dit niet alleen door mijn energiebeperking, maar ook doordat ik in verband met gebrekkige oogcoördinatie afhankelijk ben van ingesproken boeken. Dit levert ondanks goede planning soms maanden vertraging op. De minister heeft mijns inziens mij die 'geruime tijd' gegeven. De OU volgt deze regel echter niet. Op verschillende Nederlandse universiteiten zijn de einddata voor het afstuderen per faculteit vastgesteld; bijvoorbeeld letteren tot 2009 en filosofie tot 2011. Dit uiteraard omdat de gemiddelde studietijd per faculteit sterk kan variëren"

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Verweerder begrijpt uit hetgeen eiseres thans (wederom) aanvoert dat zij haar beroep beperkt tot de afstudeerdatum van de ongedeelde opleiding Bestuurskunde. Deze datum is gesteld op 31 augustus 2007. Het betreft hier een besluit van algemene strekking. Het bezwaarschrift van eiseres is op grond hiervan door verweerder niet ontvankelijk verklaard

De Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek stelt in artikel 17a.6 dat een redelijke termijn in acht moet worden genomen om studenten van de ongedeelde opleidingen in staat te stellen deze af te ronden. Verweerder is van mening dat de genoemde datum voldoet aan deze bepaling.

Studenten van de Open Universiteit Nederland hebben allen de keuze voorgelegd gekregen of zij willen doorstuderen in de ongedeelde opleiding of willen overstappen naar een BaMa-opleiding (over het algemeen gaat het dan om een bachelor-opleiding). Daarbij is duidelijk aangegeven dat de ongedeelde opleiding op 1 september 2007 opgeheven wordt.

Alhoewel verweerder persisteert bij de genoemde datum 1 september 2007 is in overleg met de Studentenraad een overgangsregeling (productie 2) opgesteld voor studenten van de ongedeelde opleiding die op deze datum nog niet afgestudeerd zijn."

2.5. Artikel 17a.6 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) luidt – voorzover thans van belang – als volgt:

“1. Indien het instellingsbestuur, bedoeld in artikel 17a.2 of artikel 17a.2b toepassing heeft gegeven aan het tweede lid van die artikelen, houdt hij de opleiding in het wetenschappelijk onderwijs in stand tot een zodanig tijdstip dat de voor de opleiding ingeschreven studenten en extraneï de opleiding aan dezelfde instelling of aan een andere instelling binnen een redelijke tijd kunnen voltooien.

2. Met ingang van het in artikel 17a.2, tweede lid, bedoelde studiejaar worden geen studenten of extraneï voor de eerste maal voor de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding in het wetenschappelijk onderwijs ingeschreven.”

2.6. Op 16 januari 2002 is verweerder tot (nadere) besluitvorming gekomen betreffende de invoering van de bachelor-masterstructuur aan zijn universiteit. Hierbij is in punt 5 opgenomen dat studenten die zijn ingeschreven in een ongedeelde opleiding tot 1 september 2007 in staat worden gesteld hun opleiding af te ronden.

2.7. Het College dient ambtshalve de vraag te beantwoorden of het bevoegd is van deze zaak kennis te nemen. Het in bezwaar bestreden besluit dat bij de beslissing op bezwaar in stand is gelaten, is gebaseerd op artikel 17a.6, eerste lid, van de WHW. Een dergelijk besluit valt niet onder één van de typen beslissingen waartegen artikel 7.66, eerste lid, van de WHW beroep openstelt op het College. Het College is derhalve niet bevoegd kennis te nemen van de onderhavige zaak.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart zich onbevoegd.

Ⓢ

Zaaknummer:	2003/048
Rechter(s):	mrs. Nijenhof, Lubberdink, Borman
Datumuitspraak:	24 februari 2004
Partijen:	X tegen Erasmus Universiteit
Trefwoorden:	Beoordelingscriteria, decentrale selectie, kenbaarheid score
Artikelen:	WHW art. 7.57e, lid 2 aanhef en de onderdelen a, b en c;
Hoofdoorwegingen:	Verweerder heeft tevoren kenbaar gemaakt dat toelating tot de studie geneeskunde zou worden bepaald "op basis van de eindscore" van de decentrale selectieprocedure. De eindscore wordt bepaald uit de optelsom van de scores van de afzonderlijke toetsen die deel uitmaken van deze procedure. Naar het oordeel van het College sluit bedoeld criterium niet uit, dat verweerder naast de enkele hoogte van de eindscore mede van belang acht aan de hand van welke deelresultaten bedoelde eindscore is gerealiseerd. Naar appellante ter zitting heeft bevestigd heeft zij niet, afgaande op de beperkte weergave vooraf, iets gedaan of nagelaten wat zij bij een volledige weergave van de criteria niet zou hebben gedaan of nagelaten. Onder voornoemde omstandigheden kan niet met vrucht worden gesteld dat verweerders besluit geen stand zou kunnen houden.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellante, gemachtigde: E.

tegen

college van bestuur van de Erasmus Universiteit te Rotterdam, verweerder,
gemachtigde: dr.ir. A.P.N. Themmen, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 17 juli 2003 heeft verweerder appellante geen opleidingsplaats voor de opleiding geneeskunde toegewezen.

1.2. Bij besluit van 28 augustus 2003, verzonden op 2 september 2003, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.3. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 9 oktober 2003, beroep ingesteld.

1.4. Van verweerder is op 20 november 2003 een verweerschrift ontvangen.

1.5. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 19 januari 2004. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is onder meer gebaseerd op de volgende overwegingen:

"De wijze van vaststelling van het eindresultaat van de 2^e fase DecSel.

De vaststelling van het door de kandidaten voor de 2^e fase behaalde eindresultaat heeft plaatsgevonden op basis van een aantal beoordelingscriteria, welke criteria in algemene bewoordingen aan de kandidaten bekend zijn gemaakt.

Wel is tevoren bekendgemaakt, dat voor elke afgelegde toets een individuele score zou worden vastgesteld, en dat de totaal score van alle afgelegde toetsen op een voldoende diende uit te komen; voorts dat een onvoldoende zou kunnen worden gecompenseerd door de overige deelresultaten.

Niet is tevoren bekendgemaakt dat bij twee gescoorde onvoldoendes geen compensatie zou plaatsvinden en dat in zo'n geval in feite een kandidaat zou zijn afgewezen.

Mw. X beroept zich op de omstandigheid, dat de beoordelingsnormen, en met name het feit, dat het behalen van twee onvoldoendes prohibitief zouden zijn voor het met goed gevolg afsluiten van de 2^e fase DecSel, tevoren niet bekend waren.

In de uitnodigingsbrief voor deelname aan deze 2^e fase DecSel werd vermeld:

"Elke toets wordt apart gescoord. Voor elke kandidaat wordt uit de optelsom van de scores de eindscore bepaald. Op basis van deze score wordt bepaald of een kandidaat voldoende vaardig is om uitgenodigd te worden om de studie Geneeskunde aan de Erasmus Universiteit Rotterdam te volgen".

Hier wordt niet gesproken over het aantal toegestane onvoldoendes. Dat is - volgens appellante - ontoelaatbaar. Appellante stelt hierdoor ernstig gedupeerd te zijn.

Appellante komt maar 0,1 punt tekort om maar één onvoldoende te hebben. De som van alle scores van appellante is ruim voldoende (6,2).

Hoewel kan worden toegegeven dat - ook bij de DecSel-procedure de selectiecriteria, beoordelingsnormen en regels van administratieve aard tijdig bekend gemaakt moeten zijn, is de ACB van oordeel, dat appellante niet dan wel onvoldoende aannemelijk heeft kunnen maken of en zo ja in welke mate zij nadeel heeft ondervonden van het ontbreken van deze voorkennis.

De overige in het bezwaarschrift en ter hoorzitting genoemde argumenten ten aanzien van de motivering van appellante om de studie Geneeskunde te gaan volgen acht de ACB niet relevant om de gegeven negatieve beschikking in te trekken en te vervangen door een begunstigde beschikking."

2.2. In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Uit de genoemde brief van 17 juli jl. waarin werd meegedeeld dat X geen opleidingsplaats kreeg aangeboden, bleek het selectie criterium te zijn uitgebreid; om voor selectie in aanmerking te komen, diende een kandidaat gemiddeld een 5.5 of hoger te scoren en mocht hij ten hoogste voor één toets een onvoldoende scoren. Dit tweede criterium was voor deze brief niet bekend gemaakt.

In de toelichting op het programma voor de tweede ronde van de decentrale selectie is er zelfs sprake van dat, als een kandidaat niet mee kon doen aan een opdracht, dan een 0 wordt gescoord voor die opdracht, maar de rest van de opdrachten gewoon mee zou tellen. Hier wordt dus niet gesproken over het feit dat verder geen toetsen onvoldoende zouden mogen worden gemaakt. Overigens blijkt uit geen enkel schrijven dat het aantal onvoldoendes een rol speelt bij de toelating.

In het advies aan het college van bestuur merkt de Kamer Studentenzaken van de adviescommissie voor de bezwaarschriften van de EUR in dit verband op, dat "van tevoren is bekendgemaakt, dat voor elke afgelegde toets een individuele score zou worden vastgesteld en dat de totaalscore van alle afgelegde toetsen op een voldoende diende uit te komen; voorts dat één onvoldoende zou kunnen worden gecompenseerd door de overige deelresultaten.

Niet van tevoren is bekendgemaakt dat bij twee gescoorde onvoldoendes geen compensatie zou plaatsvinden en dat in dat geval in feite een kandidaat zou zijn afgewezen."

Voor toelating tot de studie geneeskunde werd de grens gelegd bij de overgang van groep 2 naar groep 3. Het aantal onvoldoendes was dus het eerste criterium waarop werd beoordeeld of een kandidaat wel of niet werd toegelaten. Het getuigt van onzorgvuldig beleid door dit niet duidelijk in de uitnodigingsbrieven bekend te maken.

X heeft naast een 6,8, een 7,8 en een 6, een 5,3 en een 5,4 gescoord. Haar gemiddelde cijfer komt uit op een 6,2. X voldoet aan het tevoren bekend gemaakte criterium. Door het toegevoegde criterium was voor haar de mogelijkheid om geplaatst te worden uitgesloten."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"Het college bestrijdt dat met het behalen van het eindcijfer van 6,2 voldaan zou zijn aan het criterium. Het college wijst erop dat bekend gemaakt was dat er op basis van de gemaakte toetsen een eindscore zou worden vastgesteld en op basis daarvan zou

worden gezien of een student voldoende vaardig is om de gewenste studie te volgen. Niet gesteld kan worden dat met het behalen van een voldoende eindscore, wat daarvan ook zij, daarmee automatisch een opleidingsplaats zou worden verkregen. Die conclusie mag niet en kan op grond van de gegeven informatie vooraf ook niet worden getrokken.

Naar de opvatting van het college is er niet sprake van een nieuw toelatingscriterium, maar van een andere groepering van de door de kandidaten behaalde resultaten na de vaststelling van de uiteindelijke totaalscore welke daarvoor had plaatsgevonden, een en ander met het oog op invulling van het beperkte aantal beschikbare plaatsen. De vraag hoe hoog de lat van de eindscore zou worden gelegd (om toegelaten te kunnen worden) kon eerst worden beantwoord nadat de toetsen waren gemaakt en beoordeeld. Dat is ook inherent aan het gegeven dat slechts een beperkt aantal studieplaatsen beschikbaar is. De nadere precisering kon tevoren niet bekend gemaakt worden. Naar de mening van het kan ook niet gesteld worden dat hiermee onzorgvuldig of willekeurig is gehandeld".

2.4. Artikel 7.57e, tweede lid aanhef en de onderdelen a, b en c, van de WHW - voorzover thans van toepassing - luidt:

"Indien het instellingsbestuur toepassing geeft aan het eerste lid, maakt het

a. de bijzondere kwalificaties die het in aanmerking wil nemen,

b. eventuele nadere selectiecriteria,

c. regels van administratieve aard,

(...),

tijdig bekend."

In verweerders ongedateerde brief aan de deelnemers aan de tweede fase van de decentrale selectie geneeskunde Erasmus Universiteit Rotterdam is - voorzover thans van belang - de volgende passage opgenomen:

"Elke toets wordt apart gescoord. Voor elke kandidaat wordt uit de optelsom van de scores de eindscore bepaald. Op basis van deze score wordt bepaald of een kandidaat voldoende vaardig is om uitgenodigd te worden voor de studie geneeskunde aan de Erasmus Universiteit Rotterdam te volgen."

In verweerders brief van 17 juli 2003 is - voorzover thans van belang - het volgende opgenomen:

"(...)

3. een kandidaat mag niet meer dan één toets onvoldoende hebben gemaakt"

2.5. Verweerder heeft tevoren kenbaar gemaakt dat toelating tot de studie geneeskunde zou worden bepaald "op basis van de eindscore" van de decentrale selectieprocedure. De eindscore wordt bepaald uit de optelsom van de scores van de afzonderlijke toetsen die deel uitmaken van deze procedure. Naar het oordeel van het College sluit bedoeld criterium niet uit, dat verweerder naast de enkele hoogte van de eindscore mede van belang acht aan de hand van welke deelresultaten bedoelde eindscore is gerealiseerd. Naar appellante ter zitting heeft bevestigd heeft zij niet, afgaande op de beperkte weergave vooraf, iets gedaan of nagelaten wat zij bij een volledige weergave van de criteria niet zou hebben gedaan of nagelaten.

Onder voornoemde omstandigheden kan niet met vrucht worden gesteld dat verweerders besluit geen stand zou kunnen houden.

2.6. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer: 2003/049

Rechter(s): mrs. Olivier, Nijenhof, Lubberdink

Datumuitspraak: 28 mei 2004

Partijen: X tegen Open Universiteit

Trefwoorden: Beleidsbepaling, draagkracht, KCOU

Artikelen: WHW art. 7.50

Hoofdoverwegingen: Niet in geschil is dat de Regeling op zich correct is toegepast. Het College ziet geen grond voor het oordeel dat met de toepassing van KCOU de grenzen van een redelijke beleidsbepaling zijn overschreden.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellante,

tegen

het college van bestuur van de Open Universiteit, te Heerlen, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij aanvraagformulier, gedagtekend 7 juli 2003, heeft appellante verweerder verzocht om toepassing van de Kortingsregeling Cursusgeld Open Universiteit (hierna: KCOU)

1.2. Op dat verzoek is bij besluit van 23 juli 2003 namens verweerder afwijzend beslist.

1.3. Bij brief van 29 juli 2003, ingekomen bij verweerder op 4 augustus 2003, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt

1.4. Bij besluit van 3 september 2003 is namens verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 14 oktober 2003, beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 5 januari 2004 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 maart 2004. Daar zijn partijen niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Bij het besluit van 23 juli 2003 heeft verweerder appellantes aanvraag om toepassing van de KCOU op de volgende gronden afgewezen:

"Het inkomen van de aanvrager is te hoog.

Het inkomen van u (plus dat van uw eventuele partner) in de peilperiode (drie maanden voorafgaand aan de maand van ondertekening van de aanvraag) is vastgesteld op € 2798. Voor een korting van 80% mag het inkomen niet meer bedragen dan € 2300 en voor een korting van 50% niet meer dan € 2619. Het bovengenoemde inkomen is als volgt berekend.

04-2003 € 931 Inkomen € 960,40 min nom. pr. € 28,90

05-2003 € 931 Inkomen € 960,40 min nom. pr. € 28,90

06-2003 € 936 Inkomen € 964,96 min nom. pr. € 28,90

totaal: € 2798

Om die reden kan aan u geen korting worden verstrekt."

2.2. Verweerder heeft het bestreden besluit doen steunen op de volgende overwegingen:

"U komt niet in aanmerking voor korting omdat uw inkomen in de peilperiode hoger is dan het geldende normbedrag, te weten € 2300 voor een korting van 80% en € 2619 voor een korting van 50%.

Aangezien u bij uw bezwaarschrift geen nieuwe/-aanvullende gegevens heeft bijgevoegd en u evenmin de reden van uw bezwaar noemt is er geen aanleiding tot heroverweging van uw aanvraag en/of herberekening van uw inkomen."

2.3. In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"(...) Want de manier dat iemand zijn draagkracht bepaald wordt [is] niet normaal. Bij de Open Universiteit wil men weten hoeveel je inkomen is van de laatste maanden. Hoe was het verleden jaar? Of vijf jaar geleden?"

2.4. Niet in geschil is dat de Regeling op zich correct is toegepast. Het College ziet geen grond voor het oordeel dat met de toepassing van KCOU de grenzen van een redelijke beleidsbepaling zijn overschreden.

2.5. Gelet op het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

2.6. Voor een veroordeling in de proceskosten zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer: 2003/055

Rechter(s): mrs. Nijenhof, Lubberdink, Borman
 Datumuitspraak: 26 maart 2004
 Partijen: X tegen Hogeschool INHOLLAND
 Trefwoorden: Aansluiting inschrijving mbo-hbo, (restitutie)lesgeld, maatstaf berekening collegegeld overstap mbo-hbo, overlap inschrijving mbo-hbo, overstap mbo-hbo, overweging ten overvloede, vermindering collegegeld, wetsinterpretatie, wetsgeschiedenis
 Artikelen: WHW art. 7.48 lid 3; BSF art. 14 lid 1 en art. 15; Les- en Cursusgeldwet art. 3 lid 1; Uitvoeringsbesluit Les- en cursusgeld art. 7 lid 4
 Hoofdoverwegingen: (...) Naar het oordeel van het College geeft verweerder aldus een uitleg aan artikel 7.48, derde lid, van de WHW, waartoe de letter van deze bepaling niet dwingt. De tekst van bedoelde bepaling vereist voor toepasselijkheid van de door haar geboden voorziening niet dat de inschrijving aan een hogeschool het volgen van MBO-onderwijs op enig moment overlapt dan wel onmiddellijk hierop aansluit. De bepaling vereist niet meer dan dat de inschrijving geschiedt in hetzelfde studiejaar als dat waarin - in casu - het MBO-onderwijs werd gevolgd en dat de inschrijving plaatsvindt in plaats van het volgen van MBO-onderwijs. In een situatie als de onderhavige, waarin - naar verweerder in het verweerschrift aangeeft - appellante om toegang tot de hogeschool te verkrijgen diende te beschikken over het MBO-diploma, ligt het in de rede om de inschrijving bij de hogeschool aan te merken als inschrijving die in de plaats komt voor het afgeronde MBO-onderwijs. Dat appellante één volle kalendermaand - januari 2003 - heeft laten verstrijken alvorens de inschrijving bij verweerders hogeschool te doen ingaan, is geen omstandigheid die de conclusie rechtvaardigt dat deze inschrijving niet langer kan worden aangemerkt als te komen in de plaats van het voorafgaande MBO-onderwijs. Ook in het antwoord van de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen van 13 augustus 2003 op het door het kamerlid Van Dam aan haar gestelde vragen, is geen enkel aanknopingspunt te vinden voor een zo strikte interpretatie als die welke verweerder aan de betrokken bepaling geeft.

In het bestreden besluit heeft verweerder overwogen dat de onrechtvaardigheid die jegens appellante optreedt een gevolg is van de wettelijke regeling, neergelegd in artikel 7, vierde lid van het Uitvoeringsbesluit Les- en cursusgeldwet, aangezien het deze bepaling is die eraan in de weg staat dat appellante een gedeelte van haar lesgeld kan terugvorderen. Het College volgt verweerder hierin niet. Weliswaar is bedoelde terugvordering ingevolge deze bepaling niet mogelijk; hier staat tegenover dat ook de betrokkene in een dergelijk geval het bij wijze van voorschot voor hem IBG betaalde lesgeld ingevolge artikel 14, vierde lid, van het Besluit studiefinanciering 2000 over de maanden na de uitschrijving niet wordt teruggevorderd. Van toepasselijkheid van laatstbedoelde bepaling is evenwel geen sprake, indien de betrokkene in hetzelfde studiejaar opnieuw aanspraak op studiefinanciering verkrijgt. In het geval van appellante is hiervan kennelijk sprake geweest, nu - naar onweersproken is gesteld - in het cursus/studiejaar 2002-2003 ook na beëindiging van het MBO-onderwijs maandelijks een twaalfde deel van het voorgeschoten lesgeld met haar studiefinanciering is verrekend.

Naar het oordeel van het College is derhalve sprake van een situatie die valt onder de werking van artikel 7.48, derde lid, van de WHW. Het beroep is dus gegrond en het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens strijd met de wet. Verweerder zal opnieuw op het bezwaar dienen te beslissen met in achtname van het voorgaande.

Bij de nieuw te nemen beslissing zal verweerder dienen te bepalen wat het verschil is tussen de reeds voldane bijdrage (aan lesgeld) en het verschuldigde hogere collegegeld. Maatstaf daarbij is dat betrokkene in dat studiejaar ten hoogste eenmaal het bedrag ter hoogte van het wettelijk collegegeld dient te voldoen. Dit houdt in dat voor de vaststelling van het nog te betalen bedrag het in dat studiejaar voldane lesgeld op het wettelijk collegegeldbedrag in mindering

dient te worden gebracht. Daarbij moet rekening worden gehouden met al dan niet aanwezige restitutiemogelijkheid van in dit geval het lesgeld.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellante,

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND te Den Haag, verweerder,
gemachtigde: mr. drs. J.G. Bekker, werkzaam bij verweerders hogeschool te Haarlem.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 11 april 2003, heeft appellante verweerder restitutie van teveel betaald collegegeld verzocht.

1.2. Op dat verzoek is bij besluit van 29 april 2003 namens verweerder gedeeltelijk afwijzend beslist.

1.3. Bij brief van 5 juni 2003 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt

1.4. Bij besluit 29 september 2003, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 6 november 2003, beroep ingesteld.

1.6. Van verweerder is op 18 december 2003 een verweerschrift ontvangen.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 19 januari 2004. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd dat verweerder het verschil tussen betaald lesgeld en te betalen wettelijk collegegeld te hoog heeft berekend.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"7.48 WHW

Uitgangspunt van de wet is dat studenten het volledige collegegeld betalen voor het gehele jaar. In artikel 7.48 worden de groepen onderscheiden die in aanmerking komen voor vermindering of vrijstelling van het collegegeld. Van belang is dat de leden van artikel 7.48 niet cumulatief werken, maar telkens betrekking hebben op een bepaalde groep studenten. Degenen die een beroep doen op lid 3 (of 4) moeten aan voorwaarden voldoen, zoals u in de beslissing van 29 april jl. hebt kunnen lezen:

- betrokkene is ingeschreven aan een instelling voor MBO-onderwijs;
- betrokkene wenst in plaats daarvan ingeschreven te worden aan een HBO-instelling (het betreft hier de zogenaamde tweede inschrijving).

Artikel 3 van het Uitvoeringsbesluit Les- en cursusgeldwet schrijft voor dat het bevoegd gezag van de MBO-instelling de inschrijving van de deelnemer beëindigt, zodra deze de opleiding met goed gevolg heeft afgesloten. Om te kunnen worden ingeschreven als student aan een HBO-instelling is afronding van de MBO-opleiding noodzakelijk. Dit impliceert dat lid 2 op uw cliënte van toepassing is. Dit lid wordt overigens door de hogeschool niet strikt toegepast, nu 6/12 in plaats van 7/12 van het collegegeld in rekening is gebracht. Voor uw cliënte resulteert dat in het betalen van collegegeld ter hoogte van € 697,92."

2.3. In beroep heeft appellante onder meer het volgende aangevoerd:

"Op 20 december 2002 heb ik mijn (MBO) diploma behaald en ben ik uitgeschreven bij het ROC Horizon college. Als gevolg van art. 7 lid 4 van het Uitvoeringsbesluit les- en cursusgeldwet heb ik bij inschrijving aan een HBO-instelling geen recht op restitutie van het teveel betaald lesgeld en loopt de verrekening door tot en met juli 2003.

Vervolgens verwijst het college naar antwoorden van de Minister op kamervragen die duidelijk maken dat ik in mijn geval recht heb op vermindering van Collegegeld De daarop volgende uitleg van art 48 WHW valt niet goed te begrijpen omdat lid 3 toeziet op het geval waarbij een student les en cursusgeld verschuldigd is en daarnaast, onderscheidenlijk daarnaast of in plaats daarvan of in plaats daarvan wenst te worden ingeschreven, voor welke inschrijving collegegeld verschuldigd is.

Ik maak daaruit op dat de wet niet eist dat degene die verzoekt om vermindering van het collegegeld op grond van art. 48 lid 3 WHW, per se nog ingeschreven moet staan bij de MBO instelling op het moment dat wordt verzocht om vermindering.

In mijn opvatting behoor ik op 1 februari tot de categorie personen die heeft ingeschreven voor een HBO opleiding waarvoor collegegeld verschuldigd is, die recht heeft op vermindering ter hoogte van de reeds voldane bijdrage (7/12 x € 885 = € 516,50) en het bedoelde hogere collegegeld € 697,92. Daarom zou ik mijns inziens € 181,42 moeten (bij)betalen. In feite heb ik € 697,92 betaald en heb ik recht op teruggave van € 516,50."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Toepassing wettelijke bepalingen

Op het moment, waarop mevrouw X zich inschreef als student aan de Hogeschool INHOLLAND (1 februari 2003), was zij geen deelneemster meer van het ROC. Inschrijving vond derhalve niet plaats 'in plaats daarvan, onderscheidenlijk daarnaast of in plaats daarvan', omdat daarvoor op enig moment sprake moet zijn van een gelijktijdige inschrijving, (in dit geval) in de hoedanigheid van deelneemster én student. Er moet een zogeheten scharniermoment zijn.

Mevrouw X is door het bevoegd gezag van de MBO-instelling, waar zij studeerde, na afronding van haar opleiding, van rechtswege uitgeschreven. Om te kunnen worden ingeschreven als student aan een HBO-instelling is een afgeronde MBO-opleiding (niveau 4) noodzakelijk (of een HAVO-, VWO-diploma). Op grond van het bij de MBO-instelling verworven diploma kon mevrouw X zich als student inschrijven aan de Hogeschool INHOLLAND. Er is derhalve op geen moment sprake van gelijktijdigheid bij het volgen van de MBO-opleiding én de HBO-opleiding. De berekening van het te betalen collegegeld vindt derhalve plaats op grond van artikel 7.48 lid 2a WHW en niet lid 3 (of 4).

(...)

Beginnelen van behoorlijk bestuur

Mevrouw X baseert haar beroep tot slot op beginnelen van behoorlijk bestuur. De Hogeschool zou het zorgvuldigheidsbeginsel en het verbod van willekeur hebben genegeerd. Zij baseert dit, blijkens het bezwaarschrift van 5 juni 2003, op de 'restitutie' (waarschijnlijk is bedoeld 'reductie') die de vestigingen Alkmaar en Diemen van de Hogeschool zouden toekennen aan studenten in een vergelijkbare positie als mevrouw X.

Zowel de vestigingen Alkmaar, Diemen als Haarlem brengen het wettelijk collegegeld bij voltijdse studenten in rekening. Het bepalen van het collegegeld voor tussentijds instromende studenten vloeit verder voort uit toepassing van de WHW, en wel in het bijzonder artikel 7.48. Voor studenten die met hun opleiding zijn begonnen in februari 2003 is op dezelfde wijze als voorheen het collegegeld berekend. De Hogeschool ziet niet dat er sprake is van strijd met het gelijkheidsbeginsel of willekeur. In tegendeel: alle studenten in de positie van X zijn in Haarlem op gelijke wijze behandeld."

2.5. Artikel 7.48, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), luidt - voorzover thans van belang - als volgt:

"Degene (...) die voor het volgen van uit de openbare kas bekostigd onderwijs les- of cursusgeld verschuldigd is op grond van de Les- en cursusgeldwet, en die in plaats daarvan, onderscheidenlijk daarnaast of in plaats daarvan, in hetzelfde studiejaar wenst te worden ingeschreven en daarvoor een hoger collegegeld is verschuldigd dan de reeds voldane bijdrage, is voor de tweede inschrijving een collegegeld verschuldigd, dat het verschil bedraagt tussen de reeds voldane bijdrage en het bedoelde, hogere collegegeld."

2.6. Het College stelt voorop dat het ervan uitgaat dat ten behoeve van appellante overeenkomstig artikel 15, in samenhang met artikel 14, eerste lid, van het Besluit studiefinanciering 2000 het voor het volgen van MBO-onderwijs verschuldigde lesgeld - dat wil zeggen het voor een cursusjaar verschuldigde lesgeld - is betaald aan de Informatie beheer Groep.

Artikel 7.48, derde lid, van de WHW treft onder meer een voorziening voor "degene die voor het volgen van uit de openbare kas bekostigd onderwijs les- of cursusgeld verschuldigd is op grond van de Les- en cursusgeldwet". Niet in geschil is dat appellante in ieder geval tot het behalen van haar diploma op 20 december 2002 onderwijs volgde aan een instelling voor MBO-onderwijs en om deze reden ingevolge artikel 3, eerste en derde lid, van de Les- en cursusgeldwet voor het cursusjaar 2002-2003 lesgeld verschuldigd was. Tevens staat vast dat appellante na het behalen van dit diploma verder onderwijs is gaan volgen, waartoe zij per 1 februari 2003 is ingeschreven aan verweerders hogeschool.

Verweerder stelt zich blijkens het verweerschrift op het standpunt dat appellante niet voor de door artikel 7.48, derde lid, van de WHW geboden voorziening in aanmerking komt, omdat de inschrijving aan verweerders hogeschool niet - zoals bedoelde bepaling vereist - geschiedt 'in plaats van' het volgen van het MBO-onderwijs. Volgens verweerder zou dit slechts het geval zijn indien op enig moment sprake is van een gelijktijdige inschrijving, in dit geval als deelneemster aan het MBO-onderwijs én student aan verweerders hogeschool. Er moet - in de termen van verweerder - sprake zijn van een zogeheten scharniermoment.

Naar het oordeel van het College geeft verweerder aldus een uitleg aan artikel 7.48, derde lid, van de WHW, waartoe de letter van deze bepaling niet dwingt. De tekst van bedoelde bepaling vereist voor toepasselijkheid van de door haar geboden voorziening niet dat de inschrijving aan een hogeschool het volgen van MBO-onderwijs op enig moment overlapt dan wel onmiddellijk hierop aansluit. De bepaling vereist niet meer dan dat de inschrijving geschiedt in hetzelfde studiejaar als dat waarin - in casu - het MBO-onderwijs werd gevolgd en dat de inschrijving plaatsvindt in plaats van het volgend van MBO-onderwijs. In een situatie als de onderhavige, waarin - naar verweerder in het verweerschrift aangeeft - appellante om toegang tot de hogeschool te verkrijgen diende te beschikken over het MBO-diploma, ligt het in de rede om de inschrijving bij de hogeschool aan te merken als inschrijving die in de plaats komt voor het afgeronde MBO-onderwijs. Dat appellante één volle kalendermaand - januari 2003 - heeft laten verstrijken alvorens de inschrijving bij verweerders hogeschool te doen ingaan, is geen omstandigheid die de conclusie rechtvaardigt dat deze inschrijving niet langer kan worden aangemerkt als te komen in de plaats van het voorafgaande MBO-onderwijs. Ook in het antwoord van de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen van 13 augustus 2003 op het door het kamerlid Van Dam aan

haar gestelde vragen, is geen enkel aanknopingspunt te vinden voor een zo strikte interpretatie als die welke verweerder aan de betrokken bepaling geeft.

In het bestreden besluit heeft verweerder overwogen dat de onrechtvaardigheid die jegens appellante optreedt een gevolg is van de wettelijke regeling, neergelegd in artikel 7, vierde lid van het Uitvoeringsbesluit Les- en cursusgeldwet, aangezien het deze bepaling is die eraan in de weg staat dat appellante een gedeelte van haar lesgeld kan terugvorderen. Het College volgt verweerder hierin niet. Weliswaar is bedoelde terugvordering ingevolge deze bepaling niet mogelijk; hier staat tegenover dat ook de betrokkene in een dergelijk geval het bij wijze van voorschot voor hem IBG betaalde lesgeld ingevolge artikel 14, vierde lid, van het Besluit studiefinanciering 2000 over de maanden na de uitschrijving niet wordt teruggevorderd. Van toepasselijkheid van laatstbedoelde bepaling is evenwel geen sprake, indien de betrokkene in hetzelfde studiejaar opnieuw aanspraak op studiefinanciering verkrijgt. In het geval van appellante is hiervan kennelijk sprake geweest, nu - naar onweersproken is gesteld - in het cursus/studiejaar 2002-2003 ook na beëindiging van het MBO-onderwijs maandelijks een twaalfde deel van het voorgeschoten lesgeld met haar studiefinanciering is verrekend.

Naar het oordeel van het College is derhalve sprake van een situatie die valt onder de werking van artikel 7.48, derde lid, van de WHW. Het beroep is dus gegrond en het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens strijd met de wet. Verweerder zal opnieuw op het bezwaar dienen te beslissen met in achtneming van het voorgaande.

Bij de nieuw te nemen beslissing zal verweerder dienen te bepalen wat het verschil is tussen de reeds voldane bijdrage (aan lesgeld) en het verschuldigde hogere collegegeld. Maatstaf daarbij is dat betrokkene in dat studiejaar ten hoogste eenmaal het bedrag ter hoogte van het wettelijk collegegeld dient te voldoen. Dit houdt in dat voor de vaststelling van het nog te betalen bedrag het in dat studiejaar voldane lesgeld op het wettelijk collegegeldbedrag in mindering dient te worden gebracht. Daarbij moet rekening worden gehouden met al dan niet aanwezige restitutiemogelijkheid van in dit geval het lesgeld.

2.7. Het College doet zijn oordeel stoelen op hetgeen gesteld is in de Memorie van toelichting(TK 24 025, nr. 3, blz. 13-14):

"Het derde lid bevat een regeling voor de betaling van een verminderd collegegeld, indien de bijdrage ingevolge de Les- en cursusgeldwet minder bedraagt dan het wettelijk verschuldigde collegegeld."

2.8. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht € 31,- te vergoeden.

2.9. Verweerder dient op navolgende wijze in de kosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep gegrond;

Ⓒ

Zaaknummer:	2003/061
Rechter(s):	mrs. Martens, Mollee, De Rijke-Maas
Datumuitspraak:	16 februari 2004
Partijen:	X tegen Katholieke Universiteit Nijmegen
Trefwoorden:	Beheershandeling, huis- en ordemaatregel, inschrijving als student, ontvankelijkheid bezwaar, procesbelang
Artikelen:	Awb art. 8:67
Hoofdoverwegingen:	Het College is met verweerder van oordeel dat appellant geen belang bij de zaak heeft en dat dat oordeel al gold op het moment dat hij zijn bezwaarschrift bij verweerder indiende, nu onweersproken vast staat dat hij op dat tijdstip niet ingeschreven stond als student.

Nu verweerder het bezwaar niet niet-ontvankelijk heeft verklaard zal het College doen wat verweerder had moeten doen en het bezwaar alsnog niet-ontvankelijk verklaren.

Proces-verbaal van de mondelinge uitspraak op grond van artikel 8:67 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) ter openbare zitting van 16 februari 2004:

Appellant : X
verweerder : het college van bestuur van de Katholieke Universiteit Nijmegen te Nijmegen
gemachtigde : mw. mr. B. Maat-van den Akker, werkzaam bij verweerders universiteit
Voorzitter : mr. H.J.O. Martens
Leden : mr. A.A.M. Mollee en mr. C.C. de Rijke-Maas
Secretaris : mr. W.C.P. Beijk

1.1. De Voorzitter stelt aan de orde het standpunt van verweerder dat appellant niet-ontvankelijkheid is nu appellant niet meer ingeschreven staat.

1.1. Partijen worden verzocht hun standpunten toe te lichten.

Verweerder stelt dat appellant zich niet heeft ingeschreven voor het studiejaar 2003-2004 en derhalve op 1 september 2003, het tijdstip waarop hij bezwaar heeft gemaakt tegen de hem opgelegde maatregel niet meer als student stond ingeschreven. Appellant stelt zich te voegen naar het oordeel van het College.

2. De Voorzitter schorst de zitting.

2.1. Na beraad deelt de Voorzitter mee dat appellant alsnog in zijn bezwaar niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Daartoe overweegt het College het volgende.

2.1. Het College is met verweerder van oordeel dat appellant geen belang bij de zaak heeft en dat dat oordeel al gold op het moment dat hij zijn bezwaarschrift bij verweerder indiende, nu onweersproken vast staat dat hij op dat tijdstip niet ingeschreven stond als student.

2.3. Nu verweerder het bezwaar niet niet-ontvankelijk heeft verklaard zal het College doen wat verweerder had moeten doen en het bezwaar alsnog niet-ontvankelijk verklaren.

2.4. Het College overweegt nog dat in zoverre er sprake is van een beheershandeling van verweerder ten opzichte van appellant daarop het privaatrecht van toepassing is.

2.5. Het College ziet aanleiding om verweerder te veroordelen tot het voldoen aan appellant van het door appellant betaalde griffierecht en tot de kosten die verbonden zijn aan deze procedure nu hij appellant verwezen heeft naar dit College.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit;

Ⓢ

Zaaknummer: 2003/065
Rechter(s): mrs. Martens, Mollee, De Rijke-Maas
Datumuitspraak: 23 maart 2004
Partijen: X tegen Hogeschool INHOLLAND
Trefwoorden: . Aanpassing interne procedure aan Awb, fataal tijdstip, inschrijving, overmacht, proceseconomie, ten overvloede
Artikelen: WHW art. 7.37 lid 2; Studentenstatuut INHOLLAND art. 13 lid 1 en 2
Hoofdoverwegingen: Het beroep van appellante op overmacht faalt. Het College overweegt daartoe dat door appellante niet is weersproken dat zij eerst eind september 2003 naar het buitenland is vertrokken. Gelet op verweerders inschrijvingsbeleid waarvan zij op de hoogte was, had zij tussen juni en 30 september 2003 de mogelijkheid zich in te schrijven. Niet aannemelijk is gemaakt dat de omstandigheden met betrekking tot de gezondheidstoestand van haar vader in deze periode zodanig zijn geweest dat appellante geacht kan worden buiten staat te zijn geweest haar belangen rondom de inschrijving te behartigen. De gevolgen van het feit dat appellante zich voor haar vertrek naar het buitenland niet alsnog heeft ingeschreven, heeft verweerder dan ook voor rekening van appellante mogen laten.

Het College merkt op dat het geen consequenties heeft verbonden aan de omstandigheid dat verweerder het verzoek van appellante van 23 oktober 2003 heeft aangemerkt als een bezwaarschrift tegen het besluit van 30 oktober 2003. Dit is ingegeven door proceseconomische overwegingen. Appellante heeft geen belang bij een formele vernietiging van het besluit met als gevolg een inhoudelijk gelijklopend besluit op een later tijdstip. Desalniettemin wil het College niet nalaten verweerder er op te wijzen dat hij de door hem gevolgde procedure in overeenstemming dient te brengen met de bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellante,

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND, te Den Haag, verweerder,
gemachtigde: mevr. mr. M. van der Nat, werkzaam bij verweerdere hogeschool te Rotterdam.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 23 oktober 2003 heeft appellante verweerder verzocht haar, hoewel ze te laat is met het voldoen van het collegegeld, alsnog in te schrijven voor het studiejaar 2003-2004.

1.2. Bij besluit van 30 oktober 2003 heeft verweerder appellante niet ingeschreven voor het studiejaar 2003-2004.

1.3. Bij besluit van 19 november 2003 is namens verweerder het bezwaar, zoals dat volgens verweerder in de brief van 23 oktober 2003 is gemaakt, ongegrond verklaard.

1.4. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 26 november 2003, beroep ingesteld.

1.5. Van verweerder is op 8 januari 2004 een verweerschrift ontvangen.

1.6. Het beroep is behandeld ter zitting van 16 februari 2004, waar appellante en verweerder hun standpunten nader hebben toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Aan haar verzoek van 23 oktober 2003 heeft appellante ziekte van haar vader en deswege veelvuldig verblijf buitenslands ten grondslag gelegd.

2.2. Aan het bestreden besluit zijn onder meer de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

"Wij zijn van mening dat het aan uzelf te wijten is dat u in juni 2003 geen inschrijfpakket heeft ontvangen. U stond niet geregistreerd als student daar u niet had voldaan aan uw betalingsverplichting. Aangezien u al enkele jaren aan de hogeschool studeert, bent u op de hoogte van de inschrijvingsprocedure. U bent ermee bekend dat u ieder jaar het collegegeld dient te betalen. Bovendien heeft u aangegeven dat u in de maand september een keer op de hogeschool bent geweest. In die maand hingen er in het gebouw van de hogeschool overal waarschuwborden inzake de inschrijving. U zegt dat u deze borden niet heeft gezien, althans er geen acht op hebt geslagen.

U bent vanwege de ziekte van uw vader pas eind september naar België vertrokken. U hebt derhalve de hele zomerperiode de tijd gehad om wel aan de inschrijvingsvoorwaarden te voldoen. Het feit dat u geen inschrijvingspakket hebt gekregen, is aan u zelf te wijten daar u niet geregistreerd stond als student omdat u vorig jaar het collegegeld niet op tijd had betaald."

2.3. Appellante heeft ter ondersteuning van haar beroep onder meer het volgende aangevoerd:

"Dat het aan mijzelf te wijten is dat ik geen inschrijvingspakket heb ontvangen in juni 2003 staat vast. Alleen ben ik van mening dat gezien mijn persoonlijke omstandigheden van het afgelopen jaar er wel begrip getoond zou kunnen worden voor mijn fout. Dit jaar heeft voor mij naast mijn studie geheel in het teken gestaan van de ziekte van mijn vader. Mijn hele familie heeft te maken gehad met veel emotionele stress.

Gezien het feit dat mijn ouders in Antwerpen wonen en mijn vader daar meerdere malen wegens hersenbloedingen in het ziekenhuis lag, ben ik door veel heen en weer gereis achtergeraakt op het bijhouden van mijn administratie. Ik ben voor een groot gedeelte nog financieel afhankelijk van mijn ouders. Door hun situatie en het gegeven dat ik organisatorisch niet helemaal bij was zijn er onderling misverstanden ontstaan en zaken vergeten aangaande mijn collegegeld en inschrijving. Uiteraard blijft dit mijn verantwoordelijkheid en hoor ik op de hoogte te zijn van de inschrijvingsprocedure. Ik ben hier van op de hoogte en zie mijn fout

dan ook als iets dat te wijten is aan overmacht. Ik hoop dat u begrijpt dat het enorm belangrijk voor mij is om de punten die ik heb gehaald te behouden en dit jaar af te ronden. Als door mijn administratieve fout inschrijving alsnog niet mogelijk is, dan zijn de gevolgen voor mij voorlopig niet te overzien. Voor mijn ouders zou het ontzettend vervelend zijn dat onze ongelukkige omstandigheden voor meer problemen zouden zorgen."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"(...) Studenten die niet staan ingeschreven ontvangen geen correspondentie van de hogeschool. Zodoende heeft appellante geen inschrijfpakket gekregen in juni 2003 en heeft appellante in augustus 2003 geen herinneringsbrieven gekregen welke haar eraan herinnerden dat appellante zich nog diende in te schrijven.

(...) Appellante gaf aan dat zij pas eind september 2003 naar België is vertrokken om haar vader op te zoeken. Derhalve heeft appellante voldoende de tijd gehad om zich in te schrijven voor het schooljaar 2003/2004. (...) Appellante studeert overigens al enkele jaren aan de hogeschool en dient mitsdien op de hoogte te zijn van de inschrijvingsprocedure. Bovendien is appellante in de maand september 2003 op de hogeschool geweest. In het gebouw van de hogeschool hingen gedurende de hele maand september waarschuwborden betreffende de inschrijving. Op deze borden stond duidelijk aangegeven dat studenten zich dienden in te schrijven voor 1 oktober 2003. Appellante heeft aangegeven de borden niet gezien te hebben, althans er geen acht op te hebben geslagen."

2.5. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, wordt - voor zover hier van belang - niet tot inschrijving overgegaan dan nadat het bewijs is geleverd dat het verschuldigde collegegeld is voldaan.

Artikel 13, eerste en tweede lid, van het Studentenstatuut (hierna: de Regeling) luiden - voorzover thans van belang - als volgt:

- "1. De inschrijving (...) dient uiterlijk vóór 1 september van het desbetreffende studiejaar te geschieden overeenkomstig de regels in dit statuut (...) Naast de reguliere inschrijving per 1 september bestaat geen recht op inschrijving; de inschrijving staat in die gevallen ter beoordeling van het college van bestuur.
2. De inschrijfformulieren dienen bij de dienst studentenadministratie te worden ingeleverd."

2.6. Uit artikel 13, eerste lid, van de regeling volgt dat het inschrijvingsformulier vóór 1 september 2003 had moeten zijn ingediend. Verweerder heeft de termijn in de praktijk verlengd tot 1 oktober 2003. Naar uit eerdere jurisprudentie van het College valt op te maken (onder meer uitspraak van 18 juni 1998; zaak 98/004), is het hanteren van deze datum als fatale datum niet ontoelaatbaar.

2.7. Appellante heeft aangegeven dat zij de inschrijvingsformulieren niet tijdig heeft kunnen indienen wegens overmacht. De overmacht bestaat hierin dat zij wegens ziekte van haar vader in het buitenland verbleef en deswege in de onmogelijkheid verkeerde zich tijdig in te schrijven.

2.8. Het beroep van appellante op overmacht faalt. Het College overweegt daartoe dat door appellante niet is weersproken dat zij eerst eind september 2003 naar het buitenland is vertrokken. Gelet op verweerders inschrijvingsbeleid waarvan zij op de hoogte was, had zij tussen juni en 30 september 2003 de mogelijkheid zich in te schrijven. Niet aannemelijk is gemaakt dat de omstandigheden met betrekking tot de gezondheidstoestand van haar vader in deze periode zodanig zijn geweest dat appellante geacht kan worden buiten staat te zijn geweest haar belangen rondom de inschrijving te behartigen. De gevolgen van het feit dat appellante zich voor haar vertrek naar het buitenland niet alsnog heeft ingeschreven, heeft verweerder dan ook voor rekening van appellante mogen laten.

2.9. Het College merkt op dat het geen consequenties heeft verbonden aan de omstandigheid dat verweerder het verzoek van appellante van 23 oktober 2003 heeft aangemerkt als een bezwaarschrift tegen het besluit van 30 oktober 2003. Dit is ingegeven door proceseconomische overwegingen. Appellante heeft geen belang bij een formele vernietiging van het besluit met als gevolg een inhoudelijk gelijklopend besluit op een later tijdstip. Desalniettemin wil het College niet nalaten verweerder er op te wijzen dat hij de door hem gevolgde procedure in overeenstemming dient te brengen met de bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht.

2.10. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer: 2003/066
Rechter(s): mrs. Martens, Mollee, De Rijke-Maas
Datumuitspraak: 23 maart 2004
Partijen: X tegen Hogeschool INHOLLAND
Trefwoorden: Aanpassing interne procedure aan Awb, fataal tijdstip, inschrijving, overmacht, procedure bindend studieadvies, proceseconomie, ten overvloede
Artikelen: WHW art. 7.37 lid 2; Studentenstatuut INHOLLAND art. 13 lid 1 en 2
Hoofdoverwegingen: Appellants betoog dat hij vanwege de bezwaarschriftprocedure bindend studieadvies en de daaromtrent gevoerde correspondentie niet tijdig op de hoogte was van de herinschrijving voor 1 oktober 2003, faalt. Het College overweegt hiertoe dat onweersproken is dat appellant alle herinschrijvingsformulieren heeft ontvangen en zoals uit overweging 2.7 volgt, appellant ook meerdere malen door verweerder geïnformeerd is over de herinschrijving tijdens die procedure. Daarbij heeft appellant uitdrukkelijk het advies gekregen zich tijdig in te schrijven, ook als hij nog geen bericht had over het bindend studieadvies. Toen appellant, zoals hij in zijn beroepschrift stelt pas in september, geïnformeerd werd over de intrekking van het bindend studieadvies was er nog voldoende tijd om de inschrijving in orde te maken. Verweerder heeft dan ook de gevolgen van het niet tijdig inschrijven voor rekening van appellant mogen laten.
(...)
Het College merkt op dat het geen consequenties heeft verbonden aan de omstandigheid dat verweerder het verzoek van appellant van 12 november 2003 heeft aangemerkt als een bezwaarschrift tegen het besluit van 24 november 2003. Dit is ingegeven door proceseconomische overwegingen. Appellant heeft geen belang bij een formele vernietiging van het besluit met als gevolg een inhoudelijk gelijklopend besluit op een later tijdstip. Desalniettemin wil het College niet nalaten verweerder er op te wijzen dat hij de door hem gevolgde procedure in overeenstemming dient te brengen met de bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant, gemachtigde: mw. N.

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND, te Den Haag, verweerder,
gemachtigde: mevr. mr. M. van der Nat, werkzaam bij verweerders hogeschool te Rotterdam.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 12 november 2003, ingekomen bij verweerder op 17 november 2003, verzoekt appellant alsnog te worden ingeschreven aan verweerders instelling voor het studiejaar 2003-2004.

1.2. Bij besluit van 24 november 2003 heeft verweerder dit verzoek afgewezen.

1.3. Bij besluit van 27 november 2003 heeft verweerder het bezwaar, zoals dat volgens verweerder in de brief van 12 november is gemaakt, ongegrond verklaard.

1.4. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 2 december 2003, beroep ingesteld.

1.5. Van verweerder is op 13 januari 2004 een verweerschrift ontvangen.

1.6. Het beroep is behandeld ter zitting van 16 februari 2004, waar appellant en verweerder hun standpunten nader hebben toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Aan zijn verzoek van 12 november 2003 heeft appellant ten grondslag gelegd dat hij in onzekerheid verkeerde over de uitkomst van een lopende bezwaarschriftprocedure inzake een bindend studieadvies en daarom niet tijdig zijn herinschrijvingsformulieren aan verweerder heeft getourneerd.

2.2. Aan het bestreden besluit zijn onder meer de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

"Studentenadministratie heeft u bij brief van 24 november 2003 meegedeeld u niet in te schrijven voor het studiejaar 2003-2004. Daar u eerder op de hoogte was van de inhoud van het betreffende besluit, heeft u al bij brief van 12 november 2003 bezwaar aangetekend. Op dinsdag 25 november 2003 heeft telefonisch een hoorzitting plaatsgevonden waarin u uw bezwaarschrift mondeling heeft kunnen toelichten.

De hogeschool heeft u in juni 2003 een inschrijvingspakket gezonden. Dit pakket bestond uit een inschrijvingsformulier en een machtigingsformulier.

U geeft in uw bezwaarschrift aan dat u een bindend studieadvies heeft gekregen. Vanwege het bindend studieadvies heeft u zich niet ingeschreven, maar het beroep dat u tegen het bindend studieadvies had aangetekend afgewacht. Het bindend studieadvies is vervolgens bij brief van 11 september 2003 ingetrokken. U stelt deze brief niet te hebben ontvangen. U stelt bovendien helemaal niets meer te hebben vernomen over uw inschrijving, waardoor u niet tijdig heeft voldaan aan de inschrijvingsvoorwaarden.(...)

In deze brief stond duidelijk vermeld dat indien u beroep aantekent u zich ook dient in te schrijven voor 1 september 2003. Mocht het bindend studieadvies worden ingetrokken dan zouden uw gegevens reeds bekend zijn bij de studentenadministratie, zodat u alsnog officieel kon worden ingeschreven. U heeft dit niet gedaan. Vervolgens is het bindend studieadvies bij brief van 11 september 2003 ingetrokken. In deze brief stond duidelijk vermeld dat u zich voor 1 oktober diende in te schrijven. Uit de administratie is gebleken dat betreffende brief naar het bij ons bekende correspondentieadres van u is gestuurd. Wij gaan er derhalve van uit dat u deze brief heeft ontvangen. U was er overigens van op de hoogte dat uw bindend studieadvies was ingetrokken, want u stelt in uw bezwaarschrift dat u de lessen heeft gevolgd.

Hoewel de inschrijving op 1 september 2003 moet plaatsvinden bent u tot en met 30 september 2003 in de gelegenheid gesteld om aan uw betalingsverplichting te voldoen. Wij hebben geen inschrijfformulier en machtiging van u ontvangen. In september 2003 hingen op de hogeschool waarschuwborden. Deze borden wezen de studenten erop dat zij diende na te gaan of ze wel aan de inschrijvingsvoorwaarden hadden voldaan. U heeft, ondanks dat u tijdig bekend was met de voorwaarden voor inschrijving, niet op tijd voldaan aan uw betalingsverplichting.

Ingevolge artikel 7.37, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) en artikel 13 lid 8 van het Studentenstatuut wordt niet overgegaan tot inschrijving dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld is voldaan of wordt voldaan door middel van een machtiging."

2.3. Appellant heeft ter ondersteuning van zijn beroep onder meer het volgende doen aanvoeren:

"Het komt hier op neer dat X niet zijn herinschrijvingsformulier heeft ingestuurd, waardoor hij zijn studie niet kan vervolgen.

Het misverstand is ontstaan doordat hij pas in september te horen heeft gekregen dat hij door kon gaan met zijn 2e studiejaar MER. Alle lessen en tentamens heeft hij doorlopen en hij was ook officieel ingeroosterd. Hierdoor had hij de indruk dat alles in orde was.

Graag wil ik u toch vragen toestemming te geven om zijn studie te mogen vervolgen, mede omdat zijn studiefinanciering en OV-jaarkaart, inclusief boete, anders terugbetaald moet worden terwijl hij wel student was!

Zijn studiegenoten zijn ook gedupeerd omdat zij in groepsverband werken."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Appellant was al eerder mondeling geïnformeerd over het besluit dd. 24 november 2003. Appellant heeft mitsdien al bij bezwaarschrift dd. 12 november 2003 bezwaar aangetekend. Op dinsdag 25 november 2003 heeft telefonisch een hoorzitting plaatsgevonden.

Het bezwaarschrift is op 27 november 2003 door het college van bestuur ongegrond verklaard.

Inhoudelijke overwegingen

(...)Vanwege dit bindend studieadvies heeft appellant zich niet ingeschreven, maar daarentegen het beroep, dat appellant tegen het bindend studieadvies had aangetekend, afgewacht. Naar aanleiding van het door appellant aangetekende beroep is het bindend studieadvies bij brief van 11 september 2003 door de opleiding ingetrokken. Appellant stelt deze brief niet te hebben ontvangen. De brief is door de opleiding gestuurd naar het door appellant opgegeven correspondentieadres, zijnde: [adres appellant] Appellant is vervolgens zonder zich te hebben ingeschreven c.q. te hebben voldaan aan de betalingsvoorwaarden met de opleiding begonnen.

Appellant heeft inderdaad bij brief van 30 juli 2003 een bindend studieadvies gekregen. In deze brief werd appellant geadviseerd zich hangende de beroepsprocedure toch in te schrijven. Mocht het beroep uiteindelijk worden ingetrokken, dan zouden de inschrijfgegevens van appellant bekend zijn en kon appellant direct worden ingeschreven. Dit voorkomt dat studenten op het laatste moment nog allerlei zaken dienen te regelen en vermindert de kans op overschrijding van termijnen met alle nadelige gevolgen van dien.

Appellant heeft dit advies niet opgevolgd. Appellant heeft de beroepsprocedure afgewacht. Bij brief van 11 september 2003 is het bindend studieadvies van appellant door de opleiding ingetrokken. Betreffende brief is naar het door appellant opgegeven correspondentieadres verzonden. De hogeschool gaat ervan uit dat de brief daadwerkelijk bij appellant is aangekomen. In deze brief werd appellant er wederom op gewezen dat hij zich voor 1 oktober 2003 diende in te schrijven.

Appellant is zonder zich te hebben ingeschreven begonnen met de opleiding. Hieruit leidt de hogeschool overigens af dat appellant wel op de hoogte was van de inhoud van het besluit van 11 september 2003. Indien het bindend studieadvies namelijk niet was ingetrokken, had appellant zijn opleiding niet verder kunnen vervolgen.

Appellant geeft in zijn beroepschrift aan dat hij officieel was ingeroosterd, alle lessen heeft gevolgd en tentamens heeft gemaakt. Volgens appellant is hierdoor bij hem de indruk ontstaan dat alles in orde was.

De hogeschool is van mening dat appellant had kunnen weten dat hij niet zonder zich in te schrijven c.q. te betalen aan onderwijsactiviteiten had mogen deelnemen. Appellant is daarover verschillende malen geïnformeerd. Bij het inschrijfpakket dat appellant in juni 2003 heeft ontvangen zat een duidelijke informatiebrochure waarin de inschrijvingsprocedure werd omschreven. Vervolgens heeft de hogeschool appellant in de brief van 30 juni 2003 geadviseerd om zich hangende de beroepsprocedure toch in te schrijven. Voorts is appellant op de inschrijvingsprocedure gewezen in de brief van 11 september 2003. Daarnaast hebben er in het gebouw van de hogeschool gedurende de maand september waarschuwborden gehangen. Deze borden wezen studenten erop zich tijdig in te schrijven. De hogeschool is bovendien van mening dat appellant als tweedejaars student geacht wordt op de hoogte te zijn van de inschrijvingsprocedure."

2.5. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, wordt - voor zover hier van belang - niet tot inschrijving overgegaan dan nadat het bewijs is geleverd dat het verschuldigde collegegeld is voldaan.

Artikel 13, eerste en tweede lid, van het Studentenstatuut (hierna: de regeling) luiden - voorzover thans van belang - als volgt:

- "1. De inschrijving (...) dient uiterlijk vóór 1 september van het desbetreffende studiejaar te geschieden overeenkomstig de regels in dit statuut (...) Naast de reguliere inschrijving per 1 september bestaat geen recht op inschrijving; de inschrijving staat in die gevallen ter beoordeling van het college van bestuur
2. De inschrijfformulieren dienen bij de dienst studentenadministratie te worden ingeleverd."

2.6. Uit artikel 13, eerste lid, van de Regeling volgt dat het inschrijvingsformulier vóór 1 september 2003 had moeten zijn ingediend. Verweerder heeft de termijn in de praktijk verlengd tot 1 oktober 2003. Naar uit eerdere jurisprudentie van het College valt op te maken (onder meer uitspraak van 18 juni 1998; zaak 98/004), is het hanteren van deze datum als fatale datum niet ontoelaatbaar.

2.7. Voor het College staat vast dat verweerder appellant op 30 juni en 11 september 2003 gewezen heeft op de fatale datum van 1 oktober 2003 terzake de inschrijving voor het studiejaar 2003-2004. Appellant heeft niet kunnen aantonen dat dit niet is gebeurd.

2.8. Appellants betoog dat hij vanwege de bezwaarschriftprocedure bindend studieadvies en de daaromtrent gevoerde correspondentie niet tijdig op de hoogte was van de herinschrijving voor 1 oktober 2003, faalt. Het College overweegt hiertoe dat onweersproken is dat appellant alle herinschrijvingsformulieren heeft ontvangen en zoals uit overweging 2.7 volgt, appellant ook meerdere malen door verweerder geïnformeerd is over de herinschrijving tijdens die procedure. Daarbij heeft appellant uitdrukkelijk het advies gekregen zich tijdig in te schrijven, ook als hij nog geen bericht had over het bindend studieadvies. Toen appellant, zoals hij in zijn beroepschrift stelt pas in september, geïnformeerd werd over de intrekking van het bindend studieadvies was er nog voldoende tijd om de inschrijving in orde te maken. Verweerder heeft dan ook de gevolgen van het niet tijdig inschrijven voor rekening van appellant mogen laten.

2.9. Het beleid van verweerder om na 1 oktober van een studiejaar alleen in uitzonderlijke gevallen nog tot inschrijving over te gaan en betaling na die datum niet meer toe te staan acht het College niet onredelijk.

2.10 Nu appellant uiterlijk op 30 september 2003 niet aan de inschrijvingsvoorwaarden heeft voldaan, kon verweerder niet anders dan weigeren over te gaan tot de inschrijving van appellant, zoals hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan.

2.11. Het College merkt op dat het geen consequenties heeft verbonden aan de omstandigheid dat verweerder het verzoek van appellant van 12 november 2003 heeft aangemerkt als een bezwaarschrift tegen het besluit van 24 november 2003. Dit is ingegeven door proceseconomische overwegingen. Appellant heeft geen belang bij een formele vernietiging van het besluit met als gevolg een inhoudelijk gelijklopend besluit op een later tijdstip. Desalniettemin wil het College niet nalaten verweerder er op te wijzen dat hij de door hem gevolgde procedure in overeenstemming dient te brengen met de bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht.

2.12. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer: 2003/067
Rechter(s): mrs. Olivier, Nijenhof, Lubberdink
Datumuitspraak: 28 mei 2004
Partijen: X tegen Hogeschool INHOLLAND
Trefwoorden: Afsluitend examen, dwingend rechtelijke aard wetsbepaling, feitelijk studerend, financiële ondersteuning
Artikelen: WHW art. 7.51 lid 1 aanhef en onderdeel a, en lid 5; Studentenstatuut INHOLLAND art. 40.10 lid 3 onderdeel a
Hoofdoverwegingen: Het bepaalde in artikel 7.51, eerste lid, aanhef en onderdeel a, en het vijfde lid, van de WHW en artikel 40.10, derde lid, onderdeel a, van de Regeling, zijn van dwingende aard en laten verweerder geen ruimte anders te beslissen dan hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan. Appellant was ten tijde van het verzoek om beschikbaarstelling van de financiële ondersteuning niet feitelijk studerende. Eventuele perikelen met de IB-Groep maken dit niet anders.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND te Den Haag verweerder,
gemachtigde: mw. mr. M. van der Nat, werkzaam bij verweerdere hogeschool te Rotterdam.

1. Procesverloop

1.1. Bij formulier, gedagtekend 27 mei 2003, bij verweerder binnengekomen op 11 juni 2003, heeft appellant verweerder verzocht om tot uitbetaling over te gaan van een hem toegekende financiële voorziening.

1.2. Dat verzoek is namens verweerder bij brief van 11 juli 2003 afgewezen.

1.3. Bij brief van 20 augustus 2003 bij verweerder binnengekomen op 25 augustus 2003, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 30 oktober 2003 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 11 december 2003, beroep ingesteld en bij brief van 8 januari 2004 heeft hij de gronden van het beroep aangevuld.

1.6. Verweerder heeft op 23 februari 2004 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 maart 2004. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Aan het verzoek heeft appellant ten grondslag gelegd dat hij per 29 augustus 2001 is afgestudeerd.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Op de financiële ondersteuning voor studenten is van toepassing artikel 7.51 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW). In lid 5 van voornoemd artikel staat dat het instellingsbestuur aan de beschikbaarstelling van de voorziening de voorwaarde kan verbinden dat de student feitelijk studerende is. Deze voorwaarde is uitgewerkt in artikel 40.10 lid 3 sub a van het Studentenstatuut. Daarin staat dat voorwaarde voor uitbetaling is, dat de aanvrager als student feitelijk studerende is aan een opleiding aan de hogeschool waarvoor hij gemengde studiefinanciering ontvangt, dan wel heeft ontvangen en het afsluitende diploma nog niet heeft behaald.

U bent op 29 augustus 2001 afgestudeerd en bent daarom sinds die datum niet meer feitelijk studerend aan de hogeschool. Op 27 mei 2003 heeft u het verzoek om uitbetaling financiële ondersteuning ingediend, derhalve bijna 2 jaar nadat u bent afgestudeerd.

U beroept zich in uw bezwaarschrift op het niet tijdig beschikbaar zijn van de verklaring van de IB-Groep over stopzetting van de studiefinanciering. U stelt op deze verklaring gewacht te hebben alvorens het verzoek in te dienen. Deze verklaring heeft u op 14 september 2001 gekregen. U heeft nadat u de verklaring had gekregen geen verzoek ingediend, omdat u toen al was afgestudeerd. Vervolgens dient u uw verzoek wel op 27 mei 2003 in.

De regels omtrent de uitbetaling financiële voorziening studenten laten geen ruimte open voor een eigen beoordeling. Indien niet wordt voldaan aan de eis dat u op het moment van de aanvraag om uitbetaling feitelijk studerende bent aan de hogeschool, dan kan de aanvraag niet worden gehonoreerd. Nu u niet feitelijk studerende bent, kan uw aanvraag tot uitbetaling financieel ondersteuning niet worden toegekend.

Derhalve zijn wij van mening dat uw bezwaar kennelijk ongegrond is en zien wij geen aanleiding om over te gaan tot horen."

2.3. Artikel 7.51, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna de WHW), bepaalt dat het instellingsbestuur financiële ondersteuning verleent indien de student aan de desbetreffende instelling staat ingeschreven voor een opleiding waarvan hij het afsluitend examen nog niet met goed gevolg heeft afgelegd. En in het vijfde lid van dat artikel is bepaald dat het instellingsbestuur aan de beschikbaarstelling van de financiële ondersteuning de voorwaarde kan verbinden dat de student feitelijk studerende is.

Artikel 40.10, derde lid onderdeel a, van het Studentenstatuut (hierna: de Regeling) luidt - voorzover thans van belang - als volgt:

"Voorwaarde voor uitbetaling is, dat de aanvrager als student feitelijk studerend is aan een opleiding aan de Hogeschool INHOLLAND waarvoor hij gemengde studiefinanciering ontvangt,(...) en het afsluitend diploma nog niet heeft behaald.

2.4. Het bepaalde in artikel 7.51, eerste lid, aanhef en onderdeel a, en het vijfde lid, van de WHW en artikel 40.10, derde lid, onderdeel a, van de Regeling, zijn van dwingende aard en laten verweerder geen ruimte anders te beslissen dan hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan. Appellant was ten tijde van het verzoek om beschikbaarstelling van de financiële ondersteuning niet feitelijk studerende. Eventuele perikelen met de IB-Groep maken dit niet anders.

2.5. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer:	2003/068
Rechter(s):	mrs. Olivier, Nijenhof, Lubberdink
Datumuitspraak:	28 mei 2004
Partijen:	X tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden:	Afstudeersteun, optreden instelling, schadevergoeding, uitleg verzoek
Artikelen:	Awb art. 3:2
Hoofdoorwegingen:	Appellante heeft gevraagd haar op enigerlei wijze schadeloos te stellen voor de beweerdelijk door haar als gevolg van onjuist optreden van de zijde van de universiteit geleden schade. Door het verzoek van appellante op te vatten als een aanvraag om afstudeersteun op grond van de Beleidsregels Afstudeersteun heeft verweerder het verzoek van appellante te beperkt uitgelegd. Op die grond is het College van oordeel dat verweerder in strijd gehandeld heeft met het bepaalde bij artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht nu niet gebleken is dat verweerder het bestreden besluit zorgvuldig heeft voorbereid.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellante, gemachtigde: H.

tegen

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht te Utrecht, verweerder,
gemachtigden: mw. M.W. Batteljee en mw. mr. M.A. Merton, beiden werkzaam bij verweerders
universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief, gedagtekend 22 oktober 2002 bij verweerder binnengekomen op 28 februari 2003, heeft appellante verweerder verzocht haar financiële ondersteuning te verlenen in de vorm van een tempobeursvergoeding.

1.2. Dat verzoek is namens verweerder bij brief van 28 juli 2003 afgewezen.

1.3. Bij brief van 31 augustus 2003 bij verweerder binnengekomen op 2 september 2003, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt

1.4. Bij besluit van 11 november 2003 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 15 december 2003, beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 11 februari 2004 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 maart 2004. Daar hebben gemachtigden van partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit van 11 november 2003 is met name gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Ter zitting betoogde u dat de opgelopen studievertraging vooral het gevolg is geweest van organisatorische problemen bij de faculteit Diergeneeskunde en dat u hoe dan ook een financiële vergoeding wilde hebben voor het feit dat u door toedoen van de faculteit langer over uw studie hebt moeten doen dan nodig was geweest. Onder welke noemer deze vergoeding zou geschieden maakte u niet uit. Een uitkering uit het afstudeerfonds is de enige mogelijkheid om een door u gevraagde vergoeding te verlenen. Dit is echter alleen mogelijk als daarvoor een wettelijke basis is. Dat wil zeggen als er sprake is van afstudeersteun op grond van artikel 7.51 WHW, dan wel een vergoeding van de tempobeurs op grond van artikel 16.9b van de WHW. Andersoortige uitkeringen uit het fonds zijn niet toegestaan. Deze wettelijke basis ontbreekt in uw situatie."

2.2. In beroep heeft appellant met name het volgende aangevoerd:

"De beslissing op het bezwaar had naar mijn opvatting in die zin anders moeten zijn dat de aanvraag op formeeltechnische gronden mogelijk afgewezen had mogen worden, echter gelet op de verantwoordelijkheid van de faculteit in de opgelopen vertraging van mijn afstuderen en mede gelet op de gegeven adviezen door de begeleiders van de Universiteit Utrecht, de Universiteit Utrecht alsnog over zou gaan tot een vergoeding van (meer)kosten gelijkwaardig aan de gevraagde voorziening."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Het beroep van mevrouw X richt zich tegen de argumentatie die tot afwijzing van haar bezwaarschrift heeft geleid. Naar haar mening is er in het bestreden besluit ten onrechte voorbij gegaan aan de redenen die tot de vertraging van haar afstuderen ten grondslag hebben gelegen. De reden hiervoor is dat er met betrekking tot een tempobeursvergoeding voor studiejaar 2001/2002 aan voorwaarde nummer één niet is voldaan, te weten dat er sprake moet zijn van een in een lening omgezette beurs. Er is geen aanleiding geweest het verzoek verder inhoudelijk te beoordelen. Noch voor wat betreft de aangevoerde problemen bij de faculteit, noch voor wat betreft de aangevoerde persoonlijke problemen."

2.4. Appellante heeft gevraagd haar op enigerlei wijze schadeloos te stellen voor de beweerdelijk door haar als gevolg van onjuist optreden van de zijde van de universiteit geleden schade. Door het verzoek van appellante op te vatten als een aanvraag om afstudeersteun op grond van de Beleidsregels Afstudeersteun heeft verweerder het verzoek van appellante te beperkt uitgelegd. Op die grond is het College van oordeel dat verweerder in strijd gehandeld heeft met het bepaalde bij artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht nu niet gebleken is dat verweerder het bestreden besluit zorgvuldig heeft voorbereid.

2.5. Gelet op het vorenstaande moet het beroep gegrond worden verklaard en het bestreden besluit worden vernietigd.

2.6. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht € 31,- te vergoeden.

2.7. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep gegrond;

Ⓒ

Zaaknummer: 2003/071
Rechter(s): mrs. Olivier, Nijenhof, Lubberdink
Datumuitspraak: 28 mei 2004
Partijen: X tegen Universiteit Maastricht
Trefwoorden: Afstudeerdatum, beëindiging inschrijving, restitutie collegegeld, verzoek uitschrijving, voldoende voorlichting
Artikelen: WHW art. 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel a, en lid 2, Inschrijvingsbesluit 2002/2003 UM art. 19 lid 1 en 3
Hoofdoverwegingen: Het College is van oordeel dat verweerder met artikel 19 van de Regeling is gebleven binnen de grenzen van de hem bij artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel a, in samenhang met het tweede lid, van de WHW, verleende bevoegdheid. Betrokkene heeft niet aannemelijk kunnen maken, dat hij eerder dan in mei 2003 een verzoek om beëindiging van de inschrijving heeft ingediend. Derhalve heeft verweerder het verzoek om beëindiging van de inschrijving per 1 december 2002 terecht afgewezen op grond van het bepaalde bij artikel 19 van de Regeling.

Appellants beroep op onvoldoende voorlichting faalt. Ter zitting heeft appellant desgevraagd aangegeven dat verweerder hem de brochure inzake afstuderen heeft verstrekt en hem voor de vindplaats van de overige regelingen naar verweerders website heeft verwezen. Daarmee heeft naar het oordeel van het College verweerder voldoende voorlichting gegeven.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Universiteit Maastricht te Maastricht, verweerder,
gemachtigde: mw. mr. A.T.M. Jacobs, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij formulier, gedagtekend 15 mei 2003, bij verweerder binnengekomen op 19 mei 2003, heeft appellant verweerder verzocht hem uit te schrijven als student en het betaalde collegegeld te restitueren.

1.2. Dat verzoek is namens verweerder, bij brief van 20 mei 2003 afgewezen.

1.3. Bij brief van 16 juni 2003 bij verweerder binnengekomen op 18 juni 2003, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 5 november 2003 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 16 december 2003, beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 23 januari 2004 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 maart 2004. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Aan het verzoek heeft appellant ten grondslag gelegd dat hij per 25 november 2002 is afgestudeerd.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Het Inschrijvingsbesluit wordt aan het begin van ieder studiejaar aan studenten kenbaar gemaakt. De heer X had derhalve op de hoogte kunnen zijn van de betreffende - hierboven aangehaalde bepalingen omtrent beëindiging van de inschrijving. De omstandigheid dat sommige faculteiten in sommige gevallen studenten erop attent maken zich uit te schrijven bij afstuderen dient te worden gezien als een extra service en niet als gebruik. Verder, het niet aankomen van het verzoek tot beëindiging van de inschrijving op grond van afstuderen komt voor risico van de verzender, hier de heer X. Niet is gebleken dat zo'n verzoek van de heer X binnengekomen is, eerder dan 15 mei 2003. Het tijdens verzenden vermist raken van een verzoek tot beëindiging van de inschrijving op grond van afstuderen is voor de directeur van het Studentenservicecentrum geen grond om gebruik te maken van zijn afwijkingsbevoegdheid zoals neergelegd in artikel 30 van het Inschrijvingsbesluit UM 2002/2003."

2.3. In beroep heeft appellant - zakelijk weergegeven - naar voren gebracht dat hij in januari 2003 een verzoek tot uitschrijving wegens afstuderen naar verweerder heeft gezonden en dat hij pas in april 2003 heeft geconstateerd dat het verzoek verweerder niet heeft bereikt. Op 8 mei 2003 heeft appellant verweerder verzocht hem te informeren over de restitutie. Appellant acht het onredelijk dat de inschrijving niet per 1 december 2002 is beëindigd en het collegegeld vanaf die datum wordt gerestitueerd en dat het aan adequate informatie heeft ontbroken.

2.4. Artikel 7.42, tweede lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna de WHW), bepaalt dat het instellingsbestuur regels van procedurele aard vaststelt met betrekking tot de procedure tot beëindiging van de inschrijving.

Artikel 19, eerste lid, van het Inschrijvingsbesluit 2002/2003 Universiteit Maastricht (hierna: de Regeling) luidt - voorzover thans van belang - als volgt:

"De inschrijving wordt op verzoek van de student beëindigd met ingang van de maand volgend op de maand waarin het afsluitend examen van de desbetreffende opleiding met goed gevolg is afgelegd."

Artikel 19, derde lid, van de Regeling luidt - voorzover thans van belang - als volgt:

"Het verzoek tot beëindiging van de inschrijving als student op grond van het eerste lid dient zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk twee maanden na de vastgestelde afstudeerdatum te worden ingediend bij het Studentenservicecentrum."

2.5. Het College is van oordeel dat verweerder met artikel 19 van de Regeling is gebleven binnen de grenzen van de hem bij artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel a, in samenhang met het tweede lid, van de WHW, verleende bevoegdheid. Betrokkene heeft niet aannemelijk kunnen maken, dat hij eerder dan in mei 2003 een verzoek om beëindiging van de inschrijving heeft ingediend. Derhalve heeft verweerder het verzoek om beëindiging van de inschrijving per 1 december 2002 terecht afgewezen op grond van het bepaalde bij artikel 19 van de Regeling.

2.6. Appellants beroep op onvoldoende voorlichting faalt. Ter zitting heeft appellant desgevraagd aangegeven dat verweerder hem de brochure inzake afstuderen heeft verstrekt en hem voor de vindplaats van de overige regelingen naar verweerders website heeft verwezen. Daarmee heeft naar het oordeel van het College verweerder voldoende voorlichting gegeven.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Zaaknummer: 2003/072 en 072.1
 Rechter(s): mr. Nijenhof
 Datumuitspraak: 26 januari 2004
 Partijen: X tegen Hogeschool INHOLLAND
 Trefwoorden: Eigen verantwoordelijkheid student, hardheidsclausule, (her)inschrijvingsformulieren, kortsluiting, toezending, voldoening collegegeld, voldoening door derde(n), voorlopige voorziening
 Artikelen: WHW art. 7.37 lid 2, 7.66; Awb 8:81 en 8:86; Studentenstatuut INHOLLAND art. 13 leden 1, 2 en 8, en art. 61
 Hoofdoverwegingen: De rechter overweegt als volgt. Vast staat dat verweerder het (her)inschrijvingspakket in juli 2003, dat wil zeggen tijdig, aan appellante heeft toegezonden en daarin en ook in de herinneringsbrief van medio september 2003 uitdrukkelijk heeft gesteld dat het collegegeld voor het studiejaar 2003-2004 uiterlijk 30 september 2003 voldaan diende te zijn.

Het betoog van appellante dat zij door drukke werkzaamheden niet in staat was er op toe te zien dat de betaling door de werkgever van het collegegeld tijdig zou worden voldaan, faalt. Nu in het inschrijvingsformulier staat vermeld dat dit uiterlijk 30 september 2003 voldaan dient te zijn, kan daarover geen onduidelijkheid bestaan.

Tevens overweegt de rechter dat het de verantwoordelijkheid van appellante is zorg te dragen voor het tijdig voldoen van het collegegeld en merkt daarbij op dat, appellante niet tijdig bij de werkgever heeft gecontroleerd of deze het collegegeld voor het studiejaar 2003-2004 had voldaan. Dit klemmt te meer nu appellante het machtigingsformulier dient te ondertekenen en daarmee instemt met het voldoen van het collegegeld door haar werkgever. De rechter is het eens met de stelling van verweerder dat in een situatie als bij appellante het geval is de niet tijdige voldoening van het collegegeld voor risico en rekening van appellante dient te blijven. Daarbij wordt opgemerkt dat vanwege het wisselen van subsidiegever van haar werkgever appellante er des te meer attent op had dienen zijn dat de afhandeling voor het studiejaar 2003-2004 gelet op mogelijke interne, gewijzigde administratieve regelingen anders zou kunnen zijn dan in het voorgaande studiejaar.

Voorts overweegt de rechter dat niet gebleken is van omstandigheden, die verweerder zouden moeten nopen gevolg te geven aan artikel 61 van de regeling om appellante op die grond alsnog in te schrijven.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te **Y**, verzoekster, tevens appellante in de hoofdzaak, gemachtigde: **N**.

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND, te Den Haag, verweerder, gemachtigde: mr. drs. J.G. Bekker, werkzaam bij verweerders hogeschool te Haarlem.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 4 november 2003 heeft verweerder besloten appellante niet in te schrijven voor het studiejaar 2003-2004 aan de hogeschool INHOLLAND te Haarlem wegens het niet tijdig voldoen van het collegegeld.

1.2. Bij brief, ingekomen bij verweerder op 19 november 2003, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij besluit van 27 november 2003 is namens verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.4. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 19 december 2003, beroep ingesteld en gelijktijdig het College verzocht om bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen, dat zij door verweerder wordt behandeld, als ware zij voor het studiejaar 2003-2004 als student ingeschreven.

1.5. Van verweerder is op 7 januari 2004 een verweerschrift ontvangen.

1.6. Het verzoek is behandeld ter zitting van de voorzieningenrechter van 19 januari 2004, waar appellante en verweerder hun standpunten nader hebben toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzak.

2.2. Aan het bestreden besluit zijn onder meer de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

"Uit de telefonische hoorzitting van 27 november 2003 is gebleken dat u zich beroept op een zinsnede in een brief van de studentenadministratie, waarin staat vermeld:

'Als je het afgelopen studiejaar bij ons ingeschreven hebt gestaan en niet opnieuw om inschrijving hebt gevraagd ... dan mag je deze brief als niet verzonden beschouwen.'

U hebt echter opnieuw om inschrijving verzocht. Als blijkt daarvan hebt u het aanmeldingsformulier ingeleverd. Een machtiging is echter noch van u, noch van uw werkgever ontvangen.

Het college van bestuur wijst er op dat de student verantwoordelijk is voor de gehele inschrijvingsprocedure, inclusief het betalen van het collegegeld of het (doen) tekenen van de machtiging. Nu niet kan worden aangetoond dat u door overmacht niet in staat was aan uw verplichtingen te voldoen, ziet het college helaas geen andere mogelijkheid dan u niet toe te staan zich alsnog in te schrijven."

2.3. Appellante heeft ter ondersteuning van haar verzoek om voorlopige voorziening onder meer het volgende aangevoerd:

"De plicht tot betaling was overgenomen door VSO de Sprong. Het bezwaar tegen deze beslissing is door het college van bestuur afgewezen op 27 november 2003. Een vervolgens ingediend verzoek tot heroverweging wordt, in een telefoongesprek medegedeeld door de heer J.G. Bekker, niet gehonoreerd. Dit is een beslissing van de heer Bekker en niet van het college van bestuur.

De basis voor het bezwaar en verzoek tot heroverweging is dat X redelijkerwijs niet verweten kan worden dat een factuur niet tijdig betaald is, maar dat zowel INHOLLAND als VSO de Sprong administratief onvoldoende korrekt hebben gehandeld."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Mevrouw X vermeldt in haar verzoek tot heroverweging van 17 december 2003 drie redenen. Ten eerste is zij 'enorm druk' geweest in de periode dat de inschrijving afgehandeld moest worden, waardoor zij niet heeft kunnen controleren of haar werkgever heeft gedaan wat deze ten behoeve van haar moest doen. Dat stuit op de inschrijvingsvoorwaarde waar nadrukkelijk is vermeld dat de student voor de gehele inschrijvingsprocedure verantwoordelijk blijft, ook al betaalt een ander dan de student zelf het collegegeld. Mevrouw X erkent dit in haar schrijven van 17 december 2003.

Het toezenden van een verkeerde machtiging (in de brief factuur genoemd) is uiteraard vervelend, maar mevrouw X meldt in haar schrijven van 17 december jl. dat deze fout is hersteld. Het toezenden van het formele bericht van niet-inschrijving kan pas plaatsvinden na 1 oktober. Tot die datum kan immers de inschrijving die door overmacht nog niet tot stand was gekomen, worden gerealiseerd. Na 1 oktober is een herinschrijving (met terugwerkende kracht tot 1 september) niet meer mogelijk. Het moment, waarop de beslissing tot niet-inschrijving wordt verzonden, kan derhalve niet zodanig worden gekozen dat alsnog tijdig inschrijven mogelijk wordt. In het geval een bezwaarschrift, ingediend tegen de beslissing tot herinschrijving, wordt gehonoreerd, geschiedt dit uitsluitend als overmacht waardoor niet tijdig is gehandeld voldoende is aangetoond, uiteraard met inachtneming van de verantwoordelijkheid van de student."

2.5. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, wordt - voor zover hier van belang - niet tot inschrijving overgegaan dan nadat het bewijs is geleverd dat het verschuldigde collegegeld is voldaan.

Artikel 13, eerste en tweede lid, van het Studentenstatuut luiden - voorzover thans van belang - als volgt:

- “1. De inschrijving (...) dient uiterlijk vóór 1 september van het desbetreffende studiejaar te geschieden overeenkomstig de regels in dit statuut (...) Naast de reguliere inschrijving per 1 september bestaat geen recht op inschrijving de inschrijving staat in die gevallen ter beoordeling van het college van bestuur.
2. De inschrijfformulieren dienen bij de dienst studentenadministratie te worden ingeleverd.”

Artikel 13, achtste lid, van het Studentenstatuut luidt - voorzover thans van belang - luidt als volgt:

“Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld (...) is voldaan of wordt voldaan door middel van de bij de Hogeschool INHOLLAND in gebruik zijnde machtiging voor de betaling door afschrijving. (...) Indien een meerderjarige aspirant student (...) het college- of (...)geld niet zelf betaald, wordt niet tot inschrijving overgegaan dan nadat deze schriftelijk heeft verklaard dat hij er mee instemt dat de in die verklaring genoemde derde het geld namens hem voldoet.”

Artikel 61 van de regeling luidt:

“In zaken waarin het statuut niet voorziet, beslist, afhankelijk van de bevoegdheidsverdeling, het college van bestuur of de directeur van de School.”

2.6. Verweerder stelt dat hij in juli 2003, dat wil zeggen tijdig, het herinschrijvingsformulier en daarbij de machtiging/acceptgirokaart collegegelden aan appellante heeft verzonden en medio september 2003 appellante een herinneringsbrief heeft gezonden omdat nog niet was voldaan aan alle inschrijvingsvoorwaarden. Naar aanleiding daarvan heeft appellante het herinschrijvingsformulier aan verweerder toegezonden die de herinschrijving op 25 september 2003 heeft geregistreerd. In de herinneringsbrief is appellante er op gewezen dat uiterlijk 30 september 2003 alle ontbrekende bescheiden bij verweerder binnen dienden te zijn.

2.7. De rechter overweegt als volgt. Vast staat dat verweerder het (her)inschrijvingspakket in juli 2003, dat wil zeggen tijdig, aan appellante heeft toegezonden en daarin en ook in de herinneringsbrief van medio september 2003 uitdrukkelijk heeft gesteld dat het collegegeld voor het studiejaar 2003-2004 uiterlijk 30 september 2003 voldaan diende te zijn.

2.8. Het betoog van appellante dat zij door drukke werkzaamheden niet in staat was er op toe te zien dat de betaling door de werkgever van het collegegeld tijdig zou worden voldaan, faalt. Nu in het inschrijvingsformulier staat vermeld dat dit uiterlijk 30 september 2003 voldaan dient te zijn, kan daarover geen onduidelijkheid bestaan.

Tevens overweegt de rechter dat het de verantwoordelijkheid van appellante is zorg te dragen voor het tijdig voldoen van het collegegeld en merkt daarbij op dat, appellante niet tijdig bij de werkgever heeft gecontroleerd of deze het collegegeld voor het studiejaar 2003-2004 had voldaan. Dit klemmt te meer nu appellante het machtigingsformulier dient te ondertekenen en daarmee instemt met het voldoen van het collegegeld door haar werkgever. De rechter is het eens met de stelling van verweerder dat in een situatie als bij appellante het geval is de niet tijdige voldoening van het collegegeld voor risico en rekening van appellante dient te blijven. Daarbij wordt opgemerkt dat vanwege het wisselen van subsidiegever van haar werkgever appellante er des te meer attent op had dienen zijn dat de afhandeling voor het studiejaar 2003-2004 gelet op mogelijke, interne, gewijzigde administratieve regelingen anders zou kunnen zijn dan in het voorgaande studiejaar.

Voorts overweegt de rechter dat niet gebleken is van omstandigheden, die verweerder zouden moeten nopen gevolg te geven aan artikel 61 van de regeling om appellante op die grond alsnog in te schrijven.

2.9. Nu appellante uiterlijk op 30 september 2003 niet het bewijs heeft geleverd dat het verschuldigde collegegeld is voldaan, kon verweerder niet anders dan weigeren over te gaan tot de inschrijving van appellante, zoals hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan. Aangezien niet kan worden gezegd dat het besluit van verweerder van 27 november 2003 strijdig is met de wet of met enig ander rechtsbeginsel, bestaat er geen reden om dit besluit te vernietigen.

2.10. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de rechter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzak en het beroep ongegrond te verklaren. Onder die omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter verklaart het beroep ongegrond;

Ⓢ

Zaaknummer: 2004/005
Rechter(s): mrs. Olivier, Nijenhof, Lubberdink
Datumuitspraak: 28 mei 2004
Partijen: X tegen Universiteit Maastricht
Trefwoorden: Afstudeerdatum, beëindiging inschrijving, beoordelingsvrijheid, hardheidsclausule, ontvangstbevestiging, postbehandeling, restitutie collegegeld, tijdige indiening verzoek, verzoek uitschrijving, voldoende voorlichting
Artikelen: WHW art. 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel a, en lid 2, Inschrijvingsbesluit 2002/2003 UM art. 18 lid 3, art. 19 lid 1 en 3, art. 30
Hoofdoverwegingen: Het College is van oordeel dat verweerder met artikel 19 van de Regeling gebleven is binnen de grenzen van de hem bij artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel a, in samenhang met het tweede lid, van de WHW, verleende bevoegdheid. Betrokkene heeft niet aannemelijk kunnen maken, dat hij eerder dan 12 juni 2003 een verzoek om beëindiging van de inschrijving heeft ingediend. Derhalve heeft verweerder het verzoek om beëindiging van de inschrijving per 1 april 2003 terecht afgewezen op grond van het bepaalde bij artikel 19 van de Regeling.

Aan de orde is voorts of verweerder de situatie, waarin appellant zich naar hij stelt bevond, moest aanmerken als een geval van onbillijkheid van overwegende aard. Bij de beoordeling daarvan komt verweerder aanzienlijke vrijheid toe. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, geeft geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat daarvan geen sprake was. Appellant had immers maatregelen kunnen nemen om de ontvangst bij verweerder min of meer te garanderen althans het bewijs van tijdige indiening te kunnen aantonen.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Universiteit Maastricht te Maastricht, verweerder,
gemachtigde: mw. mr. A.T.M. Jacobs, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief, gedagtekend 10 juni 2003, bij verweerder binnengekomen op 12 juni 2003, heeft appellant verweerder verzocht hem uit te schrijven als student en zijn betaald collegegeld te restitueren.

1.2. Dat verzoek is namens verweerder bij brief van 12 juni 2003 afgewezen.

1.3. Bij brief van 26 juni 2003, bij verweerder binnengekomen op 1 juli 2003, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt

1.4. Bij besluit van 11 december 2003 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 13 januari 2004, beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 23 februari 2004 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 maart 2004. Daar heeft verweerder zijn standpunt nader toegelicht. Appellant is met kennisgeving niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het verzoek heeft appellant ten grondslag gelegd dat hij per 31 maart 2003 is afgestudeerd.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Het niet aankomen van het verzoek tot beëindiging van de inschrijving op grond van afstuderen komt voor risico van de verzender, hier de heer X. Niet is gebleken dat een dergelijk verzoek van de heer X binnengekomen is, eerder dan 12 juni 2003. Het tijdens verzenden vermist raken van een verzoek tot beëindiging van de inschrijving op grond van afstuderen is voor de directeur van het Studentenservicecentrum geen grond om gebruik te maken van zijn afwijkingsbevoegdheid zoals neergelegd in artikel 30 van het Inschrijvingsbesluit UM 2002/2003. Verder dient beëindiging van de inschrijving te geschieden door een expliciet daarop gericht verzoek van de student. Een bankformulier waarmee de automatische incasso wordt ingetrokken en om restitutie wordt verzocht, kan niet worden aangemerkt als een zodanig verzoek. Er is derhalve geen sprake van een tijdig ingediend verzoek tot beëindiging van uitschrijven."

2.3. In beroep heeft appellant - zakelijk weergegeven - naar voren gebracht dat hij op verschillende wijzen verweerder op de hoogte heeft gesteld van het beëindigen van zijn opleiding door het betreffende formulier aan verweerder toe te zenden, telefonisch om informatie verzocht inzake het niet stoppen van de maandelijkse incasso van het collegegeld en zijn poging de bank opdracht te geven met de betaling van het collegegeld te stoppen. Voorts dat verweerder appellant duidelijk moet maken dat beëindiging per aangetekende post dient te geschieden indien het risico bij de student dient te liggen. Nu verweerder appellant niet op het voorgaande heeft gewezen acht appellant het op zijn plaats dat verweerder gebruikgemaakt had van het bepaalde in artikel 30 van de Regeling.

2.4. Artikel 7.42, tweede lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna de WHW), bepaalt dat het instellingsbestuur regels van procedurele aard vaststelt met betrekking tot de procedure tot beëindiging van de inschrijving.

Artikel 19, eerste lid, van het Inschrijvingsbesluit 2002/2003 Universiteit Maastricht (hierna: de Regeling) luidt – voorzover thans van belang – als volgt:

"De inschrijving wordt op verzoek van de student beëindigd met ingang van de maand volgend op de maand waarin het afsluitend examen van de desbetreffende opleiding met goed gevolg is afgelegd."

Artikel 19, derde lid, van de Regeling luidt - voorzover thans van belang - als volgt: "Het verzoek tot beëindiging van de inschrijving als student op grond van het eerste lid dient zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk twee maanden na de vastgestelde afstudeerdatum te worden ingediend bij het Studentenservicecentrum."

Artikel 30 van de Regeling luidt als volgt: "In gevallen waarin deze regeling niet voorziet en ingeval van onbillijkheid van overwegende aard beslist de directeur van het Studentenstudiecentrum."

2.5. Het College is van oordeel dat verweerder met artikel 19 van de Regeling gebleven is binnen de grenzen van de hem bij artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel a, in samenhang met het tweede lid, van de WHW, verleende bevoegdheid. Betrokkene heeft niet aannemelijk kunnen maken, dat hij eerder dan 12 juni 2003 een verzoek om beëindiging van de inschrijving heeft ingediend. Derhalve heeft verweerder het verzoek om beëindiging van de inschrijving per 1 april 2003 terecht afgewezen op grond van het bepaalde bij artikel 19 van de Regeling.

2.6. Aan de orde is voorts of verweerder de situatie, waarin appellant zich naar hij stelt bevond, moest aanmerken als een geval van onbillijkheid van overwegende aard. Bij de beoordeling daarvan komt verweerder aanzienlijke vrijheid toe. Hetgeen appellant heeft aangevoerd, geeft geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat daarvan geen sprake was. Appellant had immers maatregelen kunnen nemen om de ontvangst bij verweerder min of meer te garanderen althans het bewijs van tijdige indiening te kunnen aantonen.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer: 2004/019
Rechter(s): mrs. Loeb, De Rijke-Maas, Mollee
Datumuitspraak: 1 juli 2004
Partijen: X tegen Hogeschool Rotterdam
Trefwoorden: Bevoegdheid, doorzending, college van beroep bijzonder onderwijs
Artikelen: WHW art. 7.66 lid 1, aanhef en onderdeel b; Awb 6:15
Hoofdoverwegingen: De rechtbank Rotterdam heeft het er voor gehouden dat bij verweerder geen sprake is van instelling of aansluiting bij een college van beroep voor het bijzonder onderwijs als bedoeld in artikel 7.68, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), zodat het College van Beroep voor het hoger onderwijs, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, bevoegd is om te oordelen of sprake is van een besluit, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, aanhef en onder b, van de WHW.
Gebleken is dat verweerder een college van beroep voor het bijzonder onderwijs, als bedoeld in artikel 7.68 van de WHW, heeft ingesteld. Om die reden is het College niet bevoegd kennis te nemen van het beroep.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool Rotterdam te Rotterdam, verweerder,
gemachtigde: mr. P. Hoogenraad, advocaat te Maassluis.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 13 januari 2003 heeft appellant verweerder verzocht hem over het studiejaar 2001-2002 restitutie van het collegegeld te verlenen.

1.2. Bij besluit van 17 april 2003 is namens verweerder afwijzend beslist op dit verzoek.

1.3. Bij brief van 22 april 2003 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 12 mei 2003 heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief van 23 juni 2003 beroep ingesteld bij de Sector bestuursrecht van de Rechtbank Rotterdam. Hij heeft de gronden van het beroep aangevuld bij brief van 23 juli 2003

1.6. Bij uitspraak van 6 februari 2004 heeft de rechtbank zich onbevoegd verklaard om van het beroep kennis te nemen en tevens de zaak doorgezonden aan het College. De uitspraak van de rechtbank is bij het College binnengekomen op 10 februari 2004.

1.7. Appellant heeft op 20 februari en 5 april 2004 nadere stukken ingediend. Verweerder heeft op 21 maart 2004 een verweerschrift ingediend.

1.8. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 april 2003. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Bevoegdheid van het College

2.1.1. De rechtbank Rotterdam heeft het er voor gehouden dat bij verweerder geen sprake is van instelling of aansluiting bij een college van beroep voor het bijzonder onderwijs als bedoeld in artikel

7.68, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), zodat het College van Beroep voor het hoger onderwijs, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, bevoegd is om te oordelen of sprake is van een besluit, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, aanhef en onder b, van de WHW.

2.1.2. Gebleken is dat verweerder een college van beroep voor het bijzonder onderwijs, als bedoeld in artikel 7.68 van de WHW, heeft ingesteld. Om die reden is het College niet bevoegd kennis te nemen van het beroep.

2.2. Het College zal het beroepschrift doorzenden aan het college van beroep voor het bijzonder onderwijs van de Hogeschool Rotterdam.

2.3. Het College ziet in het feit dat verweerder aan de Rechtbank Rotterdam niet heeft meegedeeld dat de Hogeschool Rotterdam heeft voorzien in een college van beroep voor het bijzonder onderwijs, als bedoeld in artikel 7.68 van de WHW, aanleiding om te bepalen dat verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

3. Beslissing

Het College verklaart zich niet bevoegd van het beroep kennis te nemen;

⑨

Zaaknummer:	2004/025
Rechter(s):	mr. Van der Bend
Datumuitspraak:	8 april 2004
Partijen:	X tegen het college van bestuur van de Universiteit van Tilburg
Trefwoorden:	Bevoegdheid, interne klachtenprocedure, klacht
Artikelen:	WHW art. 7.66 lid 2
Hoofdoverwegingen:	Het College houdt het er voor dat het beroep is gericht tegen verweerders brief van 28 januari 2004 in samenhang met die van 24 december 2003, waarin de klachten van appellante, in het kader van een interne klachtenprocedure bij verweerders instelling, zijn afgewezen. De klachten betreffen onder meer gedragingen van personeelsleden. Het betreft derhalve geen aangelegenheid als bedoeld in artikel 7.66 van de WHW waarbij het College bij uitsluiting bevoegd is.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellante,

tegen

het college van bestuur van de Universiteit van Tilburg te Tilburg, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 18 februari 2004, binnengekomen bij het College op 19 februari 2004, en aangevuld met nadere stukken op 1 maart 2004 heeft appellante bij het College een klachtschrift ingediend tegen handelingen van de faculteit wijsbegeerte en het college van bestuur van de Universiteit van Tilburg.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), is het College bij uitsluiting bevoegd kennis te nemen van beroepen ingesteld tegen beslissingen van het instellingsbestuur op grond van de titel 2 met het oog op inschrijving en titel 3 inzake de inschrijving en het collegegeld, en beslissingen inzake orde en huismaatregelen als bedoeld artikel 7.57h, van hoofdstuk 7 van de WHW.

2.2. Het College houdt het er voor dat het beroep is gericht tegen verweerders brief van 28 januari 2004 in samenhang met die van 24 december 2003, waarin de klachten van appellante, in het kader van een interne klachtenprocedure bij verweerders instelling, zijn afgewezen. De klachten betreffen onder meer

gedragingen van personeelsleden. Het betreft derhalve geen aangelegenheid als bedoeld in artikel 7.66 van de WHW waarbij het College bij uitsluiting bevoegd is.

2.3. Gelet op het vorenoverwogene komt het College tot het oordeel dat het zich onbevoegd acht kennis te nemen van het beroep.

2.4. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek het College niet nodig voor, omdat het kennelijk onbevoegd is kennis te nemen van het beroep.

2.5. Met toepassing van het bepaalde artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder a, van de Awb, wordt als volgt beslist.

3. Beslissing

Het College verklaart onbevoegd kennis te nemen van het beroep.

Ⓢ

Zaaknummer: 2004/030
Rechter(s): mrs. Lubberdink, Mollee, De Rijke-Maas
Datumuitspraak: 29 juli 2004
Partijen: X tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden: Aanbieding stageplaats, collegegeld, co-schappen, rechtstreekse werking, restitutie, terugwerkende kracht, verdragsbepalingen
Artikelen: EVRM art. 2 Eerste Protocol, WHW; art. 7.42 lid 1, aanhef en onderdeel e, 7.49 lid 3
Hoofdoverwegingen: Met betrekking tot artikel 2 van het Eerste Protocol, overweegt het College dat appellant reeds hierom vruchteloos een beroep op dit artikel doet aangezien het hier niet om een bepaling gaat met rechtstreekse werking. Het gaat om een bepaling die betrekking heeft op door de overheid jegens burgers te verrichten prestaties; dergelijke bepalingen kunnen in het algemeen bezwaarlijk zonder nadere uitwerking in de rechtsorde functioneren, zodat rechtstreekse werking niet voor de hand ligt.

Appellant heeft pas op 26 augustus 2003, derhalve aan het eind van het studiejaar om restitutie verzocht. Zijn verzoek komt neer op een verzoek om restitutie met terugwerkende kracht. De artikelen 7.42 en 7.49 van de WHW in hun onderlinge samenhang bezien, sluiten een restitutie van collegegeld met terugwerkende kracht echter uit.

De omstandigheid dat verweerder over het jaar 2001-2002 wel met terugwerkende kracht restitutie van collegegeld heeft verleend kan er niet toe leiden dat verweerder ook voor het jaar 2002-2003 daartoe zou moeten overgaan. Voor het jaar 2001-2002 heeft verweerder de verantwoordelijkheid voor het vinden van een stageplaats vooral bij zichzelf gelegd. Voor het jaar 2002-2003 was dit anders. De directeur van de faculteit der medische wetenschappen heeft appellant bij brief van 27 augustus 2002 reeds op de hoogte gesteld van het feit dat de faculteit niet bij machte was om hem de mogelijkheid te bieden zijn opleiding voort te zetten. Appellant is daarbij in overweging gegeven om plaatsing te verzoeken als co-assistent bij een andere medische faculteit dan wel zelf een ziekenhuis te zoeken dat bereid was om hem te plaatsen. Appellant heeft op deze brief niet gereageerd. Het College is met verweerder van oordeel dat aldus een geheel andere situatie is ontstaan dan in het jaar 2001-2002.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant, gemachtigde: mr. B. van Dijk, advocaat te Groningen,
tegen

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen te Groningen, verweerder, gemachtigde: mr. drs. A.H.L. Korten, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 26 augustus 2003 heeft appellant verweerder verzocht hem restitutie van collegegeld over het studiejaar 2002-2003 te verlenen.

1.2. Bij besluit van 11 september 2003 is namens verweerder op het verzoek afwijzend beslist.

1.3. Bij brief van 30 oktober 2003 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 2 maart 2004, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 12 maart 2004, beroep ingesteld. Hij heeft de gronden van het beroep aangevuld bij brief van 7 april 2004.

1.6. Verweerder heeft op 24 mei 2004 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 juni 2004, waar appellant en verweerder, vertegenwoordigd door hun gemachtigden, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft aan het verzoek ten grondslag gelegd dat de universiteit c.q. de faculteit geneeskunde geen stageplaats voor hem wilde regelen, ondanks het feit dat hij ingeschreven stond aan de RUG.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Van de zijde van ons college wordt aangevoerd dat het collegegeld over het studiejaar 2001/2002 destijds aan u is gerestitueerd, omdat u gedurende dat studiejaar geen gebruik heeft gemaakt van onderwijsvoorzieningen. Nu ligt dit anders. U heeft in juni 2002 aangeboden om zelf voor een stageplaats te zorgen. De RUG heeft vervolgens al het mogelijke gedaan om u een stageplaats te kunnen bieden, maar heeft uiteindelijk moeten besluiten om uw aanbod aan te nemen. Dit is reeds in augustus 2002 per brief aan u medegedeeld. Dat u gedurende het studiejaar 2002/2003 wederom niet de gelegenheid heeft gehad om co-schappen te lopen, is derhalve aan uzelf te wijten en niet aan de RUG. Het verschil tussen de studiejaar 2001/2002 en 2002/2003 is derhalve gelegen in het feit dat degene die dat jaar de inspanningen diende te verrichten om een stageplek te vinden en degene die daarin wellicht is tekortgeschoten, verschilt.

De brief met de mededeling dat het u niet gelukt is om een stageplaats te bemachtigen, waarvan u stelt dat u deze in december 2002 aan de RUG heeft gestuurd, is door de RUG overigens niet ontvangen; op de brief d.d. 27 augustus 2002 van de RUG aan u, is in het geheel geen concreet antwoord van u ontvangen.

Namens ons college is toegelicht dat u tot 1 oktober 2002 uw inschrijving aan de RUG nog had kunnen annuleren. Na 1 oktober 2002 kan de inschrijving echter alleen beëindigd worden op limitatieve gronden genoemd in de WHW, die in uw geval niet van toepassing zijn.

De commissie van Advies overwoog dat u in juni 2002 zelf het verzoek heeft ingediend om als student aan de RUG ingeschreven te worden en dat u hiertoe tevens het collegegeld heeft voldaan. De Commissie overwoog tevens dat u gedurende het studiejaar 2002/2003 geen verzoek tot beëindiging van de inschrijving, zoals bedoeld in artikel 7.42, lid 1, van de WHW en artikel 4 van de Uitvoeringsregeling RUG 2002/2003, heeft gedaan. Gelet op het vorenstaande, is de Commissie van mening dat u een bewuste keuze heeft gemaakt om ingeschreven te staan en dat dit als consequentie heeft dat collegegeld verschuldigd is. De Commissie meent tevens dat niet is komen vast te staan dat de RUG in het studiejaar 2002/2003, in tegenstelling tot het studiejaar 2001/2002, mogelijk in gebreke is gebleven met haar verplichtingen om u onderwijs, in casu, co-assistentschappen aan te bieden. Ook voor het overige zijn de Commissie geen feiten en/of omstandigheden gebleken, die zouden dienen te leiden tot een andere conclusie."

2.3. In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"In artikel 2 van het Eerste Protocol behorende bij het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens (EVRM) is bepaald dat niemand het recht op onderwijs mag worden ontzegd. In geschil is de vraag of verweerder dit (grond)recht heeft geschonden, bij bevestiging waarvan betrokkene restitutie van het betaalde collegegeld dient te worden verleend.

Laatstgenoemde overweging van verweerder is onbegrijpelijk. Betrokkene vermag niet in te zien op welke gronden verweerder betrokkene niet op genoemde plekken heeft kunnen toelaten om hem vervolgens te verwijten dat hij zijn co-schappen niet heeft kunnen lopen. In het bijzonder heeft verweerder niet aangegeven waarom de stageplaatsen in Assen en Delfzijl niet door de Centrale Indeling bij de faculteit zouden kunnen plaatsvinden. Betrokkene meent dan ook dat onder die omstandigheden verweerder betrokkene het recht op onderwijs heeft ontzegd, alsmede dat het hem in het geheel niet te verwijten valt dat hij geen co-schappen heeft kunnen lopen.

Tot slot wordt aangevoerd dat verweerder ten onrechte de hardheidsclausule niet heeft toegepast. Betrokkene meent dat onder de gegeven, en de hierboven geschetste, omstandigheden in redelijkheid niet tot afwijzing van het verzoek door verweerder heeft kunnen overgaan."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

" (...) Het verschil tussen de studie jaren 2001/2002 en 2002/2003 is derhalve gelegen in het feit dat de RUG in het studiejaar 2001-2002 nog de hoop had een ziekenhuis te kunnen vinden dat bereid was appellant zijn co-schappen te laten volgen. Echter ondanks alle verrichte inspanningen van de zijde van de RUG is dit onmogelijk gebleken. De RUG heeft in 2001-2002 haar verantwoordelijkheid genomen door het collegegeld te restitueren. Vóór het begin van het studiejaar 2002-2003 was appellant over deze overmachtsituatie schriftelijk geïnformeerd. Inschrijving in het studiejaar 2002-2003 zou derhalve geheel voor rekening en risico komen van appellant, nu appellant had aangegeven zijn aanbod om zelf een stageplaats te vinden, gestalte te zullen doen geven. Appellant heeft er derhalve zelf voor gekozen het risico te nemen dat hij niet aan alle door hem gewenste aspecten van het onderwijs zou kunnen deelnemen.

11. Op grond van de WHW, artikel 7.42 lid 1 jo 7.49 lid 1 t/m 3 en de Uitvoeringsregeling 2002-2003 van de RUG kon de inschrijving vanaf 1 oktober 2002 alleen worden beëindigd op de limitatieve gronden zoals genoemd in de WHW, die in het geval van appellant niet van toepassing zijn. Restitutie van collegegeld vindt uitsluitend plaats indien ook de inschrijving is beëindigd. Appellant heeft het verzoek tot restitutie op 27 augustus 2003 ingediend, derhalve in de laatste maand van het betreffende studiejaar. Omdat er geen gronden waren om de inschrijving met terugwerkende kracht te beëindigen, kon het verzoek van appellant ook op praktische gronden niet worden ingewilligd."

2.5. Artikel 2 van het Eerste Protocol behorende bij het Europese Verdrag voor de rechten van de Mens (hierna: Eerste Protocol) luidt - voorzover thans van belang – als volgt: "Niemand mag het recht op onderwijs worden ontzegd. (...)"

Artikel 7.42, eerste lid, aanhef en onderdeel e, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) luidt – voorzover thans van belang – als volgt:

"1. Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding aan een universiteit of hogeschool:

(...)

e. wordt, ter beoordeling van het instellingsbestuur, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het instellingsbestuur beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin betrokkene het verzoek heeft gedaan."

Artikel 7.49, derde lid, van de WHW luidt – voorzover thans van belang – als volgt:

"3. Indien de inschrijving van degene op wiens schriftelijk verzoek in de loop van het studiejaar door of namens het instellingsbestuur wordt beëindigd op grond van artikel 7.42, eerste lid, onder (...) e, wordt met ingang van de maand waarin de inschrijving wordt beëindigd, voor elke maand die in dat studiejaar nog resteert, een twaalfde gedeelte van het betaalde collegegeld terugbetaald, (...)."

2.6. Met betrekking tot artikel 2 van het Eerste Protocol, overweegt het College dat appellant reeds hierom vruchteloos een beroep op dit artikel doet aangezien het hier niet om een bepaling gaat met rechtstreekse werking. Het gaat om een bepaling die betrekking heeft op door de overheid jegens burgers te verrichten prestaties; dergelijke bepalingen kunnen in het algemeen bezwaarlijk zonder nadere uitwerking in de rechtsorde functioneren, zodat rechtstreekse werking niet voor de hand ligt.

2.7. Appellant heeft pas op 26 augustus 2003, derhalve aan het eind van het studiejaar om restitutie verzocht. Zijn verzoek komt neer op een verzoek om restitutie met terugwerkende kracht. De artikelen 7.42 en 7.49 van de WHW in hun onderlinge samenhang bezien, sluiten een restitutie van collegegeld met terugwerkende kracht echter uit.

2.8. De omstandigheid dat verweerder over het jaar 2001-2002 wel met terugwerkende kracht restitutie van collegegeld heeft verleend kan er niet toe leiden dat verweerder ook voor het jaar 2002-2003 daartoe zou moeten overgaan. Voor het jaar 2001-2002 heeft verweerder de verantwoordelijkheid voor het vinden van een stageplaats vooral bij zichzelf gelegd. Voor het jaar 2002-2003 was dit anders. De directeur van de faculteit der medische wetenschappen heeft appellant bij brief van 27 augustus 2002 reeds op de hoogte gesteld van het feit dat de faculteit niet bij machte was om hem de mogelijkheid te bieden zijn opleiding voort te zetten. Appellant is daarbij in overweging gegeven om plaatsing te verzoeken als co-assistent bij een andere medische faculteit dan wel zelf een ziekenhuis te zoeken dat bereid was om hem te plaatsen. Appellant heeft op deze brief niet gereageerd. Het College is met verweerder van oordeel dat aldus een geheel andere situatie is ontstaan dan in het jaar 2001-2002.

2.9. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer: 2004/035
Rechter(s): mrs. Olivier, Nijenhof, Lubberdink
Datumuitspraak: 5 juli 2004
Partijen: X tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden: Afgelegd tentamen, inschrijving, (treffen) maatregelen, reparatie niet-inschrijvings-periode, verblijf buitenland, voldoen collegegeld
Artikelen: WHW art. 7.37 lid 2, 7.58 lid 3, 15.2; Uitvoeringsregeling RuG 2003-2004 art. 2 leden 2, 3 en 4
Hoofdoverwegingen: Het betoog van appellant dat hij vanwege een uitwisselingsprogramma tot 1 september 2003 in het buitenland verbleef en daardoor niet in staat was het inschrijvingsformulier tijdig bij verweerder in te leveren en het collegegeld tijdig te voldoen, faalt. Het College overweegt daartoe als volgt. Niet in discussie is dat verweerder het inschrijvingsformulier eerst op 7 oktober 2003 heeft ontvangen terwijl op het inschrijvingsformulier en herhaald in de herinneringsbrief van 21 augustus 2003 staat vermeld dat dit uiterlijk 1 september 2003 bij verweerder ingeleverd dient te zijn. Het lag op de weg van appellant om wegens zijn verblijf in het buitenland maatregelen te treffen opdat hij tijdig aan zijn verplichtingen kon voldoen.
Nu appellant verweerder niet uiterlijk op 30 september 2003 het inschrijvingsformulier had doen toekomen en evenmin het bewijs heeft geleverd dat het verschuldigde collegegeld tijdig was voldaan, kon verweerder appellant niet alsnog inschrijven per 1 september 2003. Vanwege de indiening van het inschrijvingsformulier en de voldoening van het collegegeld op 7 oktober 2003 kon verweerder niet anders dan overgaan tot inschrijving van appellant op 1 oktober 2003, zoals hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit is geschied.
Evenmin is gebleken van omstandigheden die verweerder er toe hadden moeten nopen gevolg te geven aan het bepaalde bij artikel 2, vierde lid, van de Regeling. Het College overweegt daartoe als volgt. Het met goed gevolg afgelegd tentamen in een periode waarin appellant niet als student stond ingeschreven blijft onder het navolgende van kracht. In artikel 7.58, derde lid, in samenhang met artikel 15.2 van de van WHW, is de volgende voorziening getroffen. Aan degene die een getuigschrift wenst te verkrijgen en niet het desbetreffende bewijs van inschrijving kan overleggen, in casu over de maand september 2003, wordt, nadat hij alsnog het verschuldigde collegegeld heeft voldaan, de verklaring tot afgifte van het getuigschrift afgegeven. Door de voldoening van het verschuldigde collegegeld wordt de periode waarin het met goed gevolg afgelegde tentamen heeft plaatsgevonden alsnog als inschrijvingsperiode aangemerkt en wordt het desbetreffende tentamen alsnog meegerekend.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, te Groningen, verweerder,
gemachtigde: mw. mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij formulier, gedagtekend 7 oktober 2003, heeft appellant verweerder verzocht hem in te schrijven met ingang van 1 september 2003.

1.2. Bij besluit van 10 oktober 2003 heeft verweerder appellant ingeschreven met ingang van 1 oktober 2003.

1.3. Bij brief van 20 oktober 2003, ingekomen bij verweerder op 21 oktober 2003, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 6 februari 2004 is namens verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 9 maart 2004, beroep ingesteld.

1.6. Van verweerder is op 3 mei 2004 een verweerschrift ontvangen.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 mei 2004, waar partijen met kennisgeving niet zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het bestreden besluit zijn onder meer de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

"De Commissie heeft geconstateerd dat u het collegegeld heeft overgemaakt naar een onbekend rekeningnummer, zodat het de RUG niet heeft bereikt. De Commissie is van mening dat een student zelf verantwoordelijk is voor een tijdige inschrijving en betaling van het collegegeld. Nu u heeft verzuimd tijdig aan voornoemde voorwaarden te voldoen, dient dit voor uw rekening te komen. Ook voor het overige zijn de Commissie geen feiten en/of omstandigheden gebleken die zouden dienen te leiden tot een andere conclusie. Op grond van het vorenstaande heeft de Commissie ons college geadviseerd om het bezwaarschrift ongegrond te verklaren."

2.2. Appellant heeft ter ondersteuning van zijn beroep onder meer het volgende aangevoerd:

"Ik verzoek u mijn bezwaarschrift alsnog gegrond te verklaren. De reden van mijn (te) late betaling is dat ik, vanwege een studenten uitwisselingsprogramma 2 maanden in het buitenland was en pas op 1 september 2003 weer in Nederland terug was. Pas toen vond ik uw herinneringsbrief van 21 augustus 2003. Mijn vader heeft het collegegeld direct betaald, doch dit is door onbekende oorzaak naar een verkeerde rekening overgemaakt. Dit werd pas begin oktober 2003 duidelijk en toen is het (nogmaals), doch nu telefonisch, overgemaakt.

Hoewel ik door een ongelukkige samenloop van omstandigheden niet tijdig aan mijn inschrijvingsverplichtingen heb voldaan, verzoek ik U toch om mijn inschrijving alsnog per 1 september 2003 doorgang te laten vinden.

In september 2003 heb ik met goed gevolg een voortgangstoets gedaan en als deze toets niet wordt meegerekend kan dit betekenen dat het halen van mijn tweede studiejaar in gevaar komt. Om die reden meen ik dat er sprake is van een onbillijkheid van overwegende aard door mij niet per 1 september 2003 in te schrijven."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"7. (...) Het collegegeld dat appellant heeft overgemaakt naar een rekeningnummer, is niet een rekening van de RUG. Het laatste cijfer komt niet overeen met het rekeningnummer van de RUG. Deze fout kan worden gemaakt; daarnaast is echter tevens het inschrijvingsformulier te laat ontvangen, namelijk op 7 oktober 2003. Aan beide voorwaarden voor de inschrijving aan de RUG is derhalve niet voldaan.

8. Dit is voor de appellant niet het eerste jaar van inschrijving aan de RUG, zodat deze bekend is, althans behoort te zijn, met de inschrijvingsprocedure. Op grond van artikel 7.32 lid 4 WHW juncto artikel 2 lid 3 van de Uitvoeringsregeling RuG 2003-2004 geldt dat indien een inschrijving ná 1 september plaatsvindt, de inschrijving geldt met ingang van de eerste van de maand waarin het verzoek heeft plaatsgevonden, mits het collegegeld is voldaan. Slechts indien een latere inschrijving leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard kan besloten worden de inschrijving per 1 september doorgang te laten vinden (hardheidsclausule).

9. Ons college stelt zich op het standpunt dat er geen sprake is van een dermate bijzondere omstandigheid dat dit een beroep op de hardheidsclausule rechtvaardigt. Appellant heeft vanaf 1 september 2003, nadat hij terugkwam van zijn verblijf in het buitenland, nog ruimschoots de gelegenheid gehad om de volledige inschrijving te bewerkstelligen. Niet is gebleken dat hij daartoe door een overmachtsituatie niet toe in staat was. Een student is zelf verantwoordelijk voor een tijdige inschrijving en betaling van het collegegeld. Nu deze heeft verzuimd tijdig aan voornoemde voorwaarden te voldoen, dient dit voor rekening van appellant te komen".

2.4. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.37, tweede lid, van de WHW, wordt - voor zover hier van belang - niet tot inschrijving overgegaan dan nadat het bewijs is geleverd dat het verschuldigde collegegeld is voldaan.

Artikel 2 van de Uitvoeringsregeling Rijksuniversiteit Groningen 2003-2004 (hierna: de Regeling) luidt – voorzover hier van toepassing als volgt:

"(...)

2. Het schriftelijk verzoek tot inschrijving voor het gehele studiejaar voor een opleiding, alsmede de betaling van het verschuldigde collegegeld dient jaarlijks vóór aanvang van het studiejaar - 1 september - te hebben plaatsgevonden.

3. Indien ná de aanvang van het studiejaar een verzoek tot inschrijving wordt ingediend, geldt de inschrijving met ingang van de eerste van de maand waarin het verzoek heeft plaatsgevonden, mits

het verschuldigde collegegeld is voldaan. Het collegegeld wordt verminderd met een twaalfde deel voor elke maand dat betrokkene niet is ingeschreven.

4. Het schriftelijk verzoek tot inschrijving voor het gehele studiejaar kan *ná* de aanvang van het studiejaar worden ingediend indien de inschrijving voor het resterende deel van het studiejaar een onbillijkheid van overwegende aard oplevert (hardheidsclausule)."

2.5. Het betoog van appellant dat hij vanwege een uitwisselingsprogramma tot 1 september 2003 in het buitenland verbleef en daardoor niet in staat was het inschrijvingsformulier tijdig bij verweerder in te leveren en het collegegeld tijdig te voldoen, faalt. Het College overweegt daartoe als volgt. Niet in discussie is dat verweerder het inschrijvingsformulier eerst op 7 oktober 2003 heeft ontvangen terwijl op het inschrijvingsformulier en herhaald in de herinneringsbrief van 21 augustus 2003 staat vermeld dat dit uiterlijk 1 september 2003 bij verweerder ingeleverd dient te zijn. Het lag op de weg van appellant om wegens zijn verblijf in het buitenland maatregelen te treffen opdat hij tijdig aan zijn verplichtingen kon voldoen.

2.6. Nu appellant verweerder niet uiterlijk op 30 september 2003 het inschrijvingsformulier had doen toekomen en evenmin het bewijs heeft geleverd dat het verschuldigde collegegeld tijdig was voldaan, kon verweerder appellant niet alsnog inschrijven per 1 september 2003. Vanwege de indiening van het inschrijvingsformulier en de voldoening van het collegegeld op 7 oktober 2003 kon verweerder niet anders dan overgaan tot inschrijving van appellant op 1 oktober 2003, zoals hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit is geschied.

Evenmin is gebleken van omstandigheden die verweerder er toe hadden moeten nopen gevolg te geven aan het bepaalde bij artikel 2, vierde lid, van de Regeling. Het College overweegt daartoe als volgt. Het met goed gevolg afgelegd tentamen in een periode waarin appellant niet als student stond ingeschreven blijft onder het navolgende van kracht. In artikel 7.58, derde lid, in samenhang met artikel 15.2 van de van WHW, is de volgende voorziening getroffen. Aan degene die een getuigschrift wenst te verkrijgen en niet het desbetreffende bewijs van inschrijving kan overleggen, in casu over de maand september 2003, wordt, nadat hij alsnog het verschuldigde collegegeld heeft voldaan, de verklaring tot afgifte van het getuigschrift afgegeven. Door de voldoening van het verschuldigde collegegeld wordt de periode waarin het met goed gevolg afgelegde tentamen heeft plaatsgevonden alsnog als inschrijvingsperiode aangemerkt en wordt het desbetreffende tentamen alsnog meegerekend. Verweerder heeft reeds daarom daarin geen aanleiding hoeven te zien een andere beslissing te nemen.

Verweerder heeft dan ook de gevolgen van appellants handelen voor diens rekening en risico mogen laten.

2.7. Gelet op het vorenoverwogene dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer:	2004/050
Rechter(s):	mrs. Nijenhof, Mollee, Borman
Datumuitspraak:	25 oktober 2004
Partijen:	X tegen Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden:	Bijzondere familieomstandigheden, melding, termijn, verlengd verzoek
Artikelen:	Regeling financiële ondersteuning studenten 2003/2004 artt. 6.1, 6.2 en 6.5
Hoofdoorwegingen:	Het College overweegt dat appellante het speciale registratieformulier en brief met nadere onderbouwing heeft afgegeven aan de balie studentenzaken en wel blijkens de datumstempel op 31 oktober 2003. In de begeleidende brief heeft appellante aangegeven dat de bijzondere familieomstandigheid bestaat uit een nog niet voltooide rouwverwerking die ten grondslag heeft gelegen aan de nog lopende financiële ondersteuning. Nu appellante aldus haar studie (opnieuw) onder de aandacht heeft gebracht bij het terzake bevoegde loket en binnen de voor een melding geldende termijn, kan verweerder appellante niet zonder meer

tegenwerpen dat naast deze aanvraag geen afzonderlijke melding is gedaan. Zo een nieuwe melding was vereist, had het op de weg van verweerder gelegen om appellante hierop naar aanleiding van de indiening van het formulier te wijzen. Nu dit niet is geschied kan verweerder zich in redelijkheid niet op het door hem betrokken standpunt stellen.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellante,
tegen

het college van bestuur van de Katholieke Universiteit Nijmegen thans Radboud Universiteit Nijmegen te Nijmegen, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 31 oktober 2003 met formulier van dezelfde datum heeft appellante verweerder verzocht haar met ingang van 1 januari 2004 4 maanden financiële ondersteuning ten laste van het Afstudeerfonds te verlenen.

1.2. Bij besluit van 3 december 2003 is daarop namens verweerder afwijzend beslist.

1.3. Bij brief van 8 januari 2004 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 11 maart 2004 is namens verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 3 mei 2004, beroep ingesteld.

1.6. Van verweerder is op 5 juli 2004 een verweerschrift ontvangen.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 20 september 2004. Daar heeft appellante haar standpunt nader toegelicht. Verweerder is met kennisgeving niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd dat zij door het aanhouden van de bijzondere omstandigheden verdere vertraging in haar opleiding zal oplopen.

2.2. Het bestreden besluit is mede gebaseerd op de volgende overwegingen:

"3.1. Het bezwaar is getoetst aan artikel 6 van de regeling FONDS. Dit artikel bepaalt onder andere dat studenten, om in aanmerking te komen voor een financiële tegemoetkoming uit het afstudeerfonds, de omstandigheden als gevolg waarvan zij verwachten vertraging op te lopen, moeten melden. Doel van deze bepaling is het in staat stellen van studentendecanen en studieadviseurs tijdig begeleiding te bieden en te adviseren over de studievoortgang.

3.2. De studievertraging is opgelopen terwijl reclamant financiële ondersteuning uit het afstudeerfonds ontving vanwege opgelopen vertraging als gevolg van dezelfde omstandigheden als die tot de nieuwe aanvraag geleid hebben. Op 31 oktober 2003 heeft reclamant een vervolgaanvraag ingediend, zonder voorafgaand contact te hebben gezocht met de studentendecaan en zonder de aanvraag nader te motiveren.

3.3. Het feit dat er sprake is van dezelfde omstandigheden die eerder tot een recht op uitkering hebben geleid, ontslaat de student geenszins van de verplichting de melding te doen als bedoeld in artikel 6, eerste en derde lid. Ook als vooraf niet duidelijk is of een omstandigheid steeds opnieuw tot studievertraging leidt, wordt van studenten deze melding verwacht."

2.3. In beroep heeft appellante - zakelijk weergegeven - aangevoerd dat zij de bijzondere omstandigheid in het studiejaar 2003-2004 heeft gemeld en deze bij de hoorzitting aan de voorzitter bekend was. Specificatie van de bijzondere omstandigheid achtte zij niet van belang nu het om een verlenging daarvan ging. Voortst maakt appellante een aantal opmerkingen over de gang van zaken bij de hoorzitting.

2.4 In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"De opmerking van mevrouw X dat de dienst studentenzaken op de hoogte was van de bijzondere omstandigheid en dat om die reden een hernieuwde melding (als bedoeld in artikel 5b regeling FONDS) overbodig zou zijn is niet terecht. Het feit dat de dienst studentenzaken wist dat er sprake was van een bijzondere omstandigheid doet niets af aan het feit dat het de verantwoordelijkheid van de student zelf is om de dienst studentenzaken erop te attenderen dat er opnieuw studievertraging is

ontstaan, nadat al een of meerdere keren financiële ondersteuning is toegekend vanwege diezelfde bijzondere omstandigheid. Immers er kan door de dienst studentenzaken alleen adequaat worden gereageerd indien duidelijk is dat de vertraging als gevolg van de omstandigheid zich opnieuw voordoet of voortduurt (waarna de gesprekken als bedoeld in artikel 6.3 regeling Fonds gevoerd kunnen worden). Op alle mogelijke manieren worden studenten erop geattendeerd dat een melding alleen en bij uitsluiting betrekking heeft op het studiejaar waarin de melding plaatsvindt. In de bijbehorende brief bij toezending van een registratieverzoek (als bedoeld in artikel 7 regeling FONDS) wordt de student er uitdrukkelijk op gewezen dat indien de bijzondere omstandigheid voortduurt er opnieuw een melding dient plaats te vinden. Door het uitblijven van nader contact nadat in juli 2003 een uitkering uit het Afstudeerfonds werd toegekend, mocht worden geconcludeerd dat daarmee de zaak was afgedaan.

Ten aanzien van de verwarring rondom het registratieformulier merken wij het volgende op. Mevrouw X heeft een registratieformulier ontvangen, hetgeen niet ongebruikelijk is aangezien deze automatisch worden aangemaakt. In haar geval was registratie feitelijk achterhaald door de reeds toegekende uitkering uit het Afstudeerfonds. Echter, op het registratieformulier wordt uitdrukkelijk de mogelijkheid genoemd dat registratie achterwege kan blijven indien reeds om een uitkering is verzocht of reeds een uitkering is verkregen."

2.5. Artikelen 6.1, 6.2 en 6.5 van de Regeling financiële ondersteuning studenten 2003/2004 (hierna: de Regeling) luiden - voorzover thans van belang - als volgt:

"6.1 Om aanspraak te kunnen maken op ondersteuning moet de student iedere bijzondere omstandigheid, (...), die tot studievertraging kan leiden melden of laten melden bij de balie Studentenzaken middels een speciaal formulier (...).

6.2 De melding moet zo spoedig mogelijk, maar in ieder geval binnen 3 maanden na het ontstaan (...) van de bijzondere omstandigheid, plaatsvinden. Indien de melding op een later tijdstip plaatsvindt, bestaat voor studievertraging die vóór het tijdstip van bedoelde melding is ontstaan, geen aanspraak op ondersteuning."

(...)

6.5 Na afloop van het studiejaar waarin de melding heeft plaatsgevonden moet de student de in dat jaar opgelopen studievertraging laten registreren door middel van een speciaal formulier. (...)."

2.6. Verweerder heeft appellante financiële ondersteuning verleend gedurende een periode vóór het einde waarvan appellante bij speciaal formulier verlening van die ondersteuning verzoekt, onder verwijzing naar de eerdere aanvraag.

2.7. Het College overweegt dat appellante het speciale registratieformulier en brief met nadere onderbouwing heeft afgegeven aan de balie studentenzaken en wel blijkens de datumstempel op 31 oktober 2003. In de begeleidende brief heeft appellante aangegeven dat de bijzondere familieomstandigheid bestaat uit een nog niet voltooide rouwverwerking die ten grondslag heeft gelegen aan de nog lopende financiële ondersteuning. Nu appellante aldus haar studie (opnieuw) onder de aandacht heeft gebracht bij het terzake bevoegde loket en binnen de voor een melding geldende termijn, kan verweerder appellante niet zonder meer tegenwerpen dat naast deze aanvraag geen afzonderlijke melding is gedaan. Zo een nieuwe melding was vereist, had het op de weg van verweerder gelegen om appellante hierop naar aanleiding van de indiening van het formulier te wijzen. Nu dit niet is geschied kan verweerder zich in redelijkheid niet op het door hem betrokken standpunt stellen.

2.8. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.9. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb, dient verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht € 37 te vergoeden.

2.10. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

2.11. Een en ander leidt tot de volgende beslissingen.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep gegrond;

Ⓢ

Zaaknummer: 2004/051
Rechter(s): mrs. Nijenhof, Mollee, Borman
Datumuitspraak: 25 oktober 2004
Partijen: X tegen Universiteit van Utrecht
Trefwoorden: Bewijslast bij appellant, verklaring studievertraging, vertraging bij andere instelling
Artikelen: WHW art. 7.51
Hoofdoverwegingen: Het College is van oordeel dat verweerder terecht de afstudeersteun heeft beperkt tot de periode waarover hij deze toekent. De in het verweerschrift en ter zitting gegeven toelichting hebben het College ervan overtuigd dat appellant met de toekenning van één maand steun niet tekort is gedaan. In het bijzonder overweegt het College dat appellant geen bewijsmateriaal heeft overgelegd, waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verweerder ook ten aanzien van een vóór januari 2002 gelegen tijdvak had moeten aannemen dat studievertraging door ziekte optrad. In dit verband overweegt het College dat het op de weg van appellant lag om eigener beweging over te gaan tot het opvragen en bij zijn aanvraag als onderbouwing hiervan meezenden van een medische verklaring die zich ook uitstrekt tot bedoeld tijdvak. Indien het al zo zou zijn dat het voor appellant moeilijker zou zijn een dergelijke verklaring te verkrijgen na verloop van (ruim) een jaar, dan is dit een omstandigheid die tot de risicosfeer van appellant behoort. Voor het oordeel dat verweerder hem ervan heeft weerhouden zijn aanvraag aanstonds al verder met medische gegevens te onderbouwen, bieden de gedingstukken in ieder geval geen aanknopingspunt.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Universiteit van Utrecht te Utrecht, verweerder,
gemachtigde: mevrouw M.W. Batteljee, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij formulier, ingekomen bij verweerder op 15 april 2003, heeft appellant verweerder verzocht hem financiële ondersteuning ten laste van het Tempobeursfonds te verlenen.

1.2. Bij besluit van 3 februari 2004 is namens verweerder beslist dat de aanvragen voor het studiejaar 2001-2002 wordt afgewezen en voor het studiejaar 2001-2002 één maand ondersteuning wordt verleend.

1.3. Bij brief van 20 februari 2004, ingekomen bij verweerder op 24 februari 2004, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 7 april 2004 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 14 mei 2004, beroep ingesteld.

1.6. Van verweerder is op 17 juni 2004 een verweerschrift ontvangen.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 20 september 2004. Daar heeft verweerder zijn standpunt nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft aan zijn verzoek om financiële ondersteuning ten grondslag gelegd vertraging tengevolge van ziekte.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"In uw aanvraag voor het studiejaar 2001/2002 verzoekt u om 17 c.q. 29 maanden afstudeersteun. Tijdens de hoorzitting is aan u de inhoud van de regeling afstudeersteun uitgelegd. Na deze uitleg gaf u aan te begrijpen waarom aan u geen afstudeersteun is toegekend over de jaren die u aan een andere instelling voor hoger onderwijs hebt doorgebracht. U beschikt namelijk niet over een door een andere instelling afgegeven toekenning van afstudeersteun.

Ten aanzien van het studiejaar 2001/2002 hebt u alleen over de periode april tot en met augustus 2002 een schriftelijke onderbouwing van een arts over uw ziekte overgelegd. Er waren redenen voor de Commissie Financiële Ondersteuning om desondanks de studievertraging in de periode januari tot en met augustus 2002 mee te laten tellen. In die periode hebt u 24 (oude) studiepunten behaald hetgeen inhoudt dat u niet meer dan 1 (één) maand studievertraging hebt opgelopen. Er is aan u derhalve één maand afstudeersteun toegekend.

De periode september - december 2001 is niet in ogenschouw genomen omdat er geen schriftelijke onderbouwing van bijvoorbeeld een arts of psycholoog is over uw ziekte in die periode."

2.3. In beroep heeft appellant onder meer het volgende aangevoerd:

"Ik besloot daartegen bezwaar aan te tekenen en zodoende mocht ik op 16 maart mijn standpunt mondeling toelichten. Tijdens dit gesprek werd mij duidelijk gemaakt, dat het verzoek niet alleen was afgewezen op grond van het ontbreken van verklaringen door andere onderwijsinstellingen, maar ook door het ontbreken van een schriftelijke onderbouwing van een arts of psycholoog over mijn ziekte in de periode voordat ik met mijn klachten naar de dokter ging.

Als ik van het ontbreken van deze informatie eerder op de hoogte zou zijn gesteld door mevrouw Merton, dan had ik zeer waarschijnlijk nog aan mijn arts of psycholoog kunnen vragen een wat uitgebreidere verklaring af te geven met daarin het verhaal zoals ik het hen ook heb verteld en wellicht ook een verklaring dat het, gezien mijn ziektebeeld, niet raar is dat ik pas na zoveel tijd een dokter heb geconsulteerd. Nu, ruim twee jaar na dato, is het niet bepaald waarschijnlijk dat zij hun aantekeningen nog hebben bewaard en het verhaal kunnen reproduceren.

De verklaringen van de andere onderwijsinstellingen kan ik natuurlijk ten allen tijde opvragen, dat zal geen probleem zijn. Maar tijdens de hoorzitting werd mij ook duidelijk gemaakt dat het daar niet zozeer om ging, maar dat het ontbreken van een verklaring van een arts of psycholoog veel zwaarder meewoog in de beslissing. Mijn mondelinge verklaring was ook absoluut niet voldoende voor de commissie.

Ik wil daarom op twee punten bezwaar aantekenen tegen deze beslissing:

- 1) Door de lakse afhandeling van mijn verzoek ben ik nooit in staat geweest de benodigde papieren op te vragen, waardoor de beslissing waarschijnlijk anders zou zijn uitgevallen. Vooral mevrouw Merton neem ik het zeer kwalijk, dat zij mij eerst schrijft dat ik op de hoogte zal worden gesteld van het ontbreken van papieren, om vervolgens het verzoek juist op basis daarvan af te keuren;
- 2) Noch in de schriftelijke, noch in de mondelinge afhandeling van mijn verzoek is rekening gehouden met de symptomen van depressiviteit. Er zijn talloze verhalen van mensen die er nog veel langer mee hebben gelopen dan ik, alvorens ze naar de dokter zijn gegaan. Het lijkt mij niet eerlijk dat iemand die een doktersverklaring van bijvoorbeeld de ziekte van Pfeiffer heeft voor drie maanden afstudeersteun zou krijgen toegekend, terwijl iemand die ruim drie jaar met een psychische ziekte worstelt en daar geen schriftelijk bewijs voor heeft, vrijwel niets zou krijgen."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"In zijn beroepschrift voert de heer X geen nieuwe informatie of argumenten aan op basis waarvan wij menen ons besluit op bezwaar te moeten herzien.

Wij kunnen de heer X geen afstudeersteun toekennen over de vertraging die hij heeft opgelopen tijdens zijn studie aan andere instellingen, omdat hij niet in het bezit is van een verklaring van die instellingen waaruit blijkt dat hem afstudeersteun is toegekend. Immers alleen in die situaties waarin dat wel het geval is, betaalt de Universiteit Utrecht de nog niet uitbetaalde toekenningen van andere instellingen.

Ook met betrekking tot de door de heer X gevraagde afstudeersteun voor het studiejaar 2001-2002 blijven wij bij ons eerdere besluit.

Hoewel hij zijn aanvraag voor het studiejaar 2001/2002 te laat (nl. in april 2003 in plaats van uiterlijk december 2002) heeft ingediend, is deze toch in behandeling genomen. Ondanks het feit dat de heer X alleen over de periode april tot en met augustus 2002 een schriftelijke onderbouwing van een arts over zijn ziekte heeft overgelegd, heeft de universiteit besloten om de studievertraging in de periode januari tot en met augustus 2002 (en niet de periode april tot en met augustus) mee te laten tellen, omdat wij er van uit gaan dat er al enige tijd sprake was van ziekte voordat de heer X zich tot een arts heeft gewend. In die periode heeft de heer X 24 (oude) studiepunten behaald hetgeen inhoudt dat hij niet meer dan 1 (één) maand studievertraging heeft opgelopen. Derhalve is aan hem één maand afstudeersteun toegekend."

2.5. Het College is van oordeel dat verweerder terecht de afstudeersteun heeft beperkt tot de periode waarover hij deze toekent. De in het verweerschrift en ter zitting gegeven toelichting hebben het College ervan overtuigd dat appellant met de toekenning van één maand steun niet tekort is gedaan. In het bijzonder overweegt het College dat appellant geen bewijsmateriaal heeft overgelegd, waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verweerder ook ten aanzien van een vóór januari 2002 gelegen tijdvak had moeten aannemen dat studievertraging door ziekte optrad. In dit verband overweegt het College dat het op de weg van appellant lag om eigener beweging over te gaan tot het opvragen en bij zijn aanvraag als onderbouwing hiervan meezenden van een medische verklaring die zich ook uitstrekt tot bedoeld tijdvak. Indien het al zo zou zijn dat het voor appellant moeilijker zou zijn een dergelijke verklaring te verkrijgen na verloop van (ruim) een jaar, dan is dit een omstandigheid die tot

de risicosfeer van appellant behoort. Voor het oordeel dat verweerder hem ervan heeft weerhouden zijn aanvraag aanstonds al verder met medische gegevens te onderbouwen, bieden de gedingstukken in ieder geval geen aanknopingspunt.

2.6. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer: 2004/062
Rechter(s): mrs. Martens, Olivier, Mollee
Datumuitspraak: 23 december 2004
Partijen: X tegen Technische Universiteit Delft
Trefwoorden: Bevoegdheid, cursus Nederlands voor buitenlanders, verrekening cursusgelden met collegegeld
Artikelen: WHW art. 7.28 en 7.66 lid 1; Awb art. 6:15, 7:1
Hoofdoverwegingen: Vast staat dat het beroep zich richt tegen het niet verrekenen van het cursusgeld voor cursus Nederlands voor buitenlanders met het collegegeld bij inschrijving van die cursist als student aan verweerder universiteit. In feite betreft het derhalve de terugbetaling van reeds betaald cursusgeld; immers de verschuldigdheid van het collegegeld als zodanig is niet in het geding. Een besluit tot verrekening als laatstbedoeld, is evenwel niet aan te merken als een beslissing als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid van de WHW. Dit betekent dat het College niet bevoegd is op het beroep te beslissen.
Het bestreden besluit is echter wel een besluit op een bezwaar als bedoeld in art. 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) terzake waarvan de algemene bestuursrechter bevoegd is. Het beroepschrift dient dan ook op grond van artikel 6:15 Awb te worden doorgezonden aan de rechtbank 's-Gravenhage.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

het **college van bestuur van de Technische Universiteit Delft**, te Delft, verweerder, gemachtigde: mr. drs. J. van Leeuwen, werkzaam bij verweerdere universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 13 oktober 2003 heeft appellant verweerder verzocht het cursusgeld van het programma Nederlands voor buitenlanders in mindering te brengen op het collegegeld.

1.2. Bij besluit van 5 februari 2004 heeft verweerder op dat verzoek afwijzend beslist.

1.3. Bij brief van 23 februari 2004 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 30 juni 2004 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 22 juli 2004, beroep ingesteld.

1.6. Van verweerder is op 23 september 2004 een verweerschrift ontvangen.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 15 november 2004. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is mede gebaseerd op de volgende overwegingen:

“6.1 Tot 1 januari 2003 kende de faculteit TBM voor het programma Nederlands voor Buitenlanders een regeling, welke inhield dat het cursusgeld ad 495 euro per module in mindering zou worden gebracht op het te betalen collegegeld, na inschrijving als student aan de TU Delft. Per 1 januari 2003 is een nieuwe regeling van kracht. De nieuwe regeling houdt in dat iedere student 695 euro per cursus betaald, waarvan hij of zij na inschrijving als student aan de TU Delft 300 euro terug ontvangt.

6.2 De Commissie constateert dat in de brochure Nederlands voor buitenlanders het volgende met betrekking tot wijzigingen is opgenomen: “Het instituut voor Techniek en Communicatie behoudt zich het recht voor alle hierin opgenomen informatie m.b.t. het studiejaar 2002-2003 tussentijds te wijzigen”. Op de voorkant van de brochure wordt de lezer ervan gewezen op het volgende: Kijk voor actuele informatie en studiemateriaal op www.dutchforforeigners.tudelft.nl. Op de laatste bladzijde van de brochure wordt de lezer medegedeeld: Eerdere edities van deze brochure zijn niet langer geldig. Prijzen zijn onder voorbehoud”.

6.3 De nieuwe regeling is op 1 januari 2003 ingegaan. Bezwaarde stelt niet op de hoogte te zijn geweest van de nieuwe regeling. Hij betaalt voor het eerst op 23 januari 395 euro cursusgeld; het nieuwe tarief, inclusief de korting die iedere student ontvangt na inschrijving als student aan de TU Delft. Dit tarief is hem medegedeeld tijdens het introductiecollege. De Commissie stelt vast dat bezwaarde op de hoogte was van de wijziging in het cursusgeld.”

2.2. In beroep heeft appellant onder meer het volgende aangevoerd:

“Ik ben van mening dat de nieuwe regeling helemaal niet is bekend gemaakt. Er was geen sticker gezet op de brochure. Verder, als je dat soort grondige wijzigingen in je regelingen op de website bekendmaakt, ik vind dat je met enorme rode letters op de eerste pagina van de website dat zou moeten schrijven, maanden van tevoren, en niet stiekem in achterpagina's toevoegen. Toen ik aan meneer P.J. Meijer (docent van de IT&C- Dutch for foreigners die de introductiecollege heeft gegeven) na de tweede cursus (in april 2003) vroeg hoe de terugbetaling werkt, zei die niets te weten van de financiële procedures, en verwees me naar de boekhouding van de TU. Dus tijdens de introductiecollege in januari 2003 kon hij onmogelijk mij en andere aanwezigen informeren over de veranderde regeling. Mw. Schot heeft inderdaad geen bindende toezeggingen gedaan. Ze heeft helemaal niets gezegd. Mw. Schot behandelt alle administratie van de cursussen, en zou mij op de hoogte van de verandering ruim van tevoren kunnen en moeten stellen. Dat heeft ze niet gedaan.

Verder schrijft de Commissie in punt 6.1 dat de student ontvangt 300 euro terug na inschrijving aan de TU. Dat is niet de regeling! De toekomstige student van de TU krijgt een korting van 300 euro en betaalt vanaf het begin 395 en niet 695 euro. De Commissie geeft dus niet te veel aandacht aan details terwijl de details zijn juist de belangrijkste, daarom is er een Centrale Commissie voor Bezwaarschriften, om details die het college van bestuur heeft gemist te bekijken en beoordelen.

Ik wil nog toevoegen aan mijn bezwaar dat:

Volgens de Wet op Hoger Onderwijs heeft de instelling de vrijheid om zijn tarieven die niet wettelijk zijn vastgelegd te bepalen, maar heeft dan de plicht om ruim voor de eerste jaar van de bedoelde inschrijving deze tarieven expliciet duidelijk te maken.

2. De duur van de procedures aan de TU is buiten alle proporties - het duurt 4 maanden voordat het college van bestuur een beslissing neemt, en de hele procedure heeft al bijna een jaar lang geduurd.

3. Ik vind de behandeling van mijn bezwaar door de Centrale Commissie voor Bezwaarschriften absoluut niet passend. Er is bijna geen enkele behandeling van de door mij genoemde punten, het verhoor lijkt pure formaliteit.”

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder onder meer het volgende aangevoerd:

“13. Verweerder meent dat de bestreden beslissing niet betreft een beslissing als bedoeld in de letters b en c van het hiervoor genoemde art. 7.66 WHW. Als het volgen van de cursus al opgevat kan worden als een voorziening, als bedoeld in art. 7.34 WHW, opgenomen in titel 3, dan nog is dit artikelnummer niet op onderhavige casus van toepassing, omdat het geen voorziening is voor bestaande studenten, maar voor aanstaande studenten die zich nog moeten inschrijven. Derhalve dient te worden beoordeeld of het een beslissing betreft, die is genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 2 van de WHW, met het oog op inschrijving. In dat kader acht verweerder van belang dat art. 7.28 WHW is opgenomen in titel 2 van de WHW.

14. Deze vraag dient naar het oordeel van verweerder vooralsnog ontkennend te worden beantwoord. Weliswaar merkt verweerder op dat het volgen van de cursus Nederlands voor Buitenlanders op grond van art. 7.28 WHW verplicht is gesteld voor toekomstige buitenlandse studenten en derhalve samenhangt met de inschrijving als student, maar daarenboven geldt dat het partijen verdeeld houdende geschilpunt van financieel-administratieve aard is en derhalve met de inschrijving als zodanig van appellant bij verweerder niets van doen heeft. Appellant heeft de cursus Nederlands voor Buitenlanders immers succesvol afgesloten, waarmee zijn inschrijving bij verweerder een feit is geworden. Gesteld noch gebleken is dat de inschrijving van appellant op enig probleem is gestuit. Nu het betreffende geschilpunt niet kan worden gerelateerd aan de inschrijving van appellant bij verweerder, kan het beroep van appellant evenmin worden gebaseerd op letter a van voormeld wetsartikel.(...)”

2.4. Artikel 7.28, tweede en vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luiden - voorzover thans van belang - als volgt:

“(…) Indien het een buiten Nederland afgegeven diploma betreft, kan het instellingsbestuur bepalen dat geen examens of onderdelen daarvan worden afgelegd dan nadat ten genoegen van de desbetreffende examencommissie het bewijs is geleverd van voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van het onderwijs. Het instellingsbestuur kan tevens bepalen dat betrokkene niet wordt ingeschreven zolang het in de voorgaande volzin bedoelde bewijs niet is geleverd.

4. Het instellingsbestuur kan bepalen dat de bezitter van een diploma als bedoeld in het eerste dan wel tweede lid niet kan worden ingeschreven indien dat bestuur van oordeel is dat de eisen, bedoeld in artikel 7.25, van dien aard zijn dat redelijkerwijs verwacht kan worden dat niet tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de opleiding op grond van een aanvullend onderzoek als bedoeld in het derde lid

aangetoond kan worden dat betrokkene beschikt over de kennis en vaardigheden waarop die eisen betrekking hebben. Het instellingsbestuur bepaalt op welke wijze betrokkene op grond van een aanvullend onderzoek met het oog op de inschrijving vrijgesteld kan worden van die eisen."

2.5. Bevoegdheid van het College

Ingevolge artikel 7.66, van de WHW oordeelt het College over het beroep dat door een betrokkene is ingesteld tegen:

- a. beslissingen genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 2 van dit hoofdstuk met het oog op de inschrijving,
- b. beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 3 van dit hoofdstuk, en
- c. beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van artikel 7.57h.

2.6. Vast staat dat het beroep zich richt tegen het niet verrekenen van het cursusgeld voor cursus Nederlands voor buitenlanders met het collegegeld bij inschrijving van die cursist als student aan verweerder universiteit. In feite betreft het derhalve de terugbetaling van reeds betaald cursusgeld; immers de verschuldigdheid van het collegegeld als zodanig is niet in het geding. Een besluit tot verrekening als laatstbedoeld, is evenwel niet aan te merken als een beslissing als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid van de WHW. Dit betekent dat het College niet bevoegd is op het beroep te beslissen.

Het bestreden besluit is echter wel een besluit op een bezwaar als bedoeld in art. 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) terzake waarvan de algemene bestuursrechter bevoegd is. Het beroepschrift dient dan ook op grond van artikel 6:15 Awb te worden doorgezonden aan de rechtbank 's-Gravenhage.

2.7. Nu verweerder appellant verwezen heeft naar het College ziet het College daarin gelet op overweging 2.6 aanleiding te bepalen dat verweerder aan appellant het griffierecht en de reiskosten vergoedt.

3. Beslissing

Het College verklaart zich onbevoegd van het beroep kennis te nemen;

Ⓢ

Zaaknummer:	2004/063
Rechter(s):	mrs. Martens, Olivier, Mollee
Datumuitspraak:	23 december 2004
Partijen:	X tegen Universiteit Leiden
Trefwoorden:	(restitutie)administratiekosten, bevoegdheid, colloquium doctum, inschrijving
Artikelen:	WHW art. 7.29 en 7.66 lid 1
Hoofdoverwegingen:	Terzake van het door appellant ingestelde beroep dient eerst te worden vastgesteld of het College bevoegd is daarvan kennis te nemen. Aangezien het geschil betrekking heeft op, althans in nauw verband staat met de uitvoering van de bevoegdheid bedoeld in artikel 7.29 WHW, welk artikel het oog heeft op inschrijving, en dit artikel is opgenomen in titel 2 van hoofdstuk 7 van de WHW, is het College op grond van artikel 7.66, eerste lid, aanhef en onder b, van de WHW bevoegd.

Verweerder voert als beleid - als aangegeven in zijn website onder het kopje 'Het verzoek indienen' - dat de administratiekosten voor een verzoek tot inschrijving voor het colloquium doctum niet worden gerestitueerd, wegens de omvang van de kosten verbonden aan de administratie van een dergelijk verzoek. Het beleid van verweerder dienaangaande is op zichzelf niet onredelijk te achten.

Tussen partijen is niet in geschil dat appellant op 29 juni 2003 een verzoek heeft gedaan via een Colloquium Doctum te worden toegelaten tot de opleiding Franse taal en cultuur en dat dit verzoek in behandeling is genomen. Volgens verweerdens beleid is de intrekking van dat verzoek op zichzelf geen reden de betaalde administratiekosten te restitueren. In hetgeen appellant heeft aangevoerd heeft verweerder in redelijkheid kunnen besluiten geen aanleiding te

zien, mede gelet op hetgeen in het verweerschrift is aangevoerd in afwijking van zijn beleid tot restitutie over te gaan.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y België, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Universiteit Leiden te Leiden, verweerder,
gemachtigde: mevrouw mr. M.A.C. de Boer, werkzaam bij verweerdere universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij formulier, gedagtekend 29 juni 2003 heeft appellant verweerder verzocht hem toe te laten tot het colloquium doctum.

1.2. Bij brief van 28 oktober 2003, verzonden op 3 november 2003 is namens verweerder bevestigd dat appellant zijn verzoek om toelating intrekt en is appellant medegedeeld dat de administratiekosten niet zullen worden gerestitueerd.

1.3. Bij brief van 4 december 2003 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 14 juni 2004 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 26 juli 2004, beroep ingesteld.

1.6. Van verweerder is op 1 september 2004 een verweerschrift ontvangen.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 15 november 2004. Daar heeft verweerder zijn standpunt nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is mede gebaseerd op de volgende overwegingen:

"De heer X heeft met het indienen van een aanvraag de colloquium doctum procedure in gang gezet. Vervolgens heeft hij een verzoek tot intrekking gedaan. In zijn bezwaarschrift formuleert de heer X het als volgt: "Ik heb namelijk geen deel gehad aan een dergelijke procedure. Ik heb slechts deel gehad aan een briefwisseling over zo'n procedure". Het feit dat het niet tot een inhoudelijke deelname aan de procedure – van de zijde van de heer X – is gekomen wil niet zeggen dat de procedure geen aanvang heeft genomen.

Naar het oordeel van de Commissie, zijn aan het in gang zetten van een procedure kosten verbonden en is er derhalve geen aanleiding om af te wijken van de regel dat de betaalde administratiekosten niet restitueerbaar zijn.

Gelet op het bovenstaande adviseert de Commissie het college van bestuur het bezwaar van de heer X ongegrond te verklaren."

2.2 In beroep heeft appellant met name het volgende aangevoerd:

"Mijn werkelijke bezwaar is echter dat men mij had verzekerd dat ik deel zou kunnen nemen aan studiejaar 2003/2004 en dat gaandeweg bleek dat dit juist uiterst onzeker was. Ik heb mij uiteindelijk noodgedwongen moeten terugtrekken uit de procedure. Als men mij op voorhand had verzekerd dat deelname aan het betreffende studiejaar uiterst onzeker was, had ik mij natuurlijk niet ingeschreven voor de kostbare colloquium doctum-procedure. Dat is mijn bezwaar. Men heeft mij feitelijk misleid, al dan niet opzettelijk, en zo 80 euro afhandig gemaakt. Die 80 euro wil ik daarom terug."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Het college wijst er op dat het stopzetten van de procedure door X, wegens het ontbreken van garanties om de studie per september te kunnen aanvangen, de persoonlijke keus en beslissing van X is geweest. Immers X had de toelating via het colloquium doctum kunnen afronden en op een later moment de studie kunnen starten. De geldigheidsduur van het toelatingsbewijs is onbepaald en staat hieraan niet in de weg.

Start colloquium doctum procedure

Gezien het beroepschrift van X zijn beide partijen het er over eens dat de procedure start met het indienen van de aanvraag tot het colloquium doctum. De aanvraag is door X op 29 juni 2003 ingediend. Er kan dus geen verschil van mening zijn over de betaling van de administratiekosten."

2.4. Artikel 7.29, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt als volgt:

"Het instellingsbestuur kan personen van eenentwintig jaar en ouder die niet voldoen aan de in artikel 7.24, eerste onderscheidenlijk tweede lid, bedoelde vooropleidingseis noch daarvan krachtens artikel 7.28 zijn vrijgesteld, van die vooropleidingseis vrijstellen, indien zij bij een onderzoek door een door het instellingsbestuur in te stellen commissie hebben blij gegeven van geschiktheid voor het desbetreffende onderwijs en van voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van dat onderwijs."

2.5. Terzake van het door appellant ingestelde beroep dient eerst te worden vastgesteld of het College bevoegd is daarvan kennis te nemen. Aangezien het geschil betrekking heeft op, althans in nauw verband staat met de uitvoering van de bevoegdheid bedoeld in artikel 7.29 WHW, welk artikel het oog heeft op inschrijving, en dit artikel is opgenomen in titel 2 van hoofdstuk 7 van de WHW, is het College op grond van artikel 7.66, eerste lid, aanhef en onder b, van de WHW bevoegd.

2.6. Verweerder voert als beleid - als aangegeven in zijn website onder het kopje 'Het verzoek indienen' - dat de administratiekosten voor een verzoek tot inschrijving voor het colloquium doctum niet worden gerestitueerd, wegens de omvang van de kosten verbonden aan de administratie van een dergelijk verzoek. Het beleid van verweerder dienaangaande is op zichzelf niet onredelijk te achten. Tussen partijen is niet in geschil dat appellant op 29 juni 2003 een verzoek heeft gedaan via een Colloquium Doctum te worden toegelaten tot de opleiding Franse taal en cultuur en dat dit verzoek in behandeling is genomen. Volgens verweerders beleid is de intrekking van dat verzoek op zichzelf geen reden de betaalde administratiekosten te restitueren. In hetgeen appellant heeft aangevoerd heeft verweerder in redelijkheid kunnen besluiten geen aanleiding te zien, mede gelet op hetgeen in het verweerschrift is aangevoerd in afwijking van zijn beleid tot restitutie over te gaan. .

2.7. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer:	2004/066
Rechter(s):	mrs. Loeb, Olivier, Lubberdink
Datumuitspraak:	15 december 2004
Partijen:	X tegen Open Universiteit
Trefwoorden:	Horen, KCOU, Wajong, Wet werk en bijstand, wijziging regelgeving
Artikelen:	Awb 7:2 lid 1, 7:3
Hoofdooroverwegingen:	De KCOU dateert uit 1997 en is gebaseerd op bij of krachtens de Algemeen bijstandswet (Awb) gestelde normen. Met ingang van 1 januari 2004 (Stb. 2003, 375) is de Wet werk en bijstand in werking getreden; inmiddels is de situatie sinds de vaststelling van de KCOU aanmerkelijk gewijzigd, zoals appellant heeft aangevoerd. Verweerder had appellant dan ook in de gelegenheid dienen te stellen zijn bezwaren tegen de regeling in het licht van deze nieuwe situatie nader toe te lichten. Dat is niet gebeurd.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Open Universiteit, te Heerlen, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij aanvraagformulier, door verweerder ontvangen op 9 juni 2004, heeft appellant verweerder verzocht om toepassing van de Kortingsregeling Cursusgeld Open Universiteit (hierna: KCOU).

1.2. Namens verweerder is bij brief van 14 juni 2004 appellant meegedeeld dat hij in aanmerking komt voor een korting van 50%.

1.3. Bij brief, ingekomen bij verweerder op 18 juni 2004, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 7 juli 2004 is het bezwaar namens verweerder ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 5 augustus 2004, beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 13 september 2004 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting aan de orde gesteld op 18 oktober 2004. Partijen zijn daar niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In beroep heeft appellant onder meer het volgende aangevoerd:

"M.i. impliceert een beroep op art. 9 KCOU het recht op art. 7:16 Awb om dit beroep nader toe te lichten. Tevens rust op het bestuursorgaan de plicht om ten behoeve van een zorgvuldige voorbereiding, Afdeling 3.2 Awb, de nodige inlichtingen te verschaffen omtrent het te nemen besluit. Dit is niet geschied."

2.2. Dienaangaande overweegt het College als volgt.

Ingevolge het bepaalde in artikel 7:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) stelt het bestuursorgaan, voordat het op het bezwaar beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te worden gehoord.

Bij artikel 7:3 van de Awb is als volgt bepaald:

"Van het horen van belanghebbenden kan worden afgezien indien:

- a. het bezwaarschrift kennelijk niet-ontvankelijk is,
- b. het bezwaar kennelijk ongegrond is,
- c. de belanghebbenden hebben verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord, of
- d. aan het bezwaar volledig tegemoet wordt gekomen en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad."

2.3. Verweerder heeft appellant niet, alvorens op het bezwaarschrift te beslissen, in de gelegenheid gesteld daarop te worden gehoord, omdat hij het bezwaar kennelijk ongegrond achtte. Het College overweegt dienaangaande als volgt.

2.4. De KCOU dateert uit 1997 en is gebaseerd op bij of krachtens de Algemeen bijstandswet (Awb) gestelde normen. Met ingang van 1 januari 2004 (Stb. 2003, 375) is de Wet werk en bijstand in werking getreden; inmiddels is de situatie sinds de vaststelling van de KCOU aanmerkelijk gewijzigd, zoals appellant heeft aangevoerd. Verweerder had appellant dan ook in de gelegenheid dienen te stellen zijn bezwaren tegen de regeling in het licht van deze nieuwe situatie nader toe te lichten. Dat is niet gebeurd.

2.5. Reeds om die reden is het beroep gegrond en dient het bestreden besluit te worden vernietigd.

2.6. Verweerder zal op het bezwaarschrift van appellant opnieuw dienen te beslissen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.7. Verweerder dient aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 37 te vergoeden.

2.8. Voor een veroordeling in de proceskosten zijn geen termen.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep gegrond;

Ⓢ

Zaaknummer: 2004/070
Rechter(s): mrs. Loeb, Olivier, Lubberdink
Datumuitspraak: 15 december 2004
Partijen: X tegen HES Amsterdam
Trefwoorden: Tussentijdse uitschrijving
Artikelen: Studentenstatuut HES art. 17 lid 1, onderdeel e,
Hoofdoverwegingen: Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Verweerder heeft de gevolgen van een tussentijdse inschrijving, dat niet na een jaar, maar pas aan het einde van het jaar, volgend op dat van de inschrijving een afwijzend advies wordt gegeven voor rekening van appellant mogen laten, zoals hij dat bij het in bezwaar gehandhaafde besluit van 13 mei 2004 heeft gedaan.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Hogeschool voor Economische Studies te Amsterdam,
verweerder,
gemachtigde: mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

- 1.1. Bij e-mail van 22 april 2004 heeft appellant verweerder verzocht hem uit te schrijven als student.
- 1.2. Bij besluit van 13 mei 2004 is namens verweerder het verzoek afgewezen.
- 1.3. Bij brief van 3 juni 2004 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.
- 1.4. Bij besluit, gedateerd 12 juli 2004, heeft verweerder dat bezwaar ongegrond verklaard.
- 1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 17 augustus 2004, beroep ingesteld.
- 1.6. Verweerder heeft op 29 september 2004 een verweerschrift ingediend.
- 1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 oktober 2004, waar partijen zijn verschenen en hun standpunt nader hebben toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft aan het verzoek ten grondslag gelegd dat hij in februari 2004 te horen heeft gekregen dat hij niet verder kan studeren aan zijn opleiding.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Mede aan de hand van de aantallen ingeschreven studenten wordt door het college van bestuur jaarlijks aan het begin van het studiejaar de behoeften aan mensen en middelen vastgesteld. Tussentijdse uitschrijvingen kunnen er toe leiden dat eerder gemaakte plannings van de inzet van mensen en middelen in de loop van het studiejaar moeten worden aangepast waardoor niet voorziene kosten kunnen ontstaan. Gelet daarop is het beleid van de HES er op gericht alleen in geval van een zeer bijzondere omstandigheid een tussentijdse uitschrijving op grond van artikel 17, lid 1e van het Studentenstatuut HES Amsterdam, algemeen deel toe te staan. In feite wordt die toestemming alleen gegeven als de bijzondere omstandigheid niet het gevolg is van het eigen handelen van de student en/of niet aan zijn risicosfeer moet worden toegerekend. In het onderhavige geval is naar het oordeel van het college van bestuur sprake van een omstandigheid die aan de risicosfeer van de student moet worden toegerekend."

2.3. In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"Ik ben op 1 februari 2003 gestart met de opleiding Sportmanagement en Marketing aan de Hes Amsterdam. Ik heb het propedeuse jaar gedaan in de periode 01-02-2003 tot 01-02-2004. In die periode heb ik 19 ECTS gehaald, wat u kunt bekijken op mijn bijgevoegde cijferlijst. Dat betekent dus dat ik onvoldoende studiepunten heb gehaald om mijn studie voort te zetten. In het bijgevoegde stuk (zie bijlage 1), die ik van de internetsite van de Hes Amsterdam heb overgenomen staat duidelijk beschreven dat ik een negatief studieadvies had moeten krijgen en dat de Hes mij had moeten uitschrijven. Dit hebben zij niet gedaan en ze hebben mij nog voor een semester collegegeld laten betalen. Pas op 29 juli kreeg ik de brief waarin vermeld staat, dat ik niet genoeg ECTS heb behaald en dat ik een negatief studieadvies kreeg. Dit is de reden, waardoor ik mijn studie moest afbreken. Het bevreemdt mij dat ik deze brief niet in maart heb gekregen zoals mij vermeld is door Jeroen Prent in februari. Toen ik [is] ook mijn studiefinanciering stop gezet en mijn OV jaarkaart ingeleverd. Ik blijf van mening dat de Hes mij niet langer dan één jaar studie heeft gegeven. Als de Hes bij haar standpunt blijft, is er mijns inziens rechtsongelijkheid tussen studenten die in februari of in september beginnen."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder aangevoerd:

"3. Uit het beroepschrift blijkt dat de heer X zijn betoog – ten onrechte – baseert op kalenderjaren en niet op studie jaren. Omdat de heer X zich tussentijds als student heeft ingeschreven ontvangt hij niet na afloop van het eerste jaar van inschrijving een studieadvies als bedoeld in artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), maar na afloop van het tweede jaar van inschrijving. In het geval van de heer S. is dat dus uiterlijk op 31 augustus 2004. De regels over het studieadvies zijn opgenomen in de onderwijs- en examenregeling (bijlage 7) en studenten worden hier tevens in de studieguides over geïnformeerd (bijlage 8). De heer S. geeft aan op 29 juli een afwijzend studieadvies te hebben ontvangen. Dit is conform de regels die voor de heer X gelden."

2.5. Artikel 17, eerste lid, van verweerders Studentenstatuut luidt - voorzover thans van belang - als volgt:

"1. Op verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding:

(...)

e. wordt, ter beoordeling van het college van bestuur, de inschrijving voor het desbetreffende studiejaar door het college van bestuur beëindigd, (...)."

2.6. Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Verweerder heeft de gevolgen van een tussentijdse inschrijving, dat niet na een jaar, maar pas aan het einde van het jaar, volgend op dat van de inschrijving een afwijzend advies wordt gegeven voor rekening van appellant mogen laten, zoals hij dat bij het in bezwaar gehandhaafde besluit van 13 mei 2004 heeft gedaan.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓢ

Zaaknummer:	2004/071
Rechter(s):	mrs. Loeb, Olivier, Lubberdink
Datumuitspraak:	15 december 2004
Partijen:	X tegen Universiteit Twente
Trefwoorden:	Advies studentenpsycholoog, bijzondere omstandigheden causale relatie, risicosfeer, ziekte
Artikelen:	
Hoofdoverwegingen:	In hetgeen appellant heeft aangevoerd is geen grond te vinden voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het verzoek van appellant om afstudeersteun te laat is gedaan om tot toekenning te leiden. De stelling van appellant dat hij niet in staat was zulks eerder te doen, kan hem wat hiervan ook zij, niet baten. Dit is immers een omstandigheid die, wellicht zeer bijzondere omstandigheden daargelaten, waarvan in dit geval niet is gebleken, in de risicosfeer van appellant ligt. Reeds hierom moet het beroep ongegrond worden verklaard.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellant,

tegen

het college van bestuur van de Universiteit Twente, te Enschede, verweerder, gemachtigden: mr. C. Brinkers-van Dijken en drs. P. van Adrichem-Rotteveel, beiden werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij formulier, ondertekend op 12 november 2003, heeft appellant verweerder verzocht om hem voor 18 maanden financiële ondersteuning te verlenen.

1.2. Op dat verzoek is bij besluit van 29 maart 2004 namens verweerder afwijzend beslist.

1.3. Bij brief van 5 april 2004 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 8 juli 2004 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 19 augustus 2004, beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 16 september 2004 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 oktober 2004. Daar hebben appellant in persoon en verweerder bij monde van zijn gemachtigden hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Appellant heeft aan zijn verzoek voor financiële ondersteuning ten grondslag gelegd dat zijn studie door ziekte is vertraagd.

2.2. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Het college heeft het volgende overwogen:

- U bent in september 2000 begonnen met de opleiding TBK aan de UT;
- Uit uw aanvraag afstudeersteun d.d. 2 december 2003 blijkt dat de ziekte zich heeft voorgedaan in de periode september 2001 t/m juli 2003; u heeft gevraagd om voor die periode in aanmerking te komen voor 18 maanden afstudeersteun;
- U heeft op 17 en 26 juni 2003 bezoeken gebracht aan de studentenpsycholoog die u heeft geadviseerd een assertiviteits-/sociale vaardigheidstraining te gaan volgen;
- De Regeling Afstudeersteun legt aan elke student de verplichting op om contact op te nemen met de studentendecaan indien de ziekte meer dan 3 maanden duurt (in de maand volgend op die 3 maanden); de achtergrond daarvan is dat dan bezien kan worden of en op welke wijze de studievertraging kan worden beperkt;
- Voordat u te maken kreeg met uw ziekte studeerde u reeds één jaar aan de UT; in die periode had u zich ervan kunnen vergewissen welke regelingen er belangrijk zijn voor studenten; u hebt dit kennelijk nagelaten;
- De CVA op advies van de studentenpsycholoog te kennen heeft gegeven dat uw geval geen aanleiding gaf af te wijken van die eis;
- Overgenomen wordt het nadere advies van de CVA gegeven in hun brief van 19 mei jl. aan de Bezwarencommissie."

2.3. In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"Volgens het college van bestuur is mijn aanvraag in hoofdzaak afgewezen omdat:

- ik mijn ziekte niet gemeld heb aan de studentendecaan, ondanks dat deze langer dan 3 maanden duurde (in de maand volgend op die 3 maanden);
- ik reeds 1 jaar studeerde aan de Universiteit Twente en me ervan had kunnen vergewissen welke regelingen er belangrijk zijn voor studenten.

Ik vind dat mijn aanvraag onterecht is afgewezen op deze gronden omdat:

- ik mijn ziekte niet heb gemeld of kunnen melden, omdat ik niet door had dat mijn studievertraging veroorzaakt werd door een ziekte;
- ik niet reeds 1 jaar studeerde aan de Universiteit Twente. Ik ben dus in september 2001 begonnen en niet in september 2000;
- er onnoemelijk veel regelingen bestaan voor studenten en het onmogelijk is voor iedere student zich van alle regelingen te vergewissen; Ik vind dat je in redelijkheid niet mag verwachten van iemand die geestelijk ziek is dat hij/zij na erkenning door de studentenpsycholoog alsnog zijn ziekte meldt bij de studentendecaan. Hij/zij heeft wel wat anders aan zijn hoofd dan een bezoek aan de studentendecaan. Hij/zij gaat zich op zo'n moment ook niet van allerlei studentenregelingen op de hoogte stellen;
- Ik niet op de hoogte ben gesteld door de studentendecaan van de voorwaarden verbonden aan de regeling afstudeersteun, ondanks dat ik van hem de benodigde formulieren heb ontvangen. Ik heb noch een verbale noch een schriftelijke verwijzing gehad naar de voorwaarden."

2.4. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"De heer X verklaart thans in beroep [dat] "ik mijn ziekte niet heb gemeld of kunnen melden, omdat ik niet door had dat mijn studievertraging veroorzaakt werd door een ziekte". Dit is een nieuw feit dat door de heer X niet eerder bij ons naar voren is gebracht. Noch in zijn aanvraag noch in bezwaar is hierover iets terug te vinden. Overigens zou deze verklaring van de heer X dan toch – op verzoek van de heer X – ondersteund moeten worden door de studentenpsycholoog aan wie hij in juni 2003 (één maand voor afloop van zijn ziekte) twee bezoeken heeft gebracht. De UT studentenpsycholoog heeft alleen verklaard – n.a.v. een verzoek van de heer X voor een ondersteunende verklaring – dat hij een 2-tal afspraken met de heer X heeft gehad en de heer X daarbij gewezen is op de mogelijkheid van het deelnemen aan een training (zie de bijgevoegde verklaring). Uit de verklaring van de studentenpsycholoog blijkt derhalve niet dat er een causale relatie is tussen de ziekte van de heer X en de opgetreden studievertraging. Ook blijkt niet dat het niet voldoen aan de 3 maanden eis in het geval van de heer X verschoonbaar is.

De heer X stelt dat "je in redelijkheid niet van iemand die geestelijk ziek is mag verwachten dat hij/zij na erkenning door de studentenpsycholoog alsnog zijn ziekte meldt bij de studentendecaan". Afgezien van het feit dat zo'n melding achteraf veel te laat is (zie punt 2) is onduidelijk wat de heer X bedoelt met "erkenning door de studentenpsycholoog" (zie ook punt 4).

De heer X geeft in zijn beroepschrift aan "ik ben niet op de hoogte gesteld door de studentendecaan van de voorwaarden verbonden aan de regeling afstudeersteun, ondanks dat ik van hem de benodigde formulieren heb ontvangen". Wij nemen aan dat de heer X hier de studentendecaan en de studentenpsycholoog met elkaar verwart aangezien hij in zijn brief aan ons van 15 juni 2004 (als reactie op het nadere advies van de CVA dat de heer X overigens aan onze bezwarencommissie had moeten richten) verwijst naar de studentenpsycholoog. De heer X heeft geen contact gehad met de studentendecaan.

De Regeling Afstudeersteun is opgenomen in het Studentenstatuut van de UT. Dit statuut is uiteraard permanent te raadplegen via de UT website. Wijzigingen van de Regeling Afstudeersteun worden gepubliceerd in het UT-nieuws. In de zgn. informatieset eerstejaars studenten - die ook aan de heer X is uitgereikt - wordt verwezen naar het Studentenstatuut en de wijze waarop men dat kan raadplegen (zie de bijgevoegde brief van 6 september 2001)."

2.5. In hetgeen appellant heeft aangevoerd is geen grond te vinden voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het verzoek van appellant om afstudeersteun te laat is gedaan om tot toekenning te leiden. De stelling van appellant dat hij niet in staat was zulks eerder te doen, kan hem wat hiervan ook zij, niet baten. Dit is immers een omstandigheid die, wellicht zeer bijzondere omstandigheden daargelaten, waarvan in dit geval niet is gebleken, in de risicosfeer van appellant ligt. Reeds hierom moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Ⓔ

Zaaknummer:	2004/073 (vervolg op zaak CBHO 2003/068)
Rechter(s):	mrs. Olivier, Martens, Mollee
Datumuitspraak:	16 december 2004
Partijen:	X tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden:	Afstudeersteun, bevoegdheid College, (andere) schade, studievertraging, tempobeursregeling
Artikelen:	Awb art. 6:19
Hoofdoverwegingen:	Appellante heeft gevraagd haar op enigerlei wijze schadeloos te stellen voor de beweerdelijk door haar als gevolg van onjuist optreden van de zijde van de universiteit geleden schade. Verweerder heeft na terugverwijzing door het College, het bezwaar van appellante opnieuw behandeld en haar gehele studieperiode anders dan in het voorgaande besluit op bezwaar waarbij gekeken is naar de tempo-beursregeling, thans gelegd langs de uitgangspunten van de Beleidsregels Afstudeersteun. Het College acht dit niet onjuist. Niet gesteld kan worden dat verweerder door deze methode toe te passen en de studievertraging vast te stellen op drie maanden appellante tekort heeft gedaan. Verweerder heeft naar het oordeel van het College door het langs geobjectiveerde weg meten van de studievertraging(en) en het vergoeden van die studievertraging op basis van de Regeling Afstudeersteun het verzoek niet op onjuiste wijze behandeld. Appellante heeft dertien maanden studievertraging gesteld. Het College overweegt hieromtrent dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar studievertraging uitsluitend te wijten was aan de opstelling van de begeleiders bij de faculteit Diergeneeskunde. Uit de stukken blijkt genoegzaam dat ook andere factoren, gelegen in de risicosfeer van appellante zelf, hebben bijgedragen aan de totale bij appellantes studieverloop opgetreden vertraging.

Uitspraak in de zaak van:

X wonende te Y, appellante, gemachtigde: de heer H.,

tegen

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, te Utrecht, verweerder,
gemachtigde: mw. M.W. Batteljee, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij uitspraak van 28 mei 2004 heeft het College het beroep van appellante tegen een besluit van verweerder van 11 november 2003 tot weigering van financiële ondersteuning in de vorm van een tempobeursvergoeding gegrond verklaard en de bestreden beslissing op bezwaar van 11 november 2003 vernietigd.

1.2. Bij besluit van 23 augustus 2004 heeft verweerder opnieuw op het bezwaar beslist. Hoewel niet uitdrukkelijk vermeld wordt met deze beslissing het bezwaar gegrond verklaard en aan appellante een vergoeding toegekend van €1.160,86 in verband met opgelopen studievertraging, die te wijten was aan organisatorische problemen bij de faculteit.

1.3. Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 21 september 2004, beroep ingesteld.

1.4. Verweerder heeft op 3 oktober 2004 een verweerschrift ingediend.

1.5. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 november 2004. Daar hebben partijen hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit van 23 augustus 2004 is met name gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Uit de eigen verklaring van uw dochter valt op te maken dat zij gedurende drie perioden met haar scriptie bezig is geweest.

De eerste periode was van maart 1999 tot oktober 1999. Gedurende deze 7 maanden behaalt uw dochter echter ook 18 studiepunten door tentamens af te leggen. Dat is een studievoortgang die behoort bij een periode van 6 maanden. Over de eerste periode is dus sprake van 1 maand vertraging.

De tweede periode waarin uw dochter met de scriptie bezig is betreft de maanden maart, april, en mei 2001. Deze maanden maken deel uit van haar wachttijd. Deze periode heeft zij vergoed gekregen. Er is dus geen sprake van financieel nadeel.

De laatste periode loopt van juli tot medio september 2002. In deze periode is derhalve sprake van een halve maand vertraging.

Uit vorenstaande blijkt dat uw dochter in totaal 1,5 maand vertraging heeft opgelopen die te wijten is aan organisatorische problemen bij de faculteit Diergeneeskunde. Wij zijn bereid deze periode financieel te compenseren.

Wij zullen het hiemee gemoeide bedrag ad € 1160,86, zijnde € 167,91 voor 1,5 maand collegegeld en € 992,95 voor 1,5 maand lening overmaken op een nader door u op te geven bankrekening."

2.2. In beroep heeft appellante met name het volgende aangevoerd:

"Uit bovenstaande zou de conclusie getrokken kunnen worden dat indien de afdeling Paard vanaf het eerste moment een goede begeleiding geboden zou hebben de scriptie in 1999 beëindigd zou kunnen zijn (in de periode maart 1999 t/m september 1999 gedurende ± 5 maanden), vóór de aanvang van de co-schappen.

Onze conclusie is derhalve dat er wel degelijk sprake is van een langere periode van vertraging.

Als de scriptie in die periode beëindigd had kunnen worden, had mijn dochter zich kunnen uitschrijven van de universiteit gedurende de wachtperiodes om daarmee de beëindiging van de studiefinanciering naar achteren te verplaatsen.

Derhalve achten wij de geleden schade te mogen (te kunnen) stellen op max. 13 maanden met een vergoeding gelijk aan een startende dierenarts in loondienst.

Daarnaast zou er aanspraak gemaakt kunnen worden op immateriële geleden schade, doordat mijn dochter in een onzekere situatie werd geplaatst die ten koste is gegaan aan haar gemoedsrust. Gesteld zou kunnen worden dat indien mijn dochter op tijd had kunnen afstuderen dat zij geslaagd zou zijn om binnen haar maatschap haar eigen homeopathische praktijk tot een succes te maken, wat nu door een te korte periode van feitelijke financiële ondersteuning niet mogelijk is geworden.

De overwegingen en berekening van de RUU zijn een kille berekening door de behaalde studiepunten uit te strijken over een maximale tijdsperiode om nog aan de minimum eisen te voldoen (zes maanden zijn minimaal achttien studiepunten, inzet wordt afgestraft). Deze houden o.i. geen rekening met de objectief meetbare feiten. Dit lijkt ons onjuist omdat er in een studie altijd periodes zijn waarin veel en periodes waarin minder studiepunten behaald worden, als door de student maar op studiejaarbasis minimaal de IBG geëiste studiepunten worden behaald om de aanspraak op studiefinanciering niet te verliezen of dat de financiering in een lening wordt omgezet."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"In het bestreden besluit hebben wij, op basis van uw eerdere uitspraak, mevrouw X een vergoeding gegeven die zij zou hebben gekregen als zij wel - quod non - in aanmerking was gekomen voor een vergoeding op grond van de regeling afstudeersteun. Deze regeling wordt toegepast bij studenten die ten gevolge van overmacht vertraging oplopen in hun studie. Onder overmacht wordt o.a. verstaan: ziekte, bijzondere familieomstandigheden en een onvoldoende studeerbare opleiding. Gezien de onvoldoende begeleiding die mevrouw X bij haar scriptie heeft ontvangen kan gesproken worden van een onvoldoende studeerbare opleiding en kunnen de regels van de regeling afstudeersteun worden toegepast. Overigens voldoet mevrouw X niet aan de in de regeling gestelde eis dat studenten zo snel mogelijk contact opnemen met de studieadviseur of studentendecaan. Zij meldt immers pas in februari 2002 voor het eerst bij de studieadviseur dat er problemen zijn rond de scriptie.

De regeling afstudeersteun bepaalt verder dat er in de periode(s) waarin de overmacht speelt sprake moet zijn van studievertraging.

Wat de heer H in zijn beroepschrift een kille berekening noemt, is in onze optiek een manier om de vertraging objectief op gelijke wijze te bepalen. De berekening werkt als volgt: In een studiejaar zijn 42 (oude) studiepunten te behalen. Dat is gemiddeld 3,5 punten per maand.

Zoals in het bestreden besluit aangegeven zijn er drie periodes geweest waarin mevrouw X met haar scriptie is bezig geweest. In de eerste periode van 7 maanden hadden er

$7 \times 3,5 = 24,5$ punten gehaald kunnen worden. Mevrouw X heeft 18 punten gehaald. Naar ons nu blijkt hebben wij voor deze periode ten onrechte 1 maand vertraging berekend; dit dienen er (afgerond) twee te zijn (6,5:3,5).

De tweede periode viel gelijktijdig met haar wachttijd, waarvoor zij al afstudeersteun heeft ontvangen.

De derde periode tenslotte betreft 2,5 maanden. Hierin hadden $2,5 \times 3,5 = 8,75$ punten gehaald kunnen worden. Zij heeft er 6 gehaald. Dit betekent een vertraging van 2,75 punten (= 0,78 maand, afgerond 1 maand en niet de in het bestreden besluit genoemde 0,5 maand). Hiermee komt het totaal aantal maanden vertraging op 3 maanden.

Op grond van deze berekening zijn wij bereid mevrouw X een vergoeding toe te kennen van € 2320,52 in plaats van de eerder genoemde € 1160,86.

Ten aanzien van de opmerking van de heer H over de laatste volzin van het bestreden besluit en het vinden van een compromis merken wij tot slot het volgende op.

De laatste volzin betreft de zogenoemde beroepsclausule. Op grond van artikel 6:23 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is het bestuursorgaan, i.e. de Universiteit Utrecht, verplicht een dergelijke zinsnede in het besluit op te nemen.

Ondanks deze beroepsclausule had de heer H een voorlopig beroep kunnen instellen ter sauvering van de termijnen. Gelijktijdig had hij aan ons kenbaar kunnen maken dat hij zich niet in ons besluit kan vinden en een tegenvoorstel kunnen doen. Van een dergelijke actie is ons niet gebleken."

2.4. Zoals ook ter zitting door verweerder desgevraagd is bevestigd, heeft verweerder in het verweerschrift te kennen gegeven te hebben besloten het bestreden besluit te wijzigen in de zin als in het verweerschrift aangegeven. Aan appellante wordt alsnog een vergoeding toegekend van € 2.320,52. Overigens is hierbij kennelijk sprake van een rekenfout en moet het te vergoeden bedrag zijn € 2.321,52. Ingevolge artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht wordt het door appellante ingestelde beroep geacht mede gericht te zijn tegen dit nieuwe besluit van 3 oktober 2004.

Het beroep, gericht tegen het besluit van 23 augustus 2004, zal door het College niet-ontvankelijk worden verklaard, omdat appellante bij het beroep tegen dit besluit geen belang meer heeft.

2.5. Appellante heeft gevraagd haar op enigerlei wijze schadeloos te stellen voor de beweerdelijk door haar als gevolg van onjuist optreden van de zijde van de universiteit geleden schade. Verweerder heeft na terugverwijzing door het College, het bezwaar van appellante opnieuw behandeld en haar gehele studieperiode anders dan in het voorgaande besluit op bezwaar waarbij gekeken is naar de tempobeursregeling, thans gelegd langs de uitgangspunten van de Beleidsregels Afstudeersteun. Het College acht dit niet onjuist. Niet gesteld kan worden dat verweerder door deze methode toe te passen en de studievertraging vast te stellen op drie maanden appellante tekort heeft gedaan. Verweerder heeft naar het oordeel van het College door het langs geobjectiveerde weg meten van de studievertraging(en) en het vergoeden van die studievertraging op basis van de Regeling Afstudeersteun het verzoek niet op onjuiste wijze behandeld. Appellante heeft dertien maanden studievertraging gesteld. Het College overweegt hieromtrent dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar studievertraging uitsluitend te wijten was aan de opstelling van de begeleiders bij de faculteit Diergeneeskunde. Uit de stukken blijkt genoegzaam dat ook andere factoren, gelegen in de risicosfeer van appellante zelf, hebben bijgedragen aan de totale bij appellantes studieverloop opgetreden vertraging.

2.6. Het College tekent hierbij aan dat het ingevolge de WHW bevoegd is tot oordelen omtrent besluiten inzake de toepassing van de Regeling Afstudeersteun. Gelet op de wijze waarop verweerder thans op het verzoek heeft beslist is het College derhalve bevoegd. Voor zover het verzoek van appellante ertoe strekt dat verweerder, buiten deze Regeling om, haar op enigerlei wijze schade zal vergoeden die door haar geleden zou zijn als gevolg van onzorgvuldig en onrechtmatig handelen van verweerder dan wel van onder verantwoordelijkheid van verweerder werkzame personen, (appellante brengt in dit verband onder meer een aanspraak op vergoeding van inkomensschade wegens het later afstuderen en een aanspraak op vergoeding van immateriële schade naar voren), is een weigering van verweerder om vergoeding van deze schade toe te kennen geen besluit waaromtrent het College ingevolge de WHW bevoegd is tot oordelen.

2.7. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling zijn geen termen aanwezig.

4. Beslissing

Het College verklaart het beroep tegen het besluit van 23 augustus 2004 niet-ontvankelijk
Verklaart het beroep tegen het gewijzigde besluit van 3 oktober 2004 ongegrond.